ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

Ἡ σύγχρονη στρατηγικὴ καὶ ἡ τακτικὴ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως στὴν Ἑλλάδα .... Γ. ΓΕΩΡΓΑΛΑ 259

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ Κίνα καὶ οἱ ὑπανάπτυκτες χῶρες .... ΣΤ. ΣΤΟΛΤ 264
Τὸ χρονικὸ τῆς σοβιετικῆς πτήσεως στὸ Διάστημα (Στοιχεῖα) 268

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Ἡ καταστροφὴ τοῦ Μπάμπι-Γιὰρ στὴν σοβιετικὴ Οὐκρανία .... Σ. ΝΤΥΒΕΛ 271

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ κομμουνιστικὴ κατασκοπεία στὴν Ἑλλάδα 274

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ διεθνὴς διάσκεψις γιὰ τὸν πολιτικὸ πόλεμο τῶν Σοβιὲτ 281
Εἶναι δώδεκα παρὰ πέντε .... Σ. ΛΑΜΠΙΝ 283

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ —Ἡ ἱστορία καὶ τὸ νόημά της .... ΑΥΓ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ 315
Ἐπέτειοι Μαΐου 319

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀπαντήσεις σὲ ἐπιστολογράφους μας 320

TABLE OF CONTENTS

ARTCICES — Page

Strategy and tactics of Communist Revolution in Greece G. GEORGALAS 259

FOREIGN POLICY

Soviet Union, Communist China snd underdevoloped Countries S. C. STOLTE........ 264
A Chronicle of soviet flight to space 268

LIFE UNDER COMMUNISM

The desaster of Babi-Yar in Ukrainia S. DUVEL 271

COMMUNISM IN GREECE

Communist spies in Greece 274

POLITICAL WARFARE

An international conference about the political war of the Soviets 281
Five minutes to twelve (The technique of soviet propaganda) S. LABIN 283

DIARY

The worken day (1er May). History and meaning A. KASTRINOS.................... 315
Calendar of May anniversaries 319

CORRESPONDANCE

Aswers.. 320

SOMMAIRE

La stratégie et la tactique moderne de la Révolution Communiste en Grèce 259
L'Union Soviétique, la Chine Communiste et les pays sous-developpés S. STOLTE 264
Le chronique du vol soviétique dans l'Espace..................................... 268
Le desastre de Babi-Yar en Ukraine Soviétique S. DUVEL.......................... 271
L'espionnage communiste en Grèce 274
La conférence intrernational sur la guerre politique des Soviets (il est moins cinq) S.LABIN 283
Le 1er mai jour de fête des ouvriers. A. KASTRINOS 325
Anniversaires de mai 319
Réponses à nos corespondants 320

Σοβιετολογία

Τόμος II Μάϊος 1961 Τεῦχος 5

Ἄρθρα

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὑπὸ Γ. ΓΕΩΡΓΑΛΑ

Στὴ μελέτη μας «ἡ στρατηγικὴ καὶ ἡ τακτικὴ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως στὴν σύγχρονη ἐποχή», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς «Σοβιετολογίας» (Ἀπρίλιος 1961) διαπιστώναμε τὰ ἑξῆς πράγματα:

1ον. Ὁ κομμουνισμὸς ἔχει ἕνα ξεκάθαρο καὶ ἀμετακίνητο τελικὸ στρατηγικὸ σκοπό: Τὴν παγκόσμια ἐπικράτησι.

2ον. Σὰν μοναδικὸ μέσο ποὺ ὁδηγεῖ σ' αὐτὸν τὸν σκοπὸ ὁ κομμουνισμὸς θεωρεῖ τὴν ἐπανάστασι.

3ον. Γιὰ λόγους ἀντικειμενικούς, ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησί του, ὁ κομμουνισμὸς δὲν μπορεῖ καὶ δὲν θέλει (ἐπειδὴ δὲν τοῦ συμφέρει) νὰ δώση σ' αὐτὴν τὴν ἐπανάστασι τὴν μορφὴ τῆς γενικῆς ἐνόπλου (θερμοπυρηνικῆς) συρράξεως.

4ον. Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις στὴν ἐποχή μας πῆρε τὴν μορφὴ τῆς βαθμιαίας ἀποσπάσεως διαφόρων χωρῶν ἀπὸ τὸν δυτικὸ κόσμο καὶ τῆς κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατὰ τὸν ἄλλο τρόπο ἐντάξεώς των στὸν κομμουνιστικὸ κόσμο. Οἱ χῶρες ποὺ διαλέγονται κάθε φορὰ σὰν στόχοι αὐτῆς τῆς σταδιακῆς ἐπαναστατικῆς πορείας πρὸς τὴν κοσμοκρατορία εἶναι οἱ λεγόμενοι «ἀσθενεῖς κρῖκοι», δηλ. οἱ χῶρες ποὺ ἡ ἐσωτερική τους κατάστασι καὶ ἡ διεθνὴς θέσις των εἶναι τέτοιες, ὥστε νὰ δημιουργοῦν εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιὰ τοὺς κομμουνιστὰς στὴν προσπάθειά τους νὰ τίς ἐντάξουν στὸν ἀνατολικὸ συνασπισμό.

5ον. Στὶς χῶρες ποὺ διαλέγονται σὰν στόχοι τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως ἐπιδιώκεται :

α) Ἡ ὄξυνσις τῶν ταξικῶν ἀντιθέσεων μὲ «πανδημοκρατικὰ» συνθήματα,

β) Ὁ ψυχολογικὸς καὶ ὑλικὸς ἀφοπλισμός της διὰ τῆς ὀργανώσεως ἑνὸς ἐφησυχαστικοῦ «κινήματος εἰρήνης».

γ) Ἡ διάβρωσις ὅλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων, τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, τῶν θεσμῶν καὶ τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας—στόχου μὲ τὴν ποικιλόμορφη κομμουνιστικὴ διείσδυσι.

6ον. Ὅταν μὲ αὐτὴν τὴν μέθοδο ὡριμάσουν ὅλες οἱ ἀναγκαῖες προϋποθέσεις, τότε ξεσπᾶ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις, ποὺ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀντικειμενικὲς δυνατότητες καὶ χωρὶς κανενὸς εἴδους ἠθικοὺς φραγμούς, μπορεῖ νὰ πάρη εἰρηνική, ἔνοπλη ἢ καὶ μικτὴ μορφή.

7ον. Ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ περνᾶ πάντοτε ἢ σχεδὸν πάντοτε ἀπὸ δύο φάσεις: Τῆς λεγομένης «δημοκρατικῆς ἀλλαγῆς» καὶ τῆς καθαρῶς κομμουνιστικῆς, ποὺ συνεπάγεται ὁπωσδήποτε τὴν ἐγκαθίδρυσι τῆς δικτατορίας τοῦ Κ.Κ., τὴν διατήρησι τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ἀναδιάρθρωσι τῆς κοινωνίας διὰ τῆς βίας.

★

Αὐτὴ ἡ γενικὴ στρατηγικὴ καὶ τακτικὴ τῆς συγχρόνου κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως ἐφαρμόζεται σήμερα καὶ προκειμένου γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ χώρα μας ἔχει ἐπιλεγῆ σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς **ἀμέσους στόχους** τῆς παγκοσμίου κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, γιατὶ θεωρεῖται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς «ἀσθενεῖς κρίκους» στὴν ἁλυσσίδα τοῦ δυτικοῦ κόσμου, ἐπειδή :

1ον. Εἶναι ἀκόμη ἀδύνατη οἰκονομικῶς καὶ δὲν ἔχει ἐπιλύσει τὰ κοινωνικά της προβλήματα. Ἡ νεοελληνικὴ κοινωνία δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνδρωθῆ, δὲν ἔχει τὴν στερεότητα τῶν ἀνεπτυγμένων κοινωνιῶν. Γι'αὐτὸ καὶ ἔχει ἰσχυρὸ ἐσωτερικὸ κομμουνιστικὸ κίνημα. Καὶ τὸ σπουδαιότερο, βρίσκεται στὴν κρίσιμη μεταβατικὴ περίοδο, περνᾶ τὴν γέφυρα, ποὺ ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ ὑπαναπτύκτου σὲ ἐκείνην τοῦ ἀναπτυγμένου. Ἡ περίοδος αὐτὴ χαρακτηρίζεται πάντοτε ἀπὸ μιὰ ρευστότητα, ἀπὸ μιὰ ἐκρηκτικὴ ἐμφάνισι τῶν προβλημάτων ποὺ συσσωρεύονταν ἐπὶ ὁλόκληρες γενιές, ἀπὸ μιὰ ἀνυπομονησία γιὰ εὐημερία, ἀπὸ μιὰ πρόωρη προβολὴ διεκδικήσεων μὲ τρόπο ἐπιτακτικὸ καὶ ἀπὸ σύγχυσι ἰδεῶν. Ἀκριβῶς σ' αὐτὴν τὴν περίοδο ὑπάρχει τὸ καλύτερο ἔδαφος γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ μία εἰδικὴ (καὶ ἀπάνθρωπη) «λύσις» τῶν προβλημάτων τῆς μεταβατικῆς περιόδου. Στὴν Ρωσία ὁ κομμουνισμὸς ἐπεκράτησε μόνο μετὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ Τσάρου, στὴν ὁποία ὁ ἴδιος δὲν συνέβαλε. Στὴν Κίνα νίκησε μόνον ὅταν ἡ δημοκρατία ἀντικατέστησε τὴν αὐτοκρατορία χάρις στοὺς ἀγῶνες τοῦ Κουόμινταγκ. Στὴν Κούβα ἐμφανίσθηκε μόνον μετὰ ἀπὸ τὴν πτῶσι τοῦ φεουδαλισμοῦ τοῦ Μπατίστα καὶ τὴν νίκη τῆς δημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως στὴν ὁποία δὲν μετέσχε. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἀποφύγη τὸν κομμουνισμὸ στὰ ἑπόμενα 10—20 χρόνια, συνεχίση σταθερά, ἐπιταχύνη καὶ συστηματοποιήση τὴν πορεία της πρὸς τὴν πρόοδο, τότε ὁ κομμουνισμὸς δὲν θὰ ἔχη ἀξιοποιήσει τὴν εὐνοϊκὴ στιγμή, θὰ ἔχη χάσει τὸ λεωφορεῖο.

2ον. Ὁ πολιτικός μας κόσμος σὲ μεγάλο βαθμὸ νοσεῖ—ἀπόδειξις ἡ μεγάλη ἔκτασις τοῦ ἀποστήματος τῆς συνοδοιπορίας—καὶ μένει πίσω ἀπὸ τὴν ἐποχή μας—ἀπόδειξις ἡ μὴ κατανόησις τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου, ἡ ἀτολμία, ἡ προσκόλλησις σὲ ξεπερασμένα ἀξιώματα, ἡ ἔλλειψις νέων ἀρχῶν, μεθόδων καὶ ἀνθρώπων καὶ τὸ χάος ποὺ βασιλεύει στὸν κόσμο ποὺ στέκεται ἀνάμεσα στὴν Ε.Ρ.Ε. καὶ τὴν Ε.Δ.Α.

3ον. Ἡ Ἑλλὰς συνορεύει μὲ τὴν κομμουνιστικὴ αὐτοκρατορία καὶ δέχεται ἄμεσα ὅλη τὴν πίεσί της. Δὲν εἶναι ἐντεταγμένη στὸ κύριο σῶμα τοῦ δυτικοῦ στρατοπέδου. Εἶναι ἕνα προωθημένο καὶ κάπως ἀπομακρυσμένο φυλάκιό της, ποὺ ὁ κομμουνισμὸς ἐλπίζει νὰ ἀπομονώση, νὰ κυκλώση καὶ νὰ ἐξουδετερώση στὴν πρώτη εὐνοϊκὴ περίστασι χωρὶς νὰ διακινδυνεύση ἕνα καθολικὸ πόλεμο.

4ον. Ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται στὴν Μόσχα γιὰ τὴν προώθησι τῶν κοσμοκρατορικῶν σχεδίων τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, γιατὶ κατέχει μιὰ θέσι ζωτικῆς σημασίας στὴν παγκόσμια στρατηγική της.

★

Τὸ σχέδιο τῆς κομμουνιστικοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος χωρίζεται σὲ δύο φάσεις :

Ἡ πρώτη φάσις, ὀνομάζεται «ἐθνικὴ δημοκρατικὴ ἀλλαγὴ» καὶ συνίσταται σὲ ἕνα σύνολο μέτρων, ποὺ ἐπειδὴ δὲν ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ δυτικοῦ συστήματος, ἐμφανίζονται σὰν «ἀκίνδυνα» καὶ γίνονται ἀποδεκτὰ καὶ ἀπὸ μὴ κομμουνιστάς. Στὴν πραγματικότητα ὅμως τὰ μέτρα αὐτὰ θὰ ἐπιφέρουν τέτοιες ἀλλοιώσεις στὴν διεθνῆ θέσι τῆς χώρας μας καὶ στὴν ἐσωτερική της κατάστασι, ὥστε θὰ προλειάνουν ἐντελῶς τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἐπικράτησι τοῦ κομμουνισμοῦ.

Συγκεκριμμένα, στὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς προβλέπεται ἡ οὐσιαστικὴ ἀπόσπασις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ἑνιαῖο ἀμυντικὸ σύστημα τῆς Δύσεως, ἡ ἄρσις τῶν διεθνῶν ἐγγυήσεων γιὰ τὴν ἀσφάλειά της καὶ ἡ προσέγγισίς της πρὸς τὸν ἀνατολικὸ πόλο. Στὸν τομέα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, μὲ τὴν πλήρη ἀνατροπὴ ὅλων τῶν μέτρων ἀμύνης κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸν «ἐκδημοκρατισμὸ τῆς κρατικῆς μηχανῆς» κ.λ.π. θὰ δοθῆ στὸν ἐγχώριο κομμουνισμὸ ἡ δυνατότης νὰ ἀσκῆ μία συνεχῶς αὐξανόμενη πίεσι, ὠθώντας ὅλο καὶ περισσότερο τὴν χώρα πρὸς τὸν κομμουνισμό.

Ἡ λεγόμενη «ἐθνικὴ δημοκρατικὴ ἀλλαγὴ» εἶναι ἡ γέφυρα ἀπὸ τὴν Δύσι πρὸς τὴν Ἀνατολή, ἀπὸ τὴν Δημοκρατία στὸν Κομμουνισμό. Τὴν γέφυρα αὐτή, προσπαθεῖ νὰ κτίση ἡ Ε.Δ.Α. γιὰ νὰ παραδώση ὕστερα τὴν σκυτάλη τῆς δευτέρας φάσεως τῆς ἐπαναστάσεως στὸ Κ.Κ.Ε.

Ἔτσι θὰ ὡριμάσουν ὅλες οἱ συνθῆκες ὥστε ὁ κομμουνισμὸς εἴτε μὲ μιὰ συνεχῆ πίεσι καὶ προώθησι τῶν θέσεών του, εἴτε μὲ ἕνα ἔνοπλο πραξικόπημα, νὰ καταλάβη τὴν ἐξουσία καὶ νὰ ἐγκαθιδρύση τὴν δικτατορία του.

★

Ἡ μέθοδος μὲ τὴν ὁποία ὁ κομμουνισμὸς προσπαθεῖ νὰ πραγματοποιήση τὰ παραπάνω σχέδιά του συνίσταται στὸν συνδυασμὸ μιᾶς συνεχοῦς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πιέσεως.

Ἡ ἐξωτερικὴ πίεσις ἀποτελεῖται ἀπὸ διπλωματικὲς πιέσεις, οἰκονομικὸ δελεασμὸ καὶ ψυχολογικὸ ἐκφοβισμό, μὲ σκοπὸ νὰ κόβη βαθμιαῖα τοὺς δεσμοὺς τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Δύσι καὶ νὰ τὴν ἑλκύη πρὸς τὴν Ἀνατολή, ὑποβοηθώντας ταυτόχρονα τὸν ἐσωτερικὸ κομμουνισμὸ στὴν κατάκτησι νέων θέσεων.

Ἡ ἐσωτερικὴ πίεσις συνίσταται σὲ μία συνδυασμένη ἐσωκοινοβουλευτικὴ καὶ ἐξωκοινοβουλευτικὴ δρᾶσι, στὸ «χτίσιμο» τοῦ Ἑνιαίου Μετώπου «ἀπὸ τὰ πάνω καὶ ἀπὸ τὰ κάτω», στὴν ὑποκίνησι μαζικῶν μαχητικῶν ἀγώνων μὲ σκοπὸ τὴν ἀνατροπὴ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν διαδοχή της ἀπὸ ἕνα σχῆμα συνοδοιποριακοῦ χαρακτῆρος.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ὁ κομμουνισμὸς πιστεύει ὅτι «θὰ ἀνοίξη ὁ δρόμος πρὸς τὴν 'Αλλαγή», δηλ. πρὸς τὴν σοβιετοποίησι τῆς Ἑλλάδος.

*

Ὁ κομμουνισμὸς προσπαθεῖ στὴν χώρα μας :

1. **Νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ὀξύνη μιὰ πάλη τῶν τάξεων**, ὥστε νὰ διασπᾶ τὸ Ἔθνος καὶ νὰ τὸ ἐξασθενίζη. Τὴν πάλη αὐτὴ ἡ Ε.Δ.Α. προσπαθεῖ νὰ τὴν διεξάγη μὲ ὅσο τὸ δυατὸν πιὸ πλατειά, δημοκρατικὰ συνθήματα, ὥστε νὰ κινητοποιοῦνται εὐρύτερες λαϊκὲς δυνάμεις, ὑπὲρ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως. Τέτοια συνθήματα εἶναι ἡ προστασία τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς, ἡ ἀναστολὴ τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν, ἡ ἀπόρριψις τῶν πυραυλικῶν ἐξοπλισμῶν, ἡ μείωσις τῶν φόρων, ἡ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων κ.ο.κ.

2. **Νὰ δημιουργῆ ἕνα ἰσχυρὸ «κίνημα εἰρήνης»**, γιὰ νὰ προσελκύη εὐρύτερες μᾶζες στὸ Ἑνιαῖο Μέτωπο, νὰ ἀνατρέπη τὴν ἀντικομμουνιστικὴ διαφώτισι τῶν μαζῶν, νὰ ἀποκοιμίζη τὶς ἐθνικὲς δυνάμεις, καὶ νὰ τὶς ἀφοπλίζη ψυχολογικὰ καὶ στρατιωτικὰ καὶ νὰ διευκολύνη τὴν ἀπόσπασι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ἑνιαῖο δυτικὸ ἀμυντικὸ σύστημα.

Τὸ «κίνημα εἰρήνης» λοιπὸν τοῦ κ. Α.Ζάκκα εἶναι ἕνα **βασικὸ ὄργανο τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως** στὴ χώρα μας, ποὺ στηρίζεται στοὺς κομμουνιστὰς οἱ ὁποῖοι εἶναι πραγματικοὶ δημιουργοί του. Γι' αὐτὸ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ Ε.Δ.Α. παίρνουν εἰδικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἐνίσχυσι καὶ ἀνάπτυξι αὐτοῦ τοῦ κινήματος. Στὴν εἰσήγησί του στὴν 14η ὁλομέλεια τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁ Μ. Παρτσαλίδης εἶπε : *«Τὸ ὀργανωμένο κίνημα τῶν ὀπαδῶν τῆς εἰρήνης στὴν Ἑλλάδα μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ δυναμώσει, παίρνοντας ποικίλες μορφές, προσαρμοσμένες στὴν εὐρύτητα τῶν στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ ἐπηρεάζει, τὸν κύκλο τῶν προβλημάτων ποὺ ἀγκαλιάζει καὶ τὰ διάφορα αἰτήματα ποὺ προβάλλει» («Νέος Κόσμος», 'Ιαν. 1961 σ. 19).* 'Ανάλογες ἀποφάσεις πῆρε καὶ ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α.

3. **Νὰ διεισδύση παντοῦ** καὶ νὰ διαβρώση τὰ πάντα μὲ τοὺς πράκτορες καὶ τοὺς συνοδοιπόρους του. Γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ χρησιμοποιεῖ ἄφθονα μέσα καὶ ποικίλες μεθόδους. Προπαγάνδα, διαφθορά, ἐξαγορὰ συνειδήσεων, ἐκβιασμούς, ἀπάτες, μετωπικὲς ὀργανώσεις, προσωπεῖα. Ἡ δραστηριότης του στρέφεται παντοῦ. Στὴν παιδεία, τὴν ἐκκλησία, τὰ ὑπουργεῖα, τὴν διοίκησι, τὶς ἔνοπλες δυνάμεις, τὰ συνδικᾶτα, τοὺς συνεταιρισμούς, τὴν αὐτοδιοίκησι, τὰ πολιτικὰ κόμματα. Σήμερα ὅμως, οἱ κύριοι στόχοι του, ὅπως συνάγεται καὶ ἀπὸ τὴν 5η σύνοδο τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Δ.Α. εἶναι οἱ ἀγρότες, ἡ νεολαία καὶ οἱ γυναῖκες.

★

Οἱ κομμουνισταὶ ἀφίνουν στὸν ἑαυτό τους τὴν εὐχέρεια νὰ ἐκλέξουν ἀνάμεσα στὸ εἰρηνικὸ ἢ στὸ βίαιο «πέρασμα στὸ σοσιαλισμό». Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα δὲν ἀναλαμβάνουν καμμία ἀπολύτως δέσμευσι.

Σὲ ἕνα βαρυσήμαντο ἄρθρο του ὁ Μ. Παρτσαλίδης γράφει σχετικά : *«Ἡ κοινοβουλευτικὴ πάλη θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ ὁδηγήση στὸ εἰρηνικὸ πέρασμα τῆς ἐξουσίας στὰ χέρια τῶν ἐργαζομένων, μόνον ἂν συνδυασθῆ καὶ ἂν στηρίζεται σὲ ἕνα μαζικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα. Ὁ κοινοβουλευτικὸς ἀγώνας εἶναι ἀποτελεσματικὸς ἐφ' ὅσον συνδυάζεται καὶ στηρίζεται στὴ μαζικὴ ἐξωκοινοβουλευτικὴ δράση... Τὸ κόμμα μας τονίζει πὼς τὸ ζήτημα δὲν θὰ κριθῆ σὲ τελευταία ἀνάλυση στὸ κοινοβούλιο, ἀλλὰ ἔξω ἀπὸ τὸ κοινοβούλιο, ἀπὸ τὴν πάλη τῶν μαζῶν» («Αὐγὴ» 23 'Οκτ. 1960).*

Καὶ παρακάτω, προσθέτει: *«Δὲν ὑποστηρίχτηκε ἀπὸ τὰ Κ.Κ. πὼς τὸ πέρασμα στὸ σοσιαλισμὸ θὰ γίνη ὁπωσδήποτε εἰρηνικά. Ἀπεναντίας οἱ κομμουνιστὲς καταπολεμοῦν αὐτὴν τὴν αὐταπάτη. Ἡ ἄποψη τῆς δυνατότητας τοῦ εἰρηνικοῦ περάσματος στὸ σοσιαλισμὸ στηρίχθηκε στὴν ἀλλαγὴ τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων» (Αὐγὴ 23 Ὀκτ. 1960).*

Καὶ ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Ε.Δ.Α. κ. Η. Ἠλιοῦ, ἐπανέλαβε αὐτὴν τὴν ἄποψι μέσα στὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων στὶς 15 Νοεμβρίου 1960, λέγοντας: *«Ἡ εἰς παγκόσμιον κλίμακα μεταβολὴ τοῦ συσχετισμοῦ δυνάμεων εἰς ὄφελος τοῦ προοδευτικοῦ στρατοπέδου, παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀποτελέσῃ ὀργανωτικὴν μορφὴν τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα».*

Ὅπως βλέπουμε ὅλο τὸ θέμα εἶναι ἁπλῶς ζήτημα «συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων» καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κοινοβούλιο δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἡ «ὀργανωτικὴ μορφὴ» τῆς νέας ἐξουσίας. Ἄλλωστε Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ Ε.Δ.Α. (ἄρθρο τοῦ Μ. Παρτσαλίδη στὸν «Νέο Κόσμο» ἀριθ. 8/1960 καὶ «Αὐγὴ» 23 Ὀκτωβρίου 1960) μᾶς ὑπενθυμίζουν τὰ λόγια τοῦ Λένιν: *«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πὼς χωρὶς τὴν ἐπαναστατικὴ βία τὸ προλεταριάτο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ νικήσῃ».*

★

Ἂν τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία θέλουν νὰ ἐπιζήσουν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν νικηφόρα τὴν κομμουνιστικὴ ἀπειλή, ὀφείλουν νὰ μελετήσουν καλὰ τὴν τεχνικὴ τῆς συγχρόνου κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως γενικὰ καὶ εἰδικὰ στὸν τόπο μας, νὰ τὴν κατανοήσουν καὶ νὰ ἐπεξεργασθοῦν ἀντίστοιχα τὴν στρατηγικὴ καὶ τὴν τακτικὴ τῆς ἀντιμετωπίσεώς της.

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ δὲν εἶχε γιὰ σκοπό του νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ τεράστιο αὐτὸ θέμα ἀλλὰ ἁπλῶς νὰ τὸ θέσῃ.

— *Διαδίδετε τὴν «Σοβιετολογία».*

— *Δημιουργεῖται νέους ἀναγνώστας της.*

— *Ἐγγράφετε νέους συνδρομητάς.*

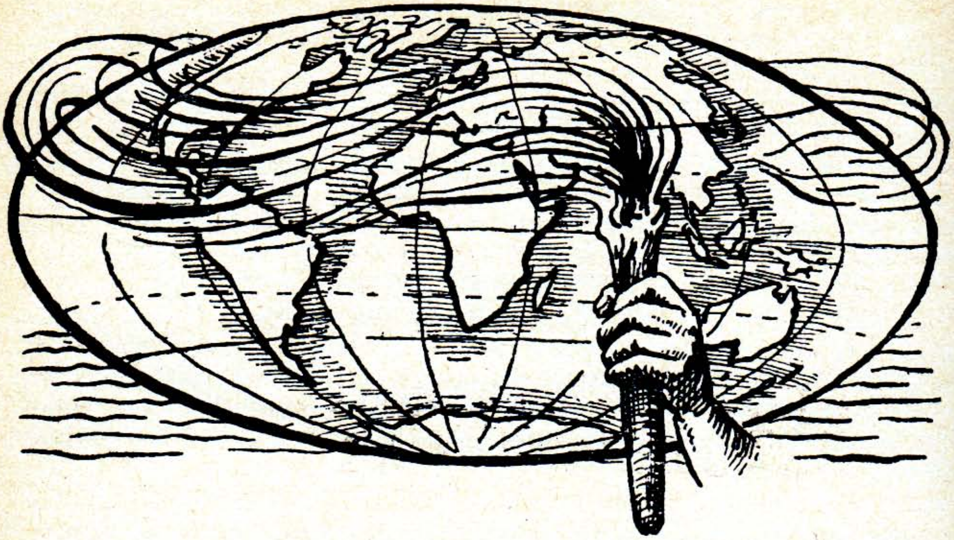

Ἐξωτερική πολιτική

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ, Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΑΝΑΠΤΥΚΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Τοῦ **ΣΤΕΦΑΝ Κ. ΣΤΟΛΤ**

Στὸ 21ο Συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ὁ Χρουστσὼφ ἐδήλωσε ὅτι «ἡ ἐργαζόμενη τάξις καὶ ὅλοι οἱ προοδευτικὰ σκεπτόμενοι λαοὶ βλέπουν τὸ μέλλον τους στὴν οἰκοδόμησι τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν Ε.Σ.Σ.Δ.». Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα θέλει νὰ φανῆ στὰ μάτια τοῦ κόσμου σὰν ἕνα πρότυπο κράτος ποὺ οἰκοδομεῖ τὸν σοσιαλισμό. Ἔτσι λ.χ. κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ του στὴν Καμπότζη ὁ Τσοὺ Ἐν—Λάϊ δήλωσε ὅτι ἡ χώρα του, ὄχι μόνο θὰ ξεπερνοῦσε τὴν Μ. Βρεττανία στὴν παραγωγὴ τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων μέσα σὲ δέκα χρόνια ἢ καὶ ἐνωρίτερα, ἀλλὰ ὅτι ἐπίσης θὰ ἐχρησίμευε σὰν πρότυπο γιὰ τὶς «οἰκονομικῶς ὑπανάπτυκτες χῶρες τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς». Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ ἐρωτήση: μήπως τὸ σοβιετικὸ καὶ τὸ κινεζικὸ παράδειγμα εἶναι ταυτόσημα; Μήπως οἱ διενέξεις μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου—ποὺ δὲν πρέπει οὔτε νὰ ὑποτιμηθοῦν, ἀλλὰ καὶ οὔτε νὰ ὑπερτιμηθοῦν—περιορίζονται στὸ ἰδεολογικὸ πεδίο; Ἢ μήπως οἱ διενέξεις αὐτὲς ἐκδηλώνονται καὶ στὴν πολιτικὴ τῆς οἰκονομικῆς ἐπεκτάσεως ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ δύο μεγάλες αὐτὲς δυνάμεις τοῦ

κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ;

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Μόσχας, ἐπιχειρώντας νὰ ἀναπτύξουν διάφορες ἐπαφὲς μὲ τὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες, ἔχουν πεῖ πολὺ λίγα, γιὰ τὸ ἐὰν θὰ πρέπη ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια ποὺ παρέχει ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες, νὰ ἀκολουθηθῆ ἀπὸ παρόμοια βοήθεια ἀπὸ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν. Ἐκεῖνο ποὺ τονίζουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Μόσχας εἶναι «ἡ ἀνιδιοτελὴς οἰκονομικὴ βοήθεια» ποὺ παρέχουν στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες. Ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα δίδει ἐπίσης οἰκονομικὴ βοήθεια στὴν Καμπότζη, στὸ Νεπὰλ καὶ στὴν Κεϋλάνη, ἀλλὰ θὰ πρέπη νὰ περάση πολὺς καιρὸς πρὶν νὰ μπορέση τὸ Πεκῖνο νὰ φθάση σὲ θέσι νὰ διαμφισβητήση τὸν ἡγετικὸ ρόλο τῆς Μόσχας στὸ πεδίο αὐτό. Ἐνῶ ἡ Μόσχα μπορεῖ ἤδη νὰ συναγωνισθῆ κάπως τὴν Δύσι στὶς Ἀφρικανο—Ἀσιατικὲς χῶρες, χάρις κυρίως στὸ οἰκονομικὸ δυναμικὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν δορυφόρων της, τὸ Πεκῖνο δὲν εἶναι καθόλου σὲ θέσι νὰ συναγωνισθῆ τὶς «ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες» στὴν χορήγησι μακροπροθέσμων δανείων καθὼς καὶ τεχνικῆς βοηθείας σ' αὐτὲς τὶς περιοχές.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπεκτατισμοῦ τῆς Μόσχας στὶς Ἀφρικανο—Ἀσιατικὲς χῶρες παρουσιάζει ὑπὲρ αὐτῆς τέσσερα πλεονεκτήματα:

1. Ἀπὸ τὸ 1955 ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐχορήγησε στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες μακροπρόθεσμη βοήθεια ἀνωτέρα τῶν 3 δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι τεράστιο παρ' ὅλο ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια τῆς Δύσεως. Κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα, ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια ποὺ ἐχορήγησε ἡ Κίνα μόλις ἔφθασε τὰ 100 ἑκατομμύρια δολλάρια δηλαδὴ τὸ 3ο/ο μόνο τῶν ὅσων ἔδωσε ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

2. Παρ' ὅλο ποὺ ἡ σοβιετικὴ βοήθεια εἶναι πολὺ μικρότερη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ ἐχορήγησε ἡ Δύσις, παρουσιάζει μεγαλύτερη προπαγανδιστικὴ ἀξία, γιατὶ δὲν χορηγεῖται σὲ μεγάλο ἀριθμὸ χωρῶν, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν δυτική, ἀλλὰ συγκεντρώνεται σὲ μερικὲς χῶρες—κλειδιά. Ἐπικεφαλῆς τοῦ καταλόγου τῶν χωρῶν αὐτῶν εἶναι ἡ Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία (Αἴγυπτος καὶ Συρία) ποὺ ἔλαβε ἕνα δισεκατομμύριο δολλάρια (περιλαμβανομένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν), ἡ Ἰνδία ποὺ ἔλαβε 645 ἡ Ἰνδονησία 365 ἑκατ., τὸ Ἀφγανιστὰν 145 ἑκατ. καὶ τὸ Ἰρὰκ 137,5 ἑκατ. δολλάρια.

Χάρις σ' αὐτὴ τὴν τακτικὴ ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. παρουσιάζεται σὰν πιὸ γενναιόδωρη ἀπὸ τὴν Δύσι σὲ ὡρισμένους λαούς, ὅπως στὸ Ἀφγανιστάν, ποὺ ἐπῆρε ἀπὸ τὴν Δύσι μόνον 40 ἑκατ. δολλ. βοηθείας. Ὡς πρὸς τὴν περίπτωσι τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας, ἡ βοήθεια τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ τῆς Δύσεως εἶναι περίπου ἡ ἰδία, ἐνῶ ἡ Μόσχα ὅλο καὶ κερδίζει περισσότερο ἔδαφος στὸ Ἰράκ, στὴν Ἰνδία καὶ στὴν Ἰνδονησία.

3. Ἡ σοβιετικὴ οἰκονομικὴ βοήθεια δὲν συγκεντρώνεται μόνο σὲ ἕνα μικρὸ ἀριθμὸ χωρῶν· Συγκεντρώνεται ἐπίσης καὶ σὲ ὡρισμένους στόχους ποὺ εἶναι πολιτικῶς ἐκμεταλλεύσιμοι καὶ ἔτσι ὠφελοῦν τὴν σοβιετικὴ προπαγάνδα. Τέτοιοι στόχοι εἶναι λ.χ. τὸ τεράστιο ἔργο τοῦ ὑδροφράκτου τοῦ Ἀσσουὰν στὴν Αἴγυπτο καὶ τὸ μεγάλο ἐργοστάσιο χάλυβος στὸ Μπιλάϊ τῆς Ἰνδίας.

4. Τὸ ἰσχυρότερο σημεῖο τῆς σοβιετικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας εἶναι ὅτι αὐτὴ ὑπαγορεύεται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ πολιτικὰ καὶ ἰδεολογικὰ συμφέροντα. Γι' αὐτὸ ἐνῶ οἱ Η.Π.Α. δίδουν τὴν γνώμη τους γιὰ τὴν χρησιμοποίησι τῆς οἰκονομικῆς βοηθείας ποὺ παρέχουν, ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. δὲν ἀπασχολεῖται μὲ τέτοια προβλήματα καὶ δὲν δίνει γνῶμες, γιατὶ δὲν τὴν ἐνδιαφέρει τὸ πραγματικὸ ἀλλὰ μόνον τὸ πολιτικὸ-ψυχολογικὸ ἀποτέλεσμα τῆς βοηθείας της.

Οἱ συμβουλὲς τῆς Δύσεως λήγουν συχνὰ μὲ τὴν δημιουργία ἀντιπαθειῶν, ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι καλοπροαίρετες. Οἱ ὑπανάπτυκτες χῶρες εὐκόλως ὑποψιάζονται τοὺς ὅρους ποὺ τοὺς τίθενται γιὰ τὴν καλὴ χρῆσι τῆς χορηγουμένης οἰκονομικῆς βοηθείας καὶ τοὺς θεωροῦν σὰν ἕνα εἶδος περιορισμοῦ τῆς νεοκτηθείσης ἀνεξαρτησίας τους. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα εἶναι πάντοτε ἕτοιμη νὰ ἐκμεταλλευθῆ αὐτὴν κατάστασι προσπαθῶντας πάντοτε νὰ κάνη συγκρίσεις μεταξὺ τῆς δῆθεν «ἰμπεριαλιστικῆς» φύσεως τῆς δυτικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας καὶ τῶν «ἄνευ ὅρων» σοβιετικῶν πιστώσεων. Οἱ σοβιετικοὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ κατακλύσουν τὶς ἀφρικανοασιατικὲς χῶρες μὲ κάθε εἴδους δῆθεν τεχνικοὺς ἐμπειρογνώμονες, οἱ ὁποῖοι ὅμως στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ προπαγανδισταὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔτσι οἱ σοβιετικοὶ στέλνουν κάθε εἴδους τεχνικοὺς ἐμπειρογνώμονες οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶναι ταυτόχρονα εἰδικευμένοι καὶ στὴν προπαγάνδα, ἐνῶ ἡ Δύσις στέλνει ἀνειδίκευτους πολιτικῶς ἐπιχειρηματίες, οἱ ὁποῖοι συχνὰ ἀνταγωνίζονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, ἢ τεχνικοὺς ποὺ δὲν ἔχουν ἰδέα ἀπὸ πολιτική.

Στὶς 26 Φεβρουαρίου 1960, ὁ Χρουστσὼφ ἀνέφερε στὴν Τζακάρτα ὅτι ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. κατασκευάζει 383 διαφορετικὰ ἔργα σὲ 22 χῶρες. Οἱ κατασκευὲς αὐτὲς συμβαδίζουν μὲ τὴν περισσότερο ἢ ὀλιγώτερο ἔντονη μόνιμη ἐγκατάστασι πολλῶν ὁμάδων σοβιετικῶν ἐμπειρογνωμόνων. Ἡ τάσις τῆς ἀπορροφήσεως ὅλο καὶ περισσοτέρων σοβιετικῶν τεχνικῶν ἐμπειρογνωμόνων ἀπὸ ὡρισμένες ὑπανάπτυκτες χῶρες, συνοδεύεται ἀπὸ τὸ ἀντίθετο ρεῦμα, τῆς ἀπολύσεως τῶν δυτικῶν ἐμπειρογνωμόνων. Ἔτσι λ.χ. στὶς 28 Ἰανουαρίου 1960, ὁ αἰγύπτιος ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων κ. Νοῦσα Ἄραφ ἀνήγγειλε ὅτι τὰ συμβόλαια μὲ τοὺς δυτικοὺς μηχανικοὺς ποὺ εἰργάζοντο στὸ φράγμα τοῦ Ἀσσουὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀνανεωθοῦν καὶ ὅτι τὸ φράγμα θὰ κατεσκευάζετο μὲ σοβιετικοὺς καὶ αἰγυπτίους μηχανικοὺς καὶ ἐργάτες.

Μία ἄλλη ἄποψις τῆς πολιτικῆς πλευρᾶς

τῆς σοβιετικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας εἶναι ὁ αὐξανόμενος ρόλος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως στὴν ἐκπαίδευσι καὶ στὴν δημιουργία τῆς νέας τεχνικῆς διανοήσεως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν. Σήμερα, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν παραδίδει μόνο ἕτοιμα ἐργοστάσια καὶ ἠλεκτροπαραγωγοὺς σταθμούς, ἀλλὰ καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι τῶν τεχνικῶν ποὺ εἶναι ἀναγκαῖοι γιὰ τὴν οἰκονομικὴἀνάπτυξι τῶν καθυστερημμένων χωρῶν. Κατὰ τὴν ἰνδοσοβιετικὴ συμφωνία ποσὸ 1,5 δισεκατομμυρίου ρουβλίων θὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ στὴν Ἰνδία. Στὴν Γουϊνέα ἐχορηγήθησαν 140 ἑκατομμάρια ρούβλια γιὰ τὴν ἀνέγερσι ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. μιᾶς πολυτεχνικῆς σχολῆς στὴν πόλι Κόνακρυ ἱκανῆς νὰ ἐκπαιδεύη 1.500 ἄτομα. Παρόμοια συμφωνία προβλέπει τὴν ἀνέγερσι πολυτεχνικῆς σχολῆς δυνάμεως 1.000 σπουδαστῶν καὶ στὴν Ἀβησσυνία. Κατὰ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα μεγάλος ἀριθμὸς ξένων φοιτητῶν σπουδάζει στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ στοὺς δορυφόρους, καὶ κάθε χρόνο αὐξάνει ὅλο καὶ περισσότερο. Τὸ «Πανεπιστήμιο γιὰ τὴν Φιλία τῶν Λαῶν» ποὺ λειτουργεῖ στὴν Μόσχα ἀπὸ τὴν 1η Ὀκτωβρίου 1960 ὑπολογίζεται ὅτι θὰ στεγάση 4000 σπουδαστὲς προερχομένους καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες. Κατὰ τὸν πρῶτο χρόνο ἔγιναν δεκτοὶ 500 σπουδαστὲς ἀπὸ 74 ἀσιατικές, ἀφρικανικὲς καὶ λατινοαμερικανικὲς χῶρες. Βέβαια εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων σπουδαστῶν στὰ Πανεπιστήμια τῆς Δύσεως εἶναι πολὺ μεγαλύτερος, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ σπουδάζουν πίσω ἀπὸ τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα, θὰ ὑποβληθοῦν σὲ ἔντονη κομμουνιστικὴ διαφώτισι κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν σπουδῶν των, ἐνῶ ἐκεῖνοι ποὺ φοιτοῦν σὲ δυτικὰ πανεπιστήμια δὲν ὑφίστανται καμμιὰ ἄμεση πολιτικὴ ἐπιρροή.

Μολονότι ἡ Κίνα δὲν εἶναι σήμερα σὲ θέσι νὰ συναγωνισθῆ τὴν Μόσχα μὲ ἰσοτιμία στοὺς διαφόρους τομεῖς δραστηριότητος ποὺ ἔχουμε περιγράψει, ὁ σοβιετικὸς ἐπεκτατισμὸς ὑποφέρει ἀπὸ ὁρισμένες ἀδυναμίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ Κίνα προσπαθεῖ νὰ ἐπωφεληθῆ. Ἡ κυριώτερη ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες αὐτὲς εἶναι ὅτι τὰ δάνεια ποὺ δίδει ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες δὲν ἀντισταθμίζονται ἀπὸ ἕνα ἐνεργὸ ἐμπόριο εἰσαγωγῶν —ἐξαγωγῶν. Στὸν τομέα αὐτόν, ἡ Κίνα ἔχει κάνει μεγάλες προόδους ἀπὸ τὸ 1956, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὶς μεγάλες συναλλαγές της μὲ τὴν Ἰνδία, τὴν Ἰνδονησία καὶ τὴν Μαλαισία. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐμπόριο παίζει πολὺ μικρὸ ρόλο στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν λεγομένων «σοσιαλιστικῶν» χωρῶν ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἀπὸ τὸ σύνολο τοῦ ἐμπορίου τοῦ σοσιαλιστικοῦ συνασπισμοῦ, τὸ μερίδιο τῆς Κίνας αὐξάνεται ταχύτερα ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν δορυφόρων της. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸν ἑπόμενο πίνακα ποὺ συνετάχθη βάσει τῶν στατιστικῶν τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τὰ ἔτη 1954—1958.

Ὄγκος τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου
(ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου)

	ΙΝΔΙΑ		ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ		ΜΑΛΑΙΣΙΑ	
	Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ εὐρωπαϊκοὶ δορυφόροι	μαζὶ μὲ τὴν Κίνα				
1954	0,5	1,4	1,2	1,3	0,7	2,4
1956	1,2	4,5	1,5	4,1	1,0	3,8
1957	1,3	4,4	0,4	3,3	1,1	4,3
1958	1,2	5.1	0,3	7,4	1,5	7,3

Σύμφωνα πρὸς τὴν ἰδία πηγή, τὸ 1958 ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα ἐκάλυψε τὸ 85ο/ο τοῦ ἐμπορίου τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ μὲ τὴν Ἰνδονησία καὶ τὸ ἐμπόριο μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν αὐξάνεται συνεχῶς ἀπὸ τότε.

Ἡ ἐξήγησις τῆς προόδου τοῦ κινεζικοῦ ἐμπορίου δίδεται ὡς ἑξῆς ἀπὸ τὸν κ. Θ. Ἑρμὲς ποὺ διετέλεσε κάποτε σημαίνων παράγων τοῦ Συμβουλίου Ἀμοιβαίας Οἰκονομικῆς Βοηθείας (Κομοικὸν) ποὺ εἶναι ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ :

«Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας ἔχει στὴ διάθεσί της ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἐξαιρετικοὺς ἐμπορικοὺς δεσμοὺς μὲ τὶς ἀραβικὲς καθὼς καὶ μὲ ἄλλες χῶρες. Ἕνα ἄλλο γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ πληθυσμὸς μερικῶν ἀσιατικῶν χωρῶν περιλαμβάνει μεγάλο ἀριθμὸ Κινέζων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι κομμουνισταί, ἀλλὰ πάντως αἰσθάνονται στενὰ δεμένοι μὲ τὴν γενέτειρά τους, δηλαδὴ τὴν Κίνα καὶ ζητοῦν τὰ τὰ προϊόντα της».

Ἡ Κίνα ἐξάγει ὄχι μόνο ἀγαθά, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ μία ἰδεολογία, καὶ μάλιστα κατὰ ἕνα διαφορετικὸ τρόπο ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

Μολονότι ὁ Χρουστσὼφ καὶ ὁ Τσοὺ—Ἐν—Λάϊ διακηρύσσουν ὅτι οἱ χῶρες τους μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν σὰν «πρότυπα» στὶς ἄλλες χῶρες, ὑπάρχουν πάρα πολλὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα δείχνουν ὅτι ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. σημειώνει ἐπιτυχίες καὶ ἐκέρδισε τὴν συμπάθεια ὡρισμένων ὑπαναπτύκτων χωρῶν, ὄχι γιατὶ οἱ χῶρες αὐτὲς τὴν ἐθαύμασαν σὰν «πρότυπο κράτους» ἀλλὰ γιατὶ τὴν ἐθεώρησαν σὰν μία μεγάλη οἰκονομικὴ δύναμι ἡ ὁποία χορηγεῖ δάνεια χωρὶς ἐμφανεῖς ὅρους καὶ μὲ τόκο μόνο 2,5ο/ο, προσφέρει τεχνικὴ βοήθεια καὶ ἀποδίδει μεγάλη σημασία στὴν τεχνικὴ ἐκπαίδευσι. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὑπάρχει καὶ ἰδεολογικὴ συγγένεια ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς χῶρες καὶ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Λ. χ. ἡ σοβιετικὴ ἰδεολογία βρίσκεται σὲ μειονεκτικὴ θέσι στὴν Ἰνδία γιατὶ ὁ σοσιαλιστικὸς κοινοβουλευτισμὸς τοῦ κ. Νεροῦ δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησι τῆς βίας.

Ἡ δημιουργία τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας ἐκκαθάρισε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα πολιτικὰ καὶ ἰδεολογικὰ προγεφυρώματα τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνισμοῦ,τὴν Συρία. Στὸ Ἰρὰκ ὁ Κάσσεμ φαίνεται νὰ σκοπεύη νὰ ἱδρύση ἕνα εἶδος πολυκομματικοῦ συστήματος στὸ ὁποῖο δίδει τὴν προτίμησί του καὶ ὑποστηρίζει τοὺς τιτοϊκοὺς περιορίζοντας τὴν δράσι τῶν στοιχείων ἐκείνων ποὺ διάκεινται φιλικῶς πρὸς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

Ὡς πρὸς τὴν Ἰνδονησία, ποὺ βρίσκεται ἀκόμη στὰ σπάργανα τῆς ὀργανώσεώς της σὰν κράτος, τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῆ γιὰ τὸ μέλλον της καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ ἐὰν θὰ ἀκολουθήση τὸ σοβιετικὸ πρότυπο.

Τὰ τέσσερα αὐτὰ κράτη εἶναι οἱ σπουδαιότεροι στόχοι τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Μόσχας. Ἡ φιλία τους μὲ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. μπορεῖ νὰ εἶναι γνησία, ἀλλὰ οἱ σχέσεις τους χαρακτηρίζονται πολὺ περισσότερο ἀπὸ κοινὰ πολιτικὰ καὶ κρατικὰ συμφέροντα, παρὰ ἀπὸ ἰδεολογικὴ συγγένεια καὶ ἐπαφή.

Τὰ πράγματα ὅμως εἶναι πολὺ διαφορετικὰ ὡς πρὸς τὴν Κίνα ἡ ὁποία ἔχει πολὺ μεγαλύτερες ἐλπίδες νὰ χρησιμεύση σὲ ὡρισμένους λαοὺς σὰν πρότυπο γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ μιᾶς καθυστερημένης χώρας. Εἶναι πασίγνωστο ὅτι οἱ ἐξτρεμιστὲς μεταξὺ τῶν ἀλγερινῶν ἀνταρτῶν προσβλέπουν πολὺ περισσότερο πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ Πεκίνου, παρὰ πρὸς τὴν Μόσχα. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἶναι καὶ τόσο γνωστὸ εἶναι ὅτι καὶ ἄλλα στοιχεῖα τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν ἰσχυρῶς ἐντυπωσιασθῆ ἀπὸ τὸ κινεζικὸ «θαῦμα».

Ὑπάρχουν πολλὲς καὶ πειστικὲς ἀποδείξεις ὅτι ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα ἀσκεῖ μιὰ ἀξιοθαύμαστη γοητεία στὴν διανόησι τῆς Μαύρης Ἀφρικῆς. Ἐὰν ὁ κινεζικὸς κομμουνισμὸς εἶναι οὐσιωδῶς ἢ ὄχι διαφορετικὸς ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ σοβιετικοῦ τύπου, ἐὰν ὑπάρχῃ μιὰ ἀντιζηλία γιὰ τὴν ἡγεσία τοῦ κομμουνισμοῦ, αὐτὸ δὲν εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπασχολῆ τοὺς μαύρους.

Τὰ ἀφρικανικὰ κράτη ἔχουν καταλάβει ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἔχουν κάνει καὶ τὴν πεῖρα τους, ὅτι μιὰ συμμαχία μὲ τὴν Μόσχα δημιουργεῖ διαφόρους κινδύνους ποὺ δὲν ὑπάρχουν μὲ μιὰ συμμαχία μὲ τὴν Κίνα.

Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. ἐμφανίζεται στοὺς ἀφρικανοὺς σὰν μία εὐρωπαϊκὴ χώρα ἔστω καὶ ἂν διαφέρη ἀπὸ τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη. Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. εἶναι μία «λευκὴ» δύναμι, ἐνῶ ἡ Κίνα εἶναι «ἔγχρωμη». Πρὶν τὴν ρωσικὴ ἐπανάστασι τοῦ 1917 ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. διέθετε κάποια ἀξιόλογη βιομηχανία ἐνῶ ἡ Κίνα ἄρχισε τὴν ἐκβιομηχάνισί της ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ οἱ Κινέζοι θαυμάζονται ἀπὸ ἀρκετοὺς στὴν Ἀφρικὴ γιατὶ ἐπραγματοποίησαν ὡρισμένες προόδους μὲ πρωτόγονα μέσα.

Μεγάλου ἐνδιαφέροντος εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι διάφορα θέματα ὅπως ἡ πάλη τῶν τάξεων, ὁ διαλεκτικὸς ὑλισμὸς καὶ ἄλλες χαρακτηριστικὲς θεωρίες τοῦ κομμουνισμοῦ, δὲν φαίνεται νὰ ἀσκοῦν μεγάλη ἐπίδρασι στοὺς ἡγέτες τῶν διαφόρων ἀφρικανικῶν κρατῶν μὲ μαῦρο πληθυσμό. Οὔτε ἐπίσης τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ ἀντιπαρατίθενται μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως ἢ τὰ λαϊκὰ κοινόβια φαίνεται νὰ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἀφρική. Ὑπάρχει ὅμως πραγματικὸς θαυμασμὸς γιὰ τὸ κινεζικὸ σύστημα ἐκβιομηχανίσεως ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται χωρὶς σπουδαία ξένη οἰκονομικὴ βοήθεια καὶ ἀκόμη διὰ μέσου μιᾶς σκληρῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐργαζομένου κινεζικοῦ λαοῦ.

Καθὼς ἀναφέραμε ἀνωτέρω, ὁ σοβιετικὸς οἰκονομικὸς ἐπεκτατισμὸς παρουσιάζεται μὲ δύο μορφές: συγκεντρώνεται σὲ ὡρισμένες χῶρες—κλειδιὰ καὶ στοὺς πλέον ἑλκυστικοὺς ἀντικειμενικοὺς στόχους (π.χ. φρᾶγμα Ἀσσουὰν στὴν Αἴγυπτο) τῶν χωρῶν αὐτῶν. Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. δίδει τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶναι ὁ μεγάλος φίλος ὡρισμένων μόνον ὑπαναπτύκτων περιοχῶν, ἐνῶ ἡ Κίνα εἶναι ἕνα παράδειγμα γιὰ τοὺς πολλούς. Ἡ τεραστία σοβιετικὴ ἀνωτερότης στὴν χορήγησι πιστώσεων δὲν ἔχει κατ' οὐδένα τρόπο ἐξισορροπηθεῖ ἀπὸ τὸν μεγάλο ρυθμὸ αὐξήσεως τοῦ κινεζικοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ ἡ Κίνα θὰ αὐξήση ἀκόμη περισότερο τὸ ἐμπόριό της χρησιμοποιώντας ἐντατικώτερα τὸ ντάμπινγκ ἀφοῦ ἡ καταναγκαστικὴ ἐκβιομηχάνισις καὶ ἡ ἔλλειψις κεφαλαίων δὲν τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἀκολουθήση ἄλλο σύστημα οἰκονομικοῦ ἐπεκτατισμοῦ πρὸς τὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

Τὸ ἐμπόριο, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, εἶναι τὸ ἀδύνατο σημεῖο τοῦ σοβιετικοῦ ἐπεκτατισμοῦ στὴν ἀφρικανο—ἀσιατικὴ περιοχὴ καὶ αὐτὸ γίνεται ἀκόμη σοβαρώτερο γιὰ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. γιατὶ οἱ πιστώσεις τῆς Μόσχας πρέπει συχνὰ νὰ πληρώνωνται ὑπὸ τύπο ἀγαθῶν εἰσαγομένων ἀπὸ τὶς χῶρες ποὺ ἐπωφελοῦνται τῶν πιστώσεων. Τὰ ὑπανάπτυκτα κράτη μποροῦν στὶς περισσότερες περιπτώσεις νὰ πληρώσουν μόνο μὲ πρῶτες ὕλες. Ἀλλὰ τὸ ἑπταετὲς Σοβιετικὸ πρόγραμμα καὶ τὰ παράλληλα οἰκονομικὰ προγράμματα τῶν δορυφόρων τῆς Μόσχας ἀποσκοποῦν στὸ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀνεξαρτοποίησι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ ἀπὸ τὶς ξένες πρῶτες ὕλες. Ἔτσι τίθεται τὸ πρόβλημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώνουν μὲ πρῶτες ὕλες τὴν ἐξόφλησι τῶν πιστώσεων τῆς Μόσχας. Ἡ Κίνα ὅμως δὲν ἀντιμετωπίζει παρόμοια προβλήματα.

Ἡ Μόσχα καὶ τὸ Πεκῖνο ἀνταγωνίζονται στὴν ἀφρικανο—ἀσιατικὴ περιοχή, ἀλλὰ ἡ σημασία τοῦ ἀνταγωνισμοῦ αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ ὑπερτιμηθῆ.

Ἕνα παράδειγμα σοβιετοκινεζικῆς συνεργασίας ἦταν ἡ Δευτέρα Ἀφρικανο—Ἀσιατικὴ Διάσκεψις τοῦ Καΐρου τὸν Μάϊο τοῦ 1960 ὁπότε ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. πρόβαλε τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς τῶν «ἀνεξαρτήτων ἀσιατικῶν χωρῶν» τοῦ Ἀτζερμπαϊτζάν, τῆς Κιργισίας, τοῦ Τατζικιστάν, τῆς Τουρκμενίας καὶ τοῦ Οὐζμπεκιστάν, καὶ ἡ Κίνα ὑπεστήριξε θερμῶς (ἂν καὶ ἀνεπιτυχῶς) τὴν σοβιετικὴ ἀξίωσι. Ἡ Κίνα ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν διείσδυσι τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. στὴν Κούβα.

Πάντως ἐὰν οἱ ἰδεολογικὲς ἀντιθέσεις Μόσχας—Πεκίνου ἔχουν ὡς αἴτια οἰκονομικοὺς παράγοντες, μιὰ ἀπὸ τὶς σοβαρότερες αἰτίες εἶναι ὁ ἀνταγωνισμός τους στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

Σήμερα ἡ Κίνα εἶναι ἀκόμη οἰκονομικῶς ἐξηρτημένη ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐπιτυχίες τῆς Κίνας στὴν Ἀλγερία, στὴν Γουϊνέα ἢ στὰ ἄλλα ἀφρικανικὰ κράτη δὲν μποροῦν νὰ παραπλανήσουν τοὺς κινέζους ἡγέτες ποὺ γνω-

ρίζουν καλὰ ὅτι ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐκβιομηχάνισι τῆς χώρας τους ποὺ βρίσκεται ἀκόμη στὰ πρῶτα της στάδια.

Ἔχει λοιπὸν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν σοβιετικὴ βοήθεια. Ἀλλὰ ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα δὲν εἶναι πάντοτε εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν στάσι τῆς Μόσχας.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ κινεζικοῦ «μεγάλου πηδήματος πρὸς τὰ ἐμπρὸς» ὀφείλεται ἐν μέρει στὴν σοβιετικὴ προσπάθεια γιὰ οἰκονομικὴ ἐπέκταση στὶς ἀφρικανο—ἀσιατικὲς χῶρες, πρᾶγμα ποὺ ἐμποδίζει τὴν χορήγησι μεγαλύτερης οἰκονομικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Κίνα, ἀφοῦ τὰ κεφάλαια ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὶς ἄλλες ὑπανάπτυκτες χῶρες. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τὸ Κρεμλῖνο φοβᾶται νὰ ὑποστηρίξη οἰκονομικῶς τὸν κινεζικὸ κολοσσό. Τὸ γεγονὸς τῆς κοινῆς ἰδεολογίας τῶν δύο κομμουνιστικῶν χωρῶν δὲν μπορεῖ νὰ γεφυρώση τὶς ἄλλες διαφορές τους. Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ γίνη δεκτὸ ὅτι τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα παίζουν βασικὸ ρόλο στὴν διένεξι Μόσχας—Πεκίνου καὶ ὅτι τὰ ἰδεολογικὰ προβλήματα εἶναι μόνο ἡ ἔκφρασις τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς.

Τὸ Πεκῖνο δὲν ὠφελεῖται σὲ τίποτα ἀπὸ τὴν διεθνῆ ὕφεσι ποὺ ἐπιδιώκει ἡ Χρουστσωφικὴ πολιτικὴ τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως. Ἡ πραγματοποίησις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς θὰ ἐσήμαινε τὴν δημιουργία ἑνὸς status quo καὶ θὰ ἐμπόδιζε τὴν Κίνα ἀπὸ τὸ νὰ καταλάβη στὸν κόσμο τὴν θέσι ποὺ ὁραματίζονται οἱ φιλόδοξοι ἡγέτες της. Ἐπιπλέον, οἱ κινέζοι ἡγέτες θεωροῦν βασικὸ νὰ ἐπικαλοῦνται τὶς διαδόσεις γιὰ τὶς δῆθεν «ἰμπεριαλιστικὲς ἀπειλὲς» καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ δικαιολογοῦν τὶς θυσίες ποὺ ζητοῦν ἀπὸ τὸν λαό τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκβιομηχανίσεως.

Τέλος, στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ πραγματοποιηθῆ ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξις καὶ θὰ δημιουργηθοῦν μεγαλύτερες οἰκονομικὲς ἐπαφὲς μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, τὸ Κρεμλῖνο θὰ εἶναι ἀκόμη λιγώτερο πρόθυμο νὰ παράσχη ὁποιαδήποτε οἰκονομικὴ βοήθεια στὴν Κίνα ἀπὸ φόβο μήπως ἡ τελευταία γίνει πραγματικὸς της ἀντίπαλος στὴν ἡγεσία τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἄλλωστε, ὁποιαδήποτε οὐσιώδης βοήθεια πρὸς τὴν Κίνα θὰ ἔπαιρνε τεράστιες διαστάσεις. Περισσότερα ἀπὸ 50 δισεκατομμύρια ρούβλια θὰ ἀπαιτοῦντο γιὰ νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ κατὰ κεφαλὴ βοήθεια πρὸς τὴν Κίνα ἐκ μέρους τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἔφθασε τὴν κατὰ κεφαλὴ παρασχεθεῖσα βοήθεια πρὸς τὸ Ἰράκ. Εἶναι ἀμφίβολο λοιπὸν ἐὰν ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. παρὰ τὶς κινεζικὲς διαμαρτυρίες ἀντιμετωπίζει θέμα αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς βοήθειας πρὸς τὴν Κίνα. Τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς Κίνας εἶναι τόσο τεράστια ποὺ κάθε πραγματικὴ σοβιετικὴ οἰκονομικὴ βοήθεια δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιηθῆ παρὰ μόνον μὲ μεγάλες θυσίες ἐκ μέρους τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. Ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο, τότε ὁ κόσμος θὰ ἔβλεπε γιὰ πότε ἐξαφανίζονται οἱ ἰδεολογικὲς διαφορὲς καὶ διενέξεις μεταξὺ Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ Κίνας.

●

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΠΤΗΣΕΩΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Α.' ΦΑΣΙΣ

3 Σεπτεμβρίου 1960. Ὁ Χρουστσὼφ εὑρισκόμενος στὴν Φιλλανδία δηλώνει ὅτι ἐπίκειται ἡ πτῆσις τοῦ πρώτου σοβιετικοῦ ἀστροναύτου (ἡ ὁποία θὰ συνέπιπτε μὲ τὴν παραμονὴ τοῦ σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ στὴν Ν. Ὑόρκη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνόδου τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ).

6 Σεπτεμβρίου 1960. Ὁ παγκόσμιος κομμουνιστικὸς τύπος ἀγγέλει ὅτι ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ «ἀναμένονται σοβιετικὲς ἐκπλήξεις στὸν ἐπιστημονικὸ τομέα»

13 Σεπτεμβρίου 1960. Ἐνῶ ὁ Χρουστσὼφ ταξιδεύει πρὸς τὸν ΟΗΕ, ἡ Μόσχα ἀναγγέλλει ὅτι τρία σοβιετικὰ πλοῖα κατευθύνονται πρὸς τὸν κεντρικὸ Εἰρηνικό, συσχετίζοντας τὴν ἐμφάνισί τους μὲ τὴν ἀναμενόμενη ἐξαπόλυσι τοῦ διαστημοπλοίου (ἴδε καὶ «Αὐγὴ» 14-9-60)

14 Σεπτεμβρίου 1960. Ἡ σοβιετικὴ ἐφημερίδα «Τρούντ» γράφει ὅτι «ἐντὸς ὀλίγου ὁ ἄνθρωπος θὰ πηδήση στὸ Διάστημα»

16 Σεπτεμβρίου 1960. Ὁ παγκόσμιος κομμουνιστικὸς τύπος ἀναγγέλλει ὅτι «ἐπίκειται ἡ ἐκτόξευσις ἐπηνδρωμένου σοβιετικοῦ διαστημοπλοίου» (Ἴδε καὶ «Αὐγὴ» 16-9-60)

26 Σεπτεμβρίου 1960. Ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Μόσχας μεταδίδει: «Σὲ λίγες

ἡμέρες ἡ ἐπιστήμη θὰ σημειώση ἕνα θαυμαστὸ γεγονός. Χάρι στὶς ἐπιτυχίες τῆς σοβιετικῆς ἐπιστήμης, ἡ ἀνθρωπότης βρίσκεται στὴν παραμονὴ τοῦ πρώτου ταξιδιοῦ ἐπινδρωμένου διαστημοπλοίου».

1 'Οκτωβρίου 1960. 'Ενῶ ὁ Χρουστσὼφ δίδει τὴν μάχη του στὸν ΟΗΕ, ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Πράγας μεταδίδει:«Σὲ λίγες ἡμέρες θὰ πραγματοποιηθῆ ἡ πτῆσις τοῦ πρώτου ἀστροναύτου,ὁ ὁποῖος θὰ ἐκτελέση τὸν γῦρο τῆς γῆς 17 ὡς 18 φορές».

3 'Οκτωβρίου 1960. 'Ενῶ ὁ Χρουστσὼφ ἐξαπολύει τὶς ἀπειλές του στὴν γενικὴ συνέλευσι τοῦ ΟΗΕ, ἡ «'Ισβέστια» ἀναγγέλλει ὅτι ἐπίκειται ἄμεσα ἡ πρώτη κοσμικὴ πτῆσις τοῦ ἀνθρώπου.

4 'Οκτωβρίου 1960. Τὸ Τὰς ἀφίνει νὰ νοηθῆ ἔμμεσα ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ ἀναχωρήση ὁ πρῶτος σοβιετικὸς ἀστροναύτης.

5 'Οκτωβρίου 1960. Τὸ Τὰς μεταδίδει λόγον τοῦ προέδρου τῆς 'Ακαδημίας 'Επιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ, Νεσμενιάκωφ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀναφέρεται πλέον στὴν ἐπικείμενη πτῆσι τοῦ σοβιετικοῦ ἀστροναύτου καὶ ἀρκεῖται νὰ ὑπενθυμίση μόνον τὶς παλαιότερες σοβιετικὲς ἐπιτυχίες στὸν τομέα τοῦ Διαστήματος.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα παύει νὰ ὁμιλεῖ γιὰ κοσμικὴ πτῆσι καὶ ὁ Χρουστσὼφ ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν Ν. 'Υόρκη.

24 'Οκτωβρίου 1960. 'Η «Πράβντα» ἀνακοινώνει τὸν θάνατον τοῦ ἀντιστρατήγου Παβλόφσκι, ὑπαρχηγοῦ τοῦ ΓΕΣ, ἐπελθόντα «εἰς ἀεροπορ. δυστύχημα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν του καθηκόντων».

27 'Οκτωβρίου 1960. 'Η «Πράβντα» ἀνακοινώνει τὸν θάνατον τοῦ στρατάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Νεντέλιν, ἀρχηγοῦ τῶν σοβιετικῶν πυραυλικῶν δυνάμεων, ἐπελθόντα «εἰς ἀεροπορικὸν δύστυχημα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν του καθηκόντων».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Εἶναι λογικὸν νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ πρώτη πτῆσις σοβιετικοῦ ἀστροναύτου ποὺ εἶχε προγραμματισθῆ ὥστε νὰ συμπέση μὲ τὴν μετάβαση τοῦ Χρουστσὼφ στὴ γενικὴ συνέλευσι τοῦ ΟΗΕ ἀπέτυχε καὶ ὅτι συνέβη ἀτύχημα ποὺ προκάλεσε τὸν θάνατο ὡρισμένων ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους στὴν ἀπόπειρα ἐξαπολύσεως τοῦ διαστημοπλοίου, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ τοῦ ἀντιστρατήγου Παβλόφσκι καὶ τοῦ στρατάρχου Νεντέλιν.

Β.' ΦΑΣΙΣ

28 Μαρτίου 1961. 'Η 'Ακαδημία τῆς ΕΣΣΔ ἀνακοινώνει ὅτι ἐπίκειται ἡ πτῆσις εἰς τὸ Διάστημα καὶ ὅτι ὁ πρῶτος ἀστροναύτης «θὰ εἶναι πολὺ νέος, ἄγαμος καὶ ὑγιέστατος». ("Ιδε καὶ «Αὐγὴν» 29-3-61 σελ. 1).

9 'Απριλίου 1961. 'Η κομμουνιστικὴ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Οὐῶρκερ» τοῦ Λονδίνου, ἀνακοινώνει θριαμβευτικῶς ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἐπραγματοποίησαν τὴν πρώτη πτῆσι ἐπηνδρωμένου διαστημοπλοίου καὶ ὅτι ὁ πρῶτος ἀστροναύτης ἦταν ὁ Σέργιος 'Ιλιούσιν, υἱὸς τοῦ διασήμου ρώσου σχεδιαστοῦ ἀεροπλάνων.

10 'Απριλίου 1961. 'Η εἴδησις ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὸν οὐγγρικὸ τύπο.

11 'Απριλίου 1961. 'Ο κομμουνιστικὸς τύπος τῆς Δύσεως ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀστροναύτης 'Ιλιούσιν ἔπαθε σοβαρὸν κλονισμὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτήσεώς του καὶ ἐπανῆλθε εἰς τὴν γῆν ἀναίσθητος.

13 'Απριλίου 1961. 'Επίσημος σοβιετικὴ ἀνακοίνωσις ἀναφέρει ὅτι ἡ πρώτη πτῆσις ἐπηνδρωμένου διαστημοπλοίου ἐπραγματοποιήθη τὴν 12ην

Ἀπριλίου 1961 καὶ ὅτι ὁ πρῶτος ἀστροναύτης εἶναι ὁ Γ. Γκαγγάριν, πιλότος τῆς σοβιετικῆς ἀεροπορίας ἔ γ γ α μ ο ς καὶ πατὴρ τέκνου. Ἡ ἀνακοίνωσις δὲν παρέχει καμμιὰ πληροφορία γιὰ τὸν τόπο τῆς ἀπογειώσεως τοῦ διαστημοπλοίου, τὸν τρόπον καὶ τὸν τόπον τῆς προσγειώσεως τοῦ κοσμοναύτου, οὔτε καμμιὰ οὐσιαστικὴ ἐπιστημονικὴ ἔνδειξι.

(Σημείωσις): Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ 1959-60 ὁ σοβιετικὸς τύπος εἶχε ἀσχοληθῆ μὲ τοὺς ὑποψηφίους ἀστροναύτας, τὴν ἐκπαίδευσί τους κλπ. Τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων ἀστροναυτῶν ποὺ ἀναφέρθηκαν ἦσαν: Γκένναντυ Μιχαήλωφ (Κομσομόλσκαγια Πράβντα, 21 Ὀκτ. 1959), Α. Νιστσὰκ (Κ. Πράβντα, 11 Ἰαν. 1959), Ἀλεξέϊ Μπελοκόνεφ, Ἰβὰν Κασοὺρ καὶ Ἀλεξέϊ Γκρατσὼφ («Ἀγκανιὸκ» ἀριθ. 42-1959), καὶ Ἰλιούσιν («Ἐρυθρὸς Ἀστὴρ»1 Ἰαν. 1961). Ποτὲ ὁ σοβιετικὸς τύπος δὲν ἀνέφερε τὸ ὄνομα Γιούρι Γκαγκάριν σὰν ὑποψηφίου ἀστροναύτου.

26 Ἀπριλίου 1961. Ἡ σοβιετικὴ ἐφημερίδα «Ἐρυθρὸς Ἀστὴρ» ὄργανο τοῦ ὑπουργείου στρατιωτικῶν, διαψεύδει τὶς φῆμες ὅτι ὁ πρῶτος ἀστροναύτης ἦταν ὁ Ἰλιούσιν καὶ ἀνακοινώνει ὅτι αὐτὸς δὲν ἐπεχείρησε καμία πτῆσι, ἔχει ἄριστα στὴν ὑγεία του καὶ κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους τῆς Μόσχας. (ἴδε καὶ «Αὐγὴ» 27-4-61, σελὶς 1η)

30 Ἀπριλίου 1961. Τὸ Τάς, ἀπαντώντας στὶς ἐπίμονες αἰτήσεις δυτικῶν δημοσιογράφων νὰ δοῦν τὸν Ἰλιούσιν, ἀνακοινώνει ὅτι αὐτὸς τραυματίσθηκε σὲ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα καὶ βρίσκεται γιὰ ἀνάρρωσι κάπου στὴν...Κίνα!!

2 Μαΐου 1961. Ἐπίσημη σοβιετικὴ ἀνακοίνωσις (ἀπὸ κυβερνητικὸν ἐκπρόσωπον πρὸς τοὺς δημοσιογράφους)ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἰλιούσιν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβη μέρος σέ πτῆσι, διότι ἦταν ἄρρωστος σὲ νοσοκομεῖο ἀπὸ τὸν Ἰούνιο 1960 ὡς τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1961 καὶ ἤδη βρίσκεται στὸ Χάγκστόου τῆς Κίνας γιὰ ἀνάρρωσι.

5 Μαΐου 1961. Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Νταίηλυ» «Τέλεγκραφ» ἀπαντώντας στὴν σοβιετικὴ ἀνακοίνωσι δημοσιεύει φωτογραφία ληφθεῖσα στὸ Κρεμλ/νο στὶς 31 Δεκεμβρίου 1960 (παραμονὴ Πρωτοχρονιᾶς 1961) στὴν ὁποία ὁ Ἰλιούσιν φαίνεται ὑγιέστατος καὶ χαμογελαστὸς στὸ πλευρὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀνωτάτου σοβιὲτ τῆς ΕΣΣΔ, Μπρεζνιέφ. Συνεπῶς ὁ Ἰλιούσιν δὲν ἦταν ἄρρωστος ἀπὸ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1960.

5 Μαΐου 1961. Μπροστὰ σὲ χιλιάδες προσκεκλημένους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ σοβιετικοὶ δημοσιογράφοι, πραγματοποιεῖται προαγγελθεῖσα ἡ πρώτη ἀμερικανικὴ πτῆσις στὸ Διάστημα, μὲ κοσμοναύτη τὸν πλωτάρχην Ἄλλαν Σέπαρντ. Τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ Σέπαρντ παρηκολούθησαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν.

18 Μαΐου 1961. Τὸ Τὰς ἀνακοινώνει ὅτι 4 στρατηγοὶ καὶ 1 συνταγματάρχης ἐφονεύθησαν εἰς ἀεροπορικὸν δυστύχημα ἐνῶ εὑρίσκοντο εἰς «ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν». Πρόκειται γιὰ τὸν στρατηγὸν Κολπάσκυ, τὸν ἀντιστράτηγον τοῦ πυροβολικοῦ Γκόφε, τὸν στρατηγὸν Περεβερτκίυ, τὸν ὑποστράτηγον Μορόζωφ καὶ τὸν συνταγματάρχην Χιχλόφσκι.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Εἶναι λογικὸν νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ σοβιετικὴ πτῆσις στὸ διάστημα ἐὰν ἔγινε δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ τὸν Γκαγκάριν ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ἰλιούσιν, ἢ ἀπὸ ἄλλον κοσμοναύτην ὁ ὁποῖος εἴτε ἐφονεύθη λόγῳ ὁλικῆς ἀποτυχίας τῆς ἀποπείρας μαζὶ μὲ τοὺς 4 στρατηγοὺς εἴτε λόγῳ μερικῆς ἀποτυχίας ἐπέστρεψε σὲ τέτοια κατάστασι ὥστε ἦταν ἀδύνατον νὰ παρουσιασθῆ καὶ ἔτσι ἀντὶ γι' αὐτὸν παρουσιάσθηκε ὁ Γ. Γκαγκάριν, ὥστε νὰ προκαταληφθῆ ὁπωσδήποτε παγκόσμια κοινὴ γνώμη ἐν ὄψει τοῦ ἀναμενομένου ἀμερικανικοῦ ἐγχειρήματος.

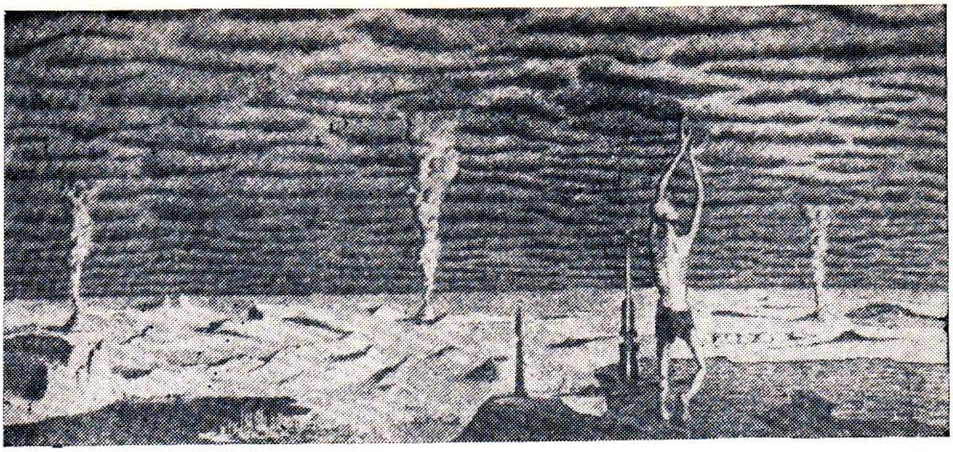

Ὁ ἄνθρωπος στὸν κομμουνισμὸ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΙ-ΓΙΑΡ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Ὑπὸ **Σ. ΝΤΥΒΕΛ**

Στὶς 31 Μαρτίου 1961 ἡ σοβιετικὴ ἐφημερίδα «Πράβντα» Οὐκράϊνυ» δημοσίευσε τὸ «πόρισμα τῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς ἐρεύνης γιὰ τὸ δυστύχημα τοῦ Μπάμπι-Γιάρ». Ἔτσι γιὰ πρώτη φορὰ τότε ἔμαθε ὁ κόσμος ὅτι στὶς 13 Μαρτίου 1961 στὰ περίχωρα τοῦ Κιέβου εἶχε συμβῆ ἕνα τραγικὸ δυστύχημα ποὺ στοίχισε τὴν ζωὴ 145 ἀτόμων καὶ τὸν τραυματισμὸ ἄλλων 143.

Συγκεκριμένα, πρόκειται γιὰ τὴν κατάρρευσι ἑνὸς μεγάλου ὑδατοφράκτη στὸ Μπάμπι-Γιάρ, ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ Κουρενέκα κοντὰ στὸ Κίεβο, πρωτεύουσα τῆς σοβιετικῆς Οὐκρανίας.

Σύμφωνα μὲ τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ὑδατοφράκτης κατέρρευσε στὶς ὀκτώμιση τὸ πρωὶ τῆς 13ης Μαρτίου 1961 κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς θυέλλης ἡ δὲ κατάρρευσις ποὺ προκλήθηκε ἀπὸ κατολίσθησι τοῦ ἐδάφους στὶς ὄχθες τοῦ Δνείπερου ὀφείλεται σὲ «τεχνικὰ σφάλματα κατὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ὑδατοφράκτου», γιὰ τὰ «ὁποῖα εὐθύνονται

οἱ ἁρμόδιοι σχεδιασταὶ καὶ μηχανικοὶ ποὺ παραβίασαν τοὺς τεχνολογικοὺς κανόνες» καὶ οἱ ὁποῖοι «θα εἰσαχθοῦν σὲ δίκη». Ἡ καταστροφή, προκάλεσε ζημίες 3.700.000 ρουβλίων. Ὅταν κατέρρευσε ὁ ὑδατοφράκτης, χείμαρροι ὕδατος καὶ λάσπης κατέκλυσαν τὰ προάστια τοῦ Κιέβου μὲ τὴν τρομερὴ πίεσί τους. καὶ γκρέμισαν δύο μεγάλες πολυκατοικίες, πολλὰ μικρότερα ἐργατικὰ σπίτια, ἕνα γκαρὰζ λεωφορείων, ἕνα ὑπὸ ἀνέγερσι ἐργοστάσιο, μιὰ μεγάλη δημοτικὴ ἀποθήκη καὶ 12 κρατικὰ κτίρια. Πολλοὶ ἔμειναν ἄστεγοι. Ἐπίσης καρεστράφησαν 7 λεωφορεῖα, 1 τρόλλεϋ, 1 τουριστικὸ λεωφορεῖο καὶ 2 πυροσβεστικὲς ἀντλίες. Ἡ καταστραφεῖσα περιοχὴ ἔχει ἔκτασι 300 στρεμμάτων.

Τέλος τὸ πόρισμα ἀναφέρει ὅτι συνεστήθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιστημόνων καὶ τεχνικῶν γιὰ νὰ καθορίση τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐπαναλήψεως παρομοίων δυστυχημάτων στὸ μέλλον.

Συνήθως ὁ σοβιετικὸς τύπος καὶ τὸ ραδιόφωνο ἀποσιωποῦν τὶς εἰδήσεις ποὺ ἀναφέρονται σὲ δυστυχήματα, ἐγκλήματα, καταχρήσεις, σκάνδαλα κλπ. Ὅταν ὅμως γιὰ ἕνα ὁποιοδήποτε λόγο δὲν εἶναι δυνστὸν νὰ τὰ ἀποσιωπήσουν, τότε τὰ ἀνακοινώνουν μὲ δύο τρόπους.

Τὰ ἀναφέρουν δηλαδὴ ὄχι ὅταν συμβοῦν ἀλλὰ εἴτε μαζὶ μὲ τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς ἐρεύνης, ὅπως στὴν περίπτωσι τοῦ ὑδατοφράκτη Μπάμπι-Γιάρ, εἴτε μαζὶ μὲ τὴν ἀναγγελία γιὰ τὴν σύστασι μιᾶς τέτοιας ἐπιτροπῆς ὁπότε ὅμως οὐδέποτε δημοσιεύεται τὸ πόρισμά της. Αὐτό, ἔγινε λ.χ. μὲ τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀεριωθουμένου ἀεροπλάνου «TU104» ποὺ ἐκτελοῦσε τὴν γραμμὴ Πεκίνου- Μόσχας στὶς 17 Ὀκτωβρίου 1958 καὶ στὸ ὁποῖο ἐπέβαιναν μογγόλοι καὶ κινέζοι ἐπίσημοι καὶ πιθανῶς μερικοὶ κύπριοι κομμουνισταί. Στὶς 19 Ὀκτωβρίου ἡ «Πράβντα» ἔγραψε ὅτι συνεστήθη κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ἐρεύνης γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῶν αἰτίων τοῦ δυστυχήματος. Τὸ πόρισμα ὅμως αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δημοσιεύθηκε ποτέ.

Στὴν ἴδια γραμμὴ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1955 κατεστράφη ἕνα ἄλλο ἀεροπλάνο ποὺ μετέφερε ἐπίσης κινέζους καὶ μογγόλους ἐπισήμους καὶ δύο κυπρίους συνδικαλιστὰς τὸν Α. Λυμπουρῆ καὶ τὸν Γ. Τεμπριώτη ποὺ μετέβαιναν στὴν Μόσχα γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 7ης Νοεμβρίου. Τὸ δυστύχημα ἐκρατήθη μυστικὸ ἐπὶ μῆνες καὶ ἀνακοινώθηκε μόνο τὸ ἑπόμενο ἔτος, ὅταν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι των κυπρίων ξεσήκωσαν θόρυβο ζητώντας πληροφορίες γιὰ τὴν τύχη τους.

Τὸ δυστύχημα τοῦ Μπάμπι-Γιάρ δὲν ἦταν τυχαῖο. Ὑπῆρξε τὸ μοιραῖο ἀποτέλεσμα τῆς χρουτσωφικῆς οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς πολιτικῆς.

Πράγματι, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1959 ὁ Χρουστσὼφ τοποθέτησε σὰν ὑπουργὸ τῶν ὑδροηλεκτρικῶν κατασκευῶν τὸν Ἰγνάτι Νόβικωφ, ὁ ὁποῖος ὑποστήριζε ἀπὸ καιρὸ τὴν ἰδέα ὅτι μποροῦσαν νὰ ἐξοικονομηθοῦν πολλὰ ἑκατομμύρια ρούβλια ἂν ἐμειώνετο «ἀκινδύνως» ἡ «ὑπερβολικὴ» σταθερότης τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων. Ὁ Νόβικωφ δημοσίευσε μιὰ σειρὰ ἄρθρων στὴν «Πράβντα» καὶ ὑπέβαλε ἕνα ὑπόμνημα στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. μὲ τὸ ὁποῖο ὑποστήριζε τὴν φθηνότερη κατασκευὴ τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων γιατὶ «στὸ παρελθὸν τὰ σχέδιά μας ἔδιναν ὑπερβολικὴ προσοχὴ στὴν στερεότητα τῶν κατασκειῶν» (Πράβντα, 23 Μαρτίου 1958).

Τὸ σχέδιο τοῦ Νόβικωφ ἐβασίζετο σὲ τρεῖς ἀρχές:

α) Χρησιμοποίησις ἑτοίμων τμημάτων μαζικῆς κατασκευῆς ἀντὶ γιὰ μονολιθικὲς ἐπιτόπιες κατασκευές.

β) Κατασκευὴ ἐλαφρῶν ὑδατοφρακτῶν χωρὶς ὡροστατευτικὸ θώρακα στὶς ὀρεινὲς περιοχές.

γ) Λίθινες ἐπιχωματώσεις ἀντὶ γιὰ μονοκόματες κατασκευές.

Ὁ Νόβικωφ ἔφερε μάλιστα τὸ παράδειγμα τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ σταθμοῦ τοῦ Τσερβάκ, ποὺ κτίσθηκε μὲ μονολιθικὸ τρόπο καὶ χρειάσθηκε 3.330.000 κυβικὰ μέτρα πέτρας ἐνῶ ἂν εἶχε μόνο μιὰ ἔξω-

τερικὴ πέτρινη ἐπιφάνεια θὰ χρειαζόταν μόνο 200.000 κυβικὰ μέτρα!

Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν ὑδροηλεκτρικῶν κατασκευῶν Α. Παβλένκο, ποὺ εἶχε διαδεχθῆ τὸν Γκ. Μαλενκώφ, ἀντιτάχθηκε σ' αὐτὸ τὸ σχέδιο χαρακτηρίζοντάς το ἐπικίνδυνο. Ὁ Χρουστσὼφ ὅμως ἔδωσε τὴν προτίμησί του στὶς «προοδευτικὲςἰδέες τοῦ Νόβικωφ, τὸν ἔκανε ὑπουργὸ καὶ ὁ Παβλένκο ἐξαφανίσθκε!

Ὁ ραδιοσταθμὸς «Λεφτεριὰ» τῶν ρώσων ἀντικομμουνιστῶν ποὺ βρίσκεται στὸ Μόναχο προειδοποίησε τότε μὲ τὶς ἐκπομπές του τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1959 ὅτι οἱ ἰδέες τοῦ Νόβικωφ μποροῦν νὰ ἔχουν καταστρεπτικὲς συνέπειες, ἀλλὰ ὁ Χρουστσὼφ δὲν ἔδωσε προσοχὴ σ' αὐτὲς τὶς «ἀντιδραστικὲς θεωρίες».

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ καταστροφὴ τοῦ Μπάμπι-Γιάρ, γιὰ τὴν ὁποία θὰ πληρώσουν οἱ κατώτεροι σχεδιασταὶ καὶ μηχανικοὶ ἐνῶ οἰκοδομήθηκε σύμφωνα μὲ τὶς ἐγκεκριμένες ἀπὸ τὸν Χρουστσὼφ ἀρχὲς τοῦ Νόβικωφ καὶ δὲν εἶχε προστατευτικὸ θώρακα χάριν οἰκονομίας.

Ὁ Χρουστσὼφ ὅμως δὲν ἔδωσε τυχαῖα τὴν προτίμησί του στὴν μέθοδο Νόβικωφ. Τὸ ἔκανε γιατὶ ἡ σοβιετικὴ οἰκονομία πάσχει ἀπὸ μιὰ μόνιμη ἔλλειψι οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ ἰδίως τσιμέντου ἐνῶ ταυτόχρονα τὰ κρατικὰ προγράμματα ἀπαιτοῦν τὴν ἐκτέλεσι διαφόρων κατασκευῶν μέσα σὲ αὐστηρότατα καθωρισμένα χρονικὰ διαστήματα.

Στὴν Γαλλία ἡ καταστροφὴ τοῦ Φρεζὺς προκάλεσε ἕνα κῦμα ὀργῆς ποὺ δὲν σταμάτησε μπροστὰ στὰ ὑπουργικὰ γραφεῖα. Στὴν σοβιετικὴ Ρωσία ὅμως τίποτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῆ

(Ὅσο γιὰ τὴν Αὐγὴ ποὺ κάνει πύρινα κύρια ἄρθρα κάθε τυχὸν ἀτέλεια ὁποιουδήποτε ἔργου καὶ ἐξαπολύει μεγάλες καμπάνιες γιὰ δυστυχήματα, ὅπως τὴν πτῶσι ἑνὸς ἀεροδλάνου τῆς «Ὀλυμπιακῆς» τὸν πνιγμὸ ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴ μιᾶς λέμβου στὴν λίμνη τοῦ Μέγδοβα καὶ ζητεῖ εὐθύνες ἀπὸ τὸ Κράτος ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ κάψιμο δυὸ παιδιῶν μέσα στὸ σπίτι τους ἀπὸ μιὰ γκαζιέρα, δὲν ζήτησε βεβαίως τὴν τιμωρία οὔτε τοῦ Νόβικωφ οὔτε τοῦ Χρουστσὼφ γιὰ τοὺς 145 νεκροὺς τοῦ Κιέβου).

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Ἡ «Σοβιετολογία» παρακαλεῖ ὅλους τοὺς φίλους της νὰ στείλουν ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦν τὸ ἀντίτιμο τῆς συνδρομῆς των γιὰ τὸ πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ 1961, μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:

Γ. ΓΕΩΡΓΑΛΑΝ — Πύθωνος 15 — Κυψέλη - Ἀθῆναι

Ὁ κομμουνισμὸς στὴν Ἑλλάδα

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ [1]

Κατὰ τὸ δίμηνον Ἀπριλίου — Μαΐου 1960, εἰς Ἀθήνας διεξήχθησαν δύο δίκαι κατασκοπείας, ἐντὸς δὲ τῶν ἡμερῶν ἀναμένεται ἡ ἔναρξις καὶ τρίτης δίκης. Εἰς τὰς δύο πρώτας δίκας κατηγορούμενοι ἦσαν 56 συνολικῶς κομμουνισταὶ ἐξ ὧν οἱ 14 εἶχαν ἀποσταλεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ Παραπετάσματος ἐφωδιασμένοι μὲ πλαστὰ διαβατήρια. Οἱ ὑπόλοιποι ἦσαν ἐντόπιοι κομμουνισταὶ καὶ κατηγοροῦντο ὅτι ἐβοήθησαν τοὺς 14 κυριωτέρους ἐκ τῶν κατηγορουμένων.

Αἱ δίκαι αὐταὶ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν νὰ ἐξαπολύσῃ μίαν νέαν προπαγανδιστικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ καθεστῶτος της τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ὡς «φασιστικὸν» ὡς ἔπραξεν καὶ πέρισυ

1. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἐγράφη ἀπὸ τὸν κ. Γ. Γεωργαλᾶ, καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν «Est & Ouest», ἐκυκλοφόρησεν ὡς σχόλιον τοῦ Πρακτορείου Tarandel καὶ μετεδόθη εἰς 16 γλώσσας ἀπὸ τὸν Ραδιοσταθμὸ «Σβαμπόντα».

ὅταν διεξήχθη ἡ δίκη τοῦ Γλέζου καὶ 16 ἄλλων κομμουνιστῶν κατηγορηθέντων ἐπίσης διὰ κατασκοπείαν. Ταυτοχρόνως ὅμως, αἱ δίκαι αὐταὶ ἔρριψαν νέον φῶς ἐπὶ τοῦ ἀδυσωπήτου πολέμου τὸν ὁποῖον ἔχει ἐξαπολύσει ὁ κομμουνιστικὸς ἰμπεριαλισμὸς ἐναντίον μιᾶς μικρᾶς καὶ δημοκρατικῆς χώρας ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία,τὸ μόνον ποὺ ἐπιθυμεῖ εἶναι νὰ ζήσῃ ἐν εἰρήνῃ διαφυλάττουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν της, τὴν ἐδαφικήν της ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν της.

Οἱ Ἕλληνες λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς πατρίδος των, ἡ ὁποία ἀποκλείει εἰς τὴν Μόσχαν τὴν ἔξοδον εἰς τὴν Μεσόγειον, ζοῦν πάντοτε ὑπὸ τὴν μόνιμον ἀπειλὴν ἑνὸς «κινδύνου ἀπὸ βορρᾶ»

Ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης δεκαετίας 1941-50 οἱ Ἕλληνες ἀντιμετώπισαν τρεῖς ἐνόπλους κομμουνιστικὰς ἐπαναστάσεις αἱ ὁποῖαι ἔγιναν κατ' ἐντολὴν τῆς Μόσχας καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὴν βιαίαν ἔνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν σοβιετικὴν αὐτοκρατορίαν ἢ τουλάχιστον εἰς τὴν ἀπόσπασιν τοῦ βορείου τμήματος τῆς χώρας (Μακεδονίας καὶ Θράκης) τὸ ὁποῖον καὶ φράσσει τὸν δρόμον τοῦ σοβιετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ πρὸς τὴν Μεσόγειον. Ἡ πρώτη ἀπὸ αὐτὰς τὰς κομμουνιστικὰς ἐπαναστάσεις ἔγινε κατὰ τὴν περίοδον τῆς χιλτερικῆς κατοχῆς (1942-44) ἡ δευτέρα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν (Δεκέμβριος 1944) καὶ ἡ τρίτη εἶναι ὁ γνωστὸς ἀνταρτοπόλεμος ὁ ὁποῖος κατέστρεψεν τὴν χώραν ἀπὸ τὸ 1946 ἕως τὸ 1949. Αἱ τρεῖς αὐταὶ ἐπαναστάσεις ἐστοίχισαν εἰς τὴν Ἑλλάδα 150.000 νεκροὺς καὶ ὑλικὰς ζημίας ἰσοδυναμούσας πρὸς τὴν ἀπώλειαν 2 ἐθνικῶν εἰσοδημάτων τῆς χώρας.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν ἀμέσων στόχων τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει ἐνατίον της σοβαρὸν μέρος τῆς δραστηριότητός του. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς δύο λόγους: Πρῶτον, ἡ κατάληψις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξησφάλιζε εἰς τὴν Μόσχαν τὴν περιπόθητον ἔξοδον εἰς τὴν Μεσόγειον, θὰ ἀπεκαθίστα τὴν ἐδαφικὴν ἐπαφὴν τῆς αὐτοκρατορίας της μετὰ τῆς ἀπομεμονωμένης τώρα Ἀλβανίας θὰ ἀπεμόνωνεν τὴν τιτοϊκὴν Γιουγκοσλαβίαν, θὰ ὑπερεφαλάγγιζε τὴν Τουρκίαν, θὰ διέλυε τὴν νοτιοανατολικὴν πτέρυγα τοῦ ΝΑΤΟ καὶ δι' ὅλων αὐτῶν θὰ ἤνοιγε εἰς τὸν κομμουνισμὸν τὰς πύλας τῆς Μ. Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Δεύτερον, ὁ κομμουνισμὸς συγκεντρώνει μέγα μέρος τῆς ἀμέσου δραστηριότητός του κατὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι θεωρεῖ αὐτὴν τὴν μικρὰν καὶ μὲ περιωρισμένους πόρους χώραν ὡς ἕνα «ἀσθενῆ κρῖκον» εἰς τὸ σύστημα τῆς δυτικῆς ἀμύνης λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζει καὶ τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς ἰσχυροῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος εἰς τὸ ἐσωτερικόν της.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ἧτταν τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας τὸ 1949, ἡ Μόσχα δὲν ἐγκατέλειψεν τοὺς σκοποὺς της διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ τότε ἐξαπολύει μυστικὸν πόλεμον κατασκόπων εἰς τὸν ὁποῖον ρίπτουν κάποιο φῶς αἱ δίκαι κατασκοπείας αἱ ὁποῖαι κατὰ καιροὺς διηξήχθησαν εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ὑπόθεσις ἀρχίζει τὸ 1949. Ἡ κομμουνιστικὴ ἀνταρσία εἶχε συντριβῆ μετὰ ἀπὸ αἱματηρὰς μάχας εἰς τὸ Βίτσι καὶ εἰς τὸν Γράμμον. Τότε, ἡ ἡγεσία καὶ χιλιάδες στελέχη καὶ ὀπαδοὶ τοῦ ΚΚΕ διέφυγον εἰς τὰς χώρας τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐκεῖ, ὅλοι αὐτοὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν ἄμεσον ὑπηρεσίαν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἡ ὁποία φυσικὰ ἐσκέφθη νὰ ἀξιοποιήσῃ αὐτὸ τὸ ἔμψυχον ὑλικὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὴν διενέργειαν κατασκοπείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὸ τὸ νευραλγικὸν σημεῖον τῆς ἀμύνης τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

Δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἡ ἡγεσία τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἵδρυσεν εἰδικὰς σχολὰς κατασκοπείας, σαμποτάζ, παρανόμου ἐργασίας καὶ στρατιωτικῆς τέχνης διὰ τὰ στελέχη τοῦ ΚΚΕ. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος κατέθεσεν ἐπισήμως εἰς τὴν Βουλὴν στοιχεῖα, συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα αἱ σχολαὶ αὐταὶ εἶναι 34 καὶ κατανέμονται ὡς ἑξῆς: 9 εἰς Βουλγαρίαν,

7 εἰς Πολωνίαν, 2 εἰς Οὐγγαρίαν, 2 εἰς Τσεχοσλοβακίαν, 6 εἰς Ρουμανίαν καὶ 8 εἰς ΕΣΣΔ. Ἀπὸ τὰς σχολὰς αὐτὰς ἀπεφοίτησαν 884 ὀνομαστικῶς ἐξηκριβωμένοι κομμουνισταὶ τῶν ὁποίων αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἔχουν πλήρη κατάλογον

Ἀπὸ τὸ 1951, οἱ καλύτεροι ἀπόφοιτοι αὐτῶν τῶν σχολῶν ἤρχισαν νὰ ἀποστέλλωνται παρανόμως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συμφώνως πρὸς στοιχεῖα κατατεθέντα εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν (Ἀπρίλιος 1960) κατὰ τὸ διάστημα 1951-59 εἰσῆλθον λαθραίως εἰς τὴν χώραν 483 κατάσκοποι ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς χώρας. Ἐξ αὐτῶν οἱ 115 προήρχοντο ἐξ Ἀλβανίας, 203 ἐκ Βουλγαρίας, 65 ἐκ Ρωσίας.

Αὐτοὶ ὅλοι εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν εἴτε διὰ παρανόμου διαβάσεως τῶν ἑλληνοαλβανικῶν καὶ ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων εἴτε διὰ πλαστῶν διαβατηρίων μέσῳ Αὐστρίας, Ἰταλίας, Ἑλβετίας ἢ Γαλλίας. Ἀρκετοὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν συνελήφθησαν εἰς τὰς χώρας τῆς Δυτ. Εὐρώπης ἐνῷ κατηυθύνοντο πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Οὕτω, εἰς τὸ Βέλγιον συνελήφθησαν δύο μέλη τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ, ὁ Στρῖγγος καὶ ὁ Ἀσπρίδης, εἰς Παρισίους συνελήφθη ὁ Τρικκαλινὸς ἐπίσης μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ καὶ εἰς τὴν Βιέννην ὁ Δημητρακαρέας, στέλεχος τοῦ ἰδίου κόμματος. Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ πλαστὰ διαβατήρια καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν σύλληψίν των ἀπηλάθησαν εἰς κομμουνιστικὰς χώρας, ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ὁ Τρικκαλινὸς κατόρθωσεν νὰ φθάσῃ τελικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου καὶ συνελήφθη τὸ 1958 καὶ ἐδικάσθη εἰς ἰσόβια δεσμὰ τὸ 1959. Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ κομμουνιστικαὶ ὑπηρεσίαι πληροφοριῶν ἐχρησιμοποίησαν καὶ ξένους πράκτοράς των μεταξὺ τῶν ὁποίων μία μυστηριώδης Σουζὰν Φουσὲρ ἡ ὁποία ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1958 μὲ γαλλικὸν διαβατήριον, καὶ ἔπαιξε σοβαρὸν ρόλον εἰς τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τὸ ὁποῖον ἀνεκαλύφθη τὸ 1958 (ὑπόθεσις Τρικκαλινοῦ-Βουτσᾶ-Γλέζου) κατώρθωσε δὲ νὰ διαφύγῃ. Ὡς διεπιστώθη, ἡ Σουζὰν Φουσὲρ ὑπάρχει πράγματι εἰς Παρισίους καὶ εἶναι ἀνθοπῶλις, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξῆλθε τῆς Γαλλίας καὶ εἶχεν ἀπολέσει τὸ διαβατήριόν της. Ἐπίσης τὸ 1954 εἶχεν ἀναμιχθῇ εἰς ἕνα τότε ἀνακαλυφθὲν δίκτυον κατασκοπείας κάποιος Γκαστὸν ὁ ὁποῖος ἐπίσης διέφυγεν τὴν σύλληψιν.

Οἱ κομμουνισταὶ οἱ ὁποῖοι ἔφθανον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ πλαστὰς ταυτότητας, πολλὰ χρήματα, κρυπτογραφικοὺς κώδικας καὶ ἀσυρμάτους. Ἀποστολή των ἦτο νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς νομίμως δρῶντας εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁμοϊδεάτας των καὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν διὰ τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν οἰκονομικῆς, πολιτικῆς, διπλωματικῆς καὶ στρατιωτικῆς φύσεως καὶ ἰδίως διὰ πληροφορίας σχετιζομένας μὲ τὸ ΝΑΤΟ. Διὰ τὴν συλλογὴν τῶν πληροφοριῶν ἐχρησιμοποιοῦντο αἱ νόμιμοι κομματικαὶ ὀργανώσεις τῆς ΕΔΑ (ἡ ὁποία εἶναι τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα μὲ ἄλλο ὄνομα) καὶ διάφοροι συνοδοιποριακαὶ ὀργανώσεις, κομμουνισταὶ δημοσιογράφοι, πολιτευταί, ἐργάται, ἔφεδροι.

Οὕτω λ.χ. τὸ 1954 ἀνεκαλύφθη ὅτι ἕνα δίκτυον κομμουνιστῶν κατασκόπων ἐχρησιμοποίει τὸν ἔφεδρον ἀξιωματικὸν Πανουσόπουλον ὁ ὁποῖος ὑπηρέτει ὡς διερμηνεὺς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ διὰ νὰ πληροφορεῖται διάφορα στρατιωτικὰ ἀπόρρητα.

Ἐπίσης τὸ 1958 ἄλλο κομμουνιστικὸν δίκτυον κατασκόπων ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Γλέζου, ὀργανωτικοῦ γραμματέως τῆς ΕΔΑ καὶ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος «Αὐγή», ὁ ὁποῖος κατόπιν τούτου κατεδικάσθη τὸ 1959 εἰς πενταετῆ εἱρκτήν. Ἐπίσης τὸ δίκτυον τοῦ Μπελογιάννη τὸ 1951 ἐχρησιμοποίησεν ἕνα γνωστὸν οἰκονομολόγον καὶ μέλος τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Μάτσην, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἐξετελέσθη. Εἰς δὲ τὰς τελευταίας δίκας μεταξὺ τῶν κατηγορουμένων ἦσαν καὶ πλασιὲ βιβλίων, πλανόδιοι πωληταί, μοδῖσται, μία ὑπηρέτρια, ἐργάται ἔργων ἐκτελουμένων πλησίον στρατιωτικῶν σημείων κλπ.

Ὅλοι αὐτοὶ δὲν ἦσαν πάντοτε ἐν γνώσει τοῦ κατασκοπευτικοῦ των ἔργου. Ἁπλῶς ἀνέφεραν εἰς τὸ κόμμα των ὅ,τι

περιέπιπτεν εἰς τὴν ἀντίληψίν των. Οἱ εἰδικευμένοι κατάσκοποισυνεκέντρωναν ὅλο αὐτὸ τὸ ὑλικό, τὸ ἠξιολόγουν καὶ μετέδιδαν ὅ,τι ἐνόμιζον χρήσιμον εἰς τὸ Παραπέτασμα. Ἡ μετάδοσις ἐγίνετο ἄλλοτε δι' ἀτόμων ἀναχωρούντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἄλλοτε δι' ἀσυρμάτων, λ.χ. τὸ 1951 καὶ τὸ 1954 ἀνευρέθησαν ἀσύρματοι ἐν λειτουργίᾳ τὸ δὲ 1958 συνελήφθησαν δύο πράκτορες ὁ Συγγελάκης καὶ ὁ Καρκαγιάννης ἐνῷ ἐγκατέλειπον τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα διὰ τὴν Ἰταλίαν μεταφέροντες πληροφορίας, ἐνῷ ἄλλοι συνελήφθησαν καθὼς ἀπεπειρῶντο νὰ διαβοῦν λάθρα εἰς Βουλγαρίαν καὶ προσφάτως εἷς ἐφονεύθη ἐνῶ προσεπάθει νὰ εἰσσέλθη εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσεν ἕνα χωροφύλακα.

Τὸ πρῶτον δίκτυον κατασκοπείας ἀνεκαλύφθη τὸ 1951 ὁπότε συνελήφθησαν ἀρκετὰ στελέχη τοῦ ΚΚΕ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μπελογιάννην, ἐνῷ ὁ ἕτερος τῶν ἀρχηγῶν τοῦ δικτύου ὁ Ἀκριτίδης, διέφυγεν εἰς Βουλγαρίαν καὶ ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Ν. Πλουμπίδης παρέμεινεν ἀσύλληπτος. Τό δίκτυον εἶχεν καὶ δύο ἀσυρμάτους οἱ ὁποῖοι καὶ ἀνεκαλύφθησαν. Ὁ χειριστὴς των Βαβούδης κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐντὸς κρύπτης ἐνῷ μετέδιδε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διάφορα σήματα καὶ διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν σύλληψιν ηὐτοκτόνησεν. Εἰς τὴν κρύπτην εὑρέθησαν τὰ κείμενα 700 σημάτων μεταδοθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξ ὧν τὰ 50 μὲ περιεχόμενον καθαρῶς στρατιωτικῆς φύσεως. (Ὀχυρά, διάταξις ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ζητήματα τοῦ ΝΑΤΟ κλπ). Οἱ κατάσκοποι ἐδικάσθησαν καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν καταδικασθέντες εἰς θάνατον μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μπελογιάννης, ἐξετελέσθησαν. Τὸ 1952 συνελήφθη καὶ ὁ Πλουμπίδης, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη ἐπίσης εἰς θάνατον καὶ ἐξετελέσθη. Τὸ κομματικὸν κατασκοπευτικὸν δίκτυον εἶχεν ἐξαρθρωθῇ. Διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσίν του ἤρχισεν ἡ μαζικὴ ἀποστολὴ πρακτόρων ἐπιλεγέντων μεταξὺ τῶν καλυτέρων ἀποφοίτων τῶν σχολῶν κατασκοπείας. Στελέχη τῆς νέας ἀποστολῆς ἦσαν ὁ Λιόλιος, ὁ Φλωράκης, ὁ Τζεφρώνης, ὁ Λουλές, ἡ Κουκούλου (ἐρωμένη τοῦ Ζαχαριάδη), ἡ Παρτσαλίδου, (σύζυγος τοῦ πρώην πρωθυπουργοοῦ τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν κομμουνιστῶν) ὁ Φιλίνης, ὁ Τσακίρης, ὁ ὁποῖος ἔφερεν 42.500 δολλάρια, ὁ Τριανταφύλλου, διευθυντὴς κατασκοπευτικῆς σχολῆς τῆς Ρουμανίας, ὁ Ἐρυθριάδης καὶ ἄλλα ἀνώτερα ἔμπιστα στελέχη τοῦ ΚΚΕ. Εἶναι μάλιστα χαρακτηριστικὸν ὅτι πολλοὶ ἐξαὐτῶν εἶχον καὶ προηγουμένην πεῖραν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν. Λ.χ. ὁ Ἐρυθριάδης, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς ἰσόβια, ἦτο κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον 1946-1949) γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν τμημάτων κατασκοπείας, σαμποτὰζ καὶ δολοφονιῶν ποὺ ἔδρων ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ σύζυγός του καὶ συγκατάδικός του Ἔλλη Ἐρυθριάδου, ἦτο προσωπικῶς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν τμημάτων. Ὁ Λουλές, διηύθυνε σχολὴν σαμποτὲρ καὶ κατασκόπων τῶν ἀνταρτῶν (1948). Ὁ Φλωράκης ἦτο «θεωρητικὸς» τῶν ἀνταρτῶν διὰ τὰ ζητήματα πληροφοριῶν καὶ ἔχει δημοσιεύσει σχετικὰ ἄρθρα εἰς τὸ περιοδικὸν «Δημοκρατικὸς Στρατὸς», ὄργανον τότε τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτούς, περὶ τοὺς 100 συνελήφθησαν κατὰ τὴν περίοδον 1954-55, μὲ ἀσυρμάτους, κώδικας, πλαστὰς ταυτότητας, δολλάρια, χρυσᾶς λίρας κλπ. Ὡρισμένοι ἐδικάσθησαν τότε (λ.χ. ὁ Μωραΐτης ὁ ὁποῖος συνελήφθη ἐνῷ μετέδιδεν εἰς τὸ Παραπέτασμα σήματα δι' ἀσυρμάτου) καὶ κατεδικάσθησαν εἰς διαφόρους ποινάς. Ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους 22 ἐδραπέτευσαν τὸ 1954 ἀπὸ τὰςφυλακὰς ὅπου ἐκρατοῦντο, 14 ἐξ αὐτῶν συνελήφθησαν ἐκ νέου τὸ 1954-56 ἐνῷ οἱ 8 κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν εἰς τὸ Παραπέτασμα, ὁ δὲ ἐξ αὐτῶν Τζεφρώνης εἶναι τώρα γραμματεὺς τῆς κομματικῆς ὀργανώσεως τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν φυγάδων οἱ ὁποῖοι διαμένουν εἰς τὴν Τασκένδην τοῦ σοβιετικοῦ Οὐζμπεκιστάν.

Αἱ ἔρευναι διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραπετῶν καὶ ὡρισμένα νέα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἀνέστειλαν τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν τῶν ὑποθέσεων ἡ ὁποία ἔγινε τώρα. Ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀργότερον, ἐπὶ κεφαλῆς ὅλης τῆς κατασκοπευ-

τικῆς ὀργανώσεως τοῦ 1954-55 ἦτο ὁ Κολιγιάννης, μέλος τῆς Κ.Ε τοῦ ΚΚΕ ὁ ὁποῖος κατηγορήθη τότε ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν κατασκοπευτικῶν δικτύων καὶ ἀνεκλήθη εἰς Ρουμανίαν ὅπου ἐθεωρήθη «ὕποπτος προδοσίας» καὶ καθηρέθη. Τὸν ἔλαβεν ὅμως ὑπὸ τὴν προστασίαν του ὁ Χρουτσὼφ ὁ ὁποῖος καθήρεσεν τὸν Μάρτιον τοῦ 1956 τὸν σταλινικὸν Ζαχαριάδην καὶ κατέστησεν οὐσιαστικὸν ἀρχηγὸν τοῦ ΚΚΕ τὸν Κολιγιάννην. Οὗτος εἶχεν διατελέσει ἀρχηγὸς τῶν ἐν Τασκένδῃ Ἑλλήνων κομμουνιστῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶχεν συνδεθῆ ἰδιαιτέρως μὲ τὰς σοβιετικὰς ἀρχὰς καὶ ἀσφαλῶς εἶχεν στρατολογηθῆ ἀπὸ τὰς μυστικὰς ὑπηρεσίας τῆς Μόσχας. Τὸ 1958 ὁ Κολιγιάννης ἐπανῆλθεν κρυφίως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὠργάνωσεν νέον δίκτυον κατασκοπείας μὲ τοὺς Βουτσᾶν, Τρικκαλινόν, Γλέζον, καὶ ἄλλους οἱ ὁποῖοι ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1959 εἰς διαφόρους ποινὰς ἐνῷ ὁ ἴδιος καὶ ἡ μυστηριώδης Γαλλίς συνεργάτις του Σουζὰν Φουσὲρ κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ἐκ τῶν δικασθέντων ὁ Εὐθυμιάδης ὡμολόγησεν ὅτι ἀπεστάλη ἐκ Ρωσίας διὰ τοῦ δρομολογίου Τασκένδη-Μόσχα-Βουκουρέστι-Ἀ. Βερολῖνον -Ζυρίχη -Ἀθῆναι καὶ ὅτι ἔφερεν 6.000 δολλάρια.

Συνολικῶς κατὰ τὸ διάστημα 1951-59 ἀνεκαλύφθησαν δέκα δίκτυα κατασκοπείας μὲ 500 περίπου μέλη, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος τῆς Κομμουνιστικῆς κατασκοπευτικῆς δραστηριότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὰς προσφάτους δίκας ἀπεδείχθησαν κατὰ τρόπον ἀδιαμφισβήτητον τὰ ἑξῆς:

1) Ὅτι εἰς τὸ Παραπέτασμα λειτουργοῦν σχολαὶ κατασκοπείας εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν πρακτόρων μὲ προορισμὸν τὴν Ἑλλάδα. Τοιαῦται σχολαὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ Γιασενὶκ ἐντὸς δασώδους ὀρεινῆς περιοχῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας, εἰς Τσάντας τῆς Οὐγγαρίας, εἰς Φεργκανὰς τοῦ σοβιετικοῦ Οὐζμπεκιστὰν κλπ. Ἡ ἀνωτέρα σχολὴ κατασκόπων ὀνομάζεται «Μπελογιάννης» καὶ εὑρίσκεται εἰς Ρουμανίαν, ὀλίγων ἔξωθεν τοῦ Πλοεστίου, πλησίον ἑνὸς ποταμοῦ. Εἰς τὰς σχολὰς αὐτὰς τὰ στελέχη τοῦ ΚΚΕ διδάσκονται ἀσυρματοτεχνίαν κρυπτογραφίαν, μεταμφίεσν, πλαστογραφίαν, χημείαν, φωτογραφικὴν τέχνην, σκοποβολήν, σομποτάζ, σχέδιον κλπ. Περὶ τῶν σχολῶν αὐτῶν κατέθεσαν πολλοὶ Ἕλληνες ἐπαναπατρισθέντες ἐκ τοῦ Παραπετάσματος ὡς καὶ πρώην μαθηταὶ αὐτῶν τῶν σχολῶν οἱ ὁποῖοι ἀπεστάλησαν εἰ. τὴν Ἑλλάδα καὶ εἴτε συνελήφθησαν εἴτε παρεδόθησαν αὐθορμήτως. Μεταξὺ τῶν δικασθέντων εἰς τὰς δίκας τοῦ Ἀπριλίου συμπεριελαμβάνοντο καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς «Μπελογιάννη» Κ. Τριανταφύλλου καὶ τῆς σχολῆς Γεσενὶκ Λουλές.

2) Ὅτι οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ ποὺ φοιτοῦν εἰς αὐτὰς τὰς σχολὰς εἶναι ὑπήκοοι κομμουνιστικῶν κρατῶν, διότι τὸ ΚΚΕ διέταξεν τὰ μέλη του ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ Παραπέτασμα νὰ γίνουν ὑπήκοοι αὐτῶν τῶν χωρῶν καὶ μέλη τῶν κομμουνιστικῶν των κομμάτων. Τοῦτο κατετέθη ἀπὸ μάρτυρας ἐλθόντας ἐκ τοῦ Παραπετάσματος καὶ τὸ παρεδέχθησαν καὶ οἱ δικασθέντες.

3) Ὡς ὑπήκοοι αὐτῶν τῶν χωρῶν πλέον, τὰ στελέχη τοῦ ΚΚΕ ὑπηρετοῦν εἰς τοὺς στρατούς, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν. Αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ κατέχουν καὶ σχετικοὺς ὀνομαστικοὺς καταλόγους.

4) Οἱ ἐπιλεγόμενοι διὰ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῶν ἐν λόγῳ σχολῶν, παραλαμβάνονται ἀπὸ ἀξιωματικοὺς τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν τῆς Ρουμανίας, Βουλγαρίας ἢ Ἀλβανίας οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐφοδιάζουν μὲ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀποστολὴν των μέσα καὶ τοὺς συνοδεύουν μέχρι τῶν συνόρων. Τοῦτο προκύπτει ἀπὸ ὁμολογίας δικασθέντων (λ.χ. τῆς Χρυσοχοΐδου ἡ ὁποία ἦλθεν ἐκ Βουλγαρίας).

5) Οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ οἱ ὁποῖοι

εὑρίσκονται εἰς τὸ Παραπέτασμα καταρτίζονται στρατιωτικῶς διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν μελλοντικῶς δι' ἔνοπλον δρᾶσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὡς κατέθεσαν μεταμεληθέντα στελέχη τοῦ ΚΚΕ,μόνον εἰς τὴν ΕΣΣΔ 20 πρώην συμμορῖται ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Μόσχας, 60 εἰς τὴν πολιτικοστρατιωτικὴν σχολὴν τῆς πόλεως Γκόρκυ, 450 εἰς τὴν μέσην στρατιωκὴν σχολὴν τῆς πόλεως Φεργκανὰς καὶ 1500 εἰς κατωτέρας στρατιωτικὰς σχολὰς πυροβολικοῦ, πεζικοῦ, μηχανικοῦ, διαβιβάσεων.

Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸν πόλεμον τῶν κομμουνιστικῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τώρα ὀλίγα λόγια διὰ τὴν κομμουνιστικὴν προπαγανδιστικὴν ἐκστρατείαν ἡ ὁποία ἐξαπελύθη ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν τῶν δικῶν μὲ σκοπὸν τὴν δυσφήμησιν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν μετέσχον αὐτοπροσώπως καὶ ὁ κ. Χρουστσὼφ ὁμιλήσας εἰς τὸ 21ον συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. περὶ Γλέζου ὡς καὶ ὁ τότε πρόεδρος τῆς ΕΣΣΔ Βοροσίλωφ, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνεν τηλεγραφικὴν ἔκλισιν πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Γλέζου. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκστρατεία στηρίζεται εἰς τοὺς ἑξῆς ἰσχυρισμούς:

1) Ὅτι οἱ κατηγορούμενοι δικάζονται βάσει ἑνὸς νόμου (τοῦ 475) ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἀπὸ τὴν δικτατορίαν Μεταξᾶ (1936-40) διὰ νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους της καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἰσχύῃ σήμερον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς περὶ κατασκοπείας ἔγινε τὸ 1936 ἀπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ Μεταξᾶ, ὄχι ὅμως διὰ νὰ διωχθοῦν οἱ πολιτικοί της ἀντίπαλοι ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκφοβισθοῦν οἱ γερμανόφιλοι τῆς χιλτερικῆς 5ης φάλαγγος οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυσσαν τότε ἔντονον δραστηριότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οὐδεὶς πολιτικὸς ἀντίπαλος τῆς κυβερνήσεως Μεταξᾶ ἐδικάσθη ποτὲ μὲ τὸν νόμον 475, ὁ ὁποῖος ἐφηρμόσθη εἰς τὴν μοναδικὴν περίπτωσιν ἑνὸς χιλτερικοῦ λοχαγοῦ ὁ ὁποῖος ἔδρα ὡς κατάσκοπος εἰς Ἀθήνας. Ὁ νόμος 475 ἐπεκυρώθη καὶ παραμένει νομίμως ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ νόμου 1612 ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν τὸ 1950. Συνεπῶς δὲν εἶναι πλέον νόμος τῆς δικτατορίας ἀλλὰ τῆς Δημοκρατίας.

2) ὅτι δῆθεν οἱ κατηγορούμενοι δικάζονται ἀπὸ ἔκτακτον στρατοδικεῖον εἰδικῶς συγκαλούμενον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δικάζονται ἀπὸ διαρκὲς στρατοδικεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι δικαστήριον μόνιμον, ὑφιστάμενον βάσει τῶν ἑλληνικῶν νόμων ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

3) Ὅτι αἱ δίκαι διεξάγονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι γίνονται δημοσίως παρουσίᾳ πλήθους κόσμου καὶ Ἑλλήνων καὶ ξένων δημοσιογράφων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ Τὰς καὶ τῆς Πράβντα.

4) Ὅτι οἱ κατηγορούμενοι στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τοὺς παρέχεται πᾶσα δυνατὴ ἐλευθερία. Εἰς τὴν δίκην Γλέζου 1959 οἱ 17 κατηγορούμενοι εἶχαν ὡς συνηγόρους των 25 ἐπιφανεῖς δικηγόρους καὶ ἐκάλεσαν περὶ τοὺς 100 μάρτυρας ὑπερασπίσεως. Εἰς τὴν δίκην τῆς 5ης Ἀπριλίου 1960 οἱ 12 κατηγορούμενοι εἶχαν 20 συνηγόρους καὶ εἰς τὴν δίκην τῆς 26ης Ἀπριλίου 1960 οἱ 42 κατηγορούμενοι εἶχαν 46 συνηγόρους ἐκ τῶν καλυτέρων δικηγόρων τῆς Ἑλλάδος. Οἱ κατηγορούμενοι ἐκάλεσαν ὅσους μάρτυρας ὑπερασπίσεως ἤθελαν, ἐπεκοινώνησαν ἐλευθέρως μὲ τοὺς συνηγόρους των καὶ μὲ τὸν τύπον καὶ οὐδεὶς περιορισμὸς ἐπεβλήθη οὔτε ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν οὔτε ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀπολογιῶν των.

5) Ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κατασκόπων ἀλλὰ «πολιτικῶν ἀντιπάλων τῆς Κυβερνήσεως» οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονται ὡς κατάσκοποι διὰ νὰ ἐξοντωθοῦν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς κατασκοπείας διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων,

διότι πρόκειται διὰ κομμουνιστὰς οἱ ὁποῖοι ἔδρων ἐνόπλως κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1946-49, βαρύνονται μὲ σωρείαν ἐγκλημάτων, εἶναι παράνομοι καὶ διώκονται βάσει πολλῶν νόμων. Συνεπῶς καὶ χωρὶς τὴν κατηγορίαν τῆς κατασκοπείας ἐὰν συλληφθοῦν θὰ καταδικασθοῦν διὰ πολλὰς ἄλλας πράξεις των. Ἄλλως τε ἐπὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀνεκαλύφθη μόνον ἕν δίκτυον κατασκοπείας (1958). Οἱ σημερινοὶ κατηγορούμενοι συνελήφθησαν ἐπὶ Κυβερνήσεως Παπάγου, τὸ δὲ δίκτυον Μπελογιάννη ἀνεκαλύφθη ὅταν πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἦτο ὁ δημοκρατικώτατος καὶ ἀριστερῶν ἀρχῶν στρατηγὸς Πλαστήρας, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τοῦ Μπελογιάννη ἐπραγματοποιήθη ὅταν ἡ Δεξιὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἦτο ὁ Παπασπύρου, σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν, ἐπανειλημμένως συνεργασθεὶς πολιτικῶς μὲ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ὁ ὁποῖος παρέστη τώρα εἰς τὴν δίκην τοῦ Γλέζου καὶ τῆς 26 Ἀπριλίου 1960 ὡς συνήγορος τῶν κατηγορουμένων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κομμουνιστικῆς κατασκοπείας εἰς τὸν Ἑλλάδα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

—Συνεχίστε τὴν προσπάθεια γιὰ τὴν διάδοσι τῆς «Σοβιετολογίας»
—Ὁ καθένας σας νὰ ἐγγράψη δέκα συνδρομητὰς
—Γράφετέ μας τὶς κρίσεις σας γιὰ τὸ περιοδικό μας
—Στέλνετε ἔγκαιρα καὶ τακτικὰ τὶς συνδρομές σας
—Ἀφοῦ μελετήσετε τὴν «Σοβιετολογία» δανεῖστε την καὶ σὲ ἄλλον

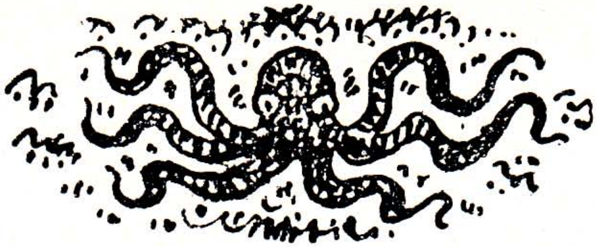

Πολιτικὸς πόλεμος

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

Ἀπὸ τὴν 1ην ὥς τὶς 3 Δεκεμβρίου 1960, συνῆλθε στὸ Παρίσι μιὰ διεθνὴς διασκεψις μὲ θέμα τὸν πολιτικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγουν τὰ Σοβιὲτ ἐναντίον τοῦ μὴ κομμουνιστικοῦ κόσμου.

Ἡ διάσκεψις αὐτὴ συνῆλθε μὲ πρωτοβουλία τῆς γαλλίδος σοσιαλίστριας συγγραφέως Σουζὰν Λαμπίν, διασήμου σοβιετολόγου, ἡ ὁποία ἔχει ἀφιερώσει πολλὰ βιβλία της στὸ πρόβλημα τοῦ κομουνισμοῦ καὶ τῆς ἀμύνης τῆς Δημοκρατίας. Τὸ 1957 τιμήθηκε μὲ τὸ βραβεῖο τῆς Ἐλευθερίας (Prix de la Libertè) γιὰ τὸ ἔργο της «Ἐλευθερία στοὺς ἐλευθεροκτόνους;» («Libertè aud liberticides;») Ἡ Σ. Λαμπὶν εἰσηγήθηκε ἐπίσης τὸ θέμα «ἀγώνας ἐναντίον τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας» στὸ Ἀτλαντικὸ Συνέδριο τοῦ ΝΑΤΟ ποὺ συνῆλθε τὸ 1959 στὸ Λονδίνο. (1)

Ἡ διάσκεψις συνῆλθε μὲ φτωχὰ μέσα καὶ ὅλοι οἱ μετασχόντες κατέβαλαν οἱ ἴδιοι τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ καὶ τῆς διαμονῆς των. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἐσημείωσε μεγάλη ἐπι-

Ἴδε σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου εἰς «Σοβιετολογίαν» ἀριθ. 2 τοῦ 1960, σελ. 38.

τυχία τόσο ἀπὸ πλευρᾶς ἀριθμοῦ τῶν μετασχόντων ὅσο καὶ ἀπὸ πλευρᾶς συμμετοχῆς ἐκλεκτῶν προσωπικοτήτων.

Συνολικῶς μετέσχαν περίπου 500 ἄτομα ἀπὸ διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου: Γερμανία, Ἀγγλία, Βέλγιο, Ἰταλία, Ὁλλανδία, Γαλλία, Ἑλβετία, ΗΠΑ, Φιλιππῖνες, Βιέτ-Νάμ, ἐλεύθερη Κίνα, Κογκὸ κλπ.

Στὴν συζήτησι μετέσχαν ὁ φιλελεύθερος ἄγγλος βουλευτὴς λόρδος Μπίρντβορντ, ὁ συντηρητικὸς ἄγγλος βουλευτὴς Ἄντονυ Κέρσαου, ὁ ἀμερικανὸς δημοκρατικὸς γερουσιαστὴς Ντόντ, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ κοινοβουλίου τῆς Δυτ. Γερμανίας δρ. Ρίσαρ Γιοῦγκερ, ὁ ἀμερικανὸς ρεμπουμπλικάνος γερουσιαστὴς Κῆτιγκ, οἱ ἰταλοὶ πρώην ὑπουργοὶ Πατσιάρντι καὶ Λομπάρντο, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ νοτίου Βιέτ-Νάμ, Τρουόγκ-Κόγκ-Κουού, ὁ ἱσπανὸς ἱστορικὸς καὶ κοινωνιολόγος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, Σαλβαντὸρ ντὲ Ματαριάγκα, ὁ βέλγος σοσιαλιστὴς γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ΝΑΤΟ Πὼλ-Ἀνρὺ-Σπάακ, οἱ γάλλοι πολιτικοὶ Μωρὶς Σουτμάν, Λεὸν Μπουτμπιέν, Πὼλ Φλορέ, Ζὰκ Πιέτ, οἱ γάλλοι συγγραφεῖς Εὐγένιος Λυὸν καὶ Ντανὲιλ Λερνὲρ κ.ἄ.

Μηνύματα στὴ διάσκεψι ἔστειλαν ὁ γάλλος πρωθυπουργὸς Μ. Ντεμπρέ, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γερμανίας δρ. Κ. Ἀντενάουερ, ὁ γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν φὸν Μπρεντάνο καὶ πολλὲς ἄλλες προσωπικότητες.

Κύριος σκοπὸς τῆς διασκέψεως ἦταν νὰ δείξη σὲ ὅλο τὸν κόσμο ὅτι ἡ σοβιετικὴ ἀπειλὴ δὲν βρίσκεται τόσο στὸν κύνδινο μιᾶς ὑλικῆς ἐπιθέσεως, ποὺ εἶναι ἐλάχιστα πιθανὴ στὴν πυρηνική της μορφή, ὅσο στὸν μόνιμο πολιτικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγουν τὰ Σοβιὲτ καὶ στὸν ὁποῖο ὥς τώρα δὲν ὠργανώθηκε μία ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα.

Στὴν εἰσήγησί της πρὸς τὴν διάσκεψι, ἡ Σ. Λαμπὶν τόνισε: «Ἡ Δημοκρατία πεθαίνει ὄχι σὲ κάποιο πεδίον μάχης, ἀλλὰ μέσα στοὺς διαβρωμένους θεσμούς της, στὰ γεμάτα συνοδοιπόρους πανεπιστήμιά της, στὰ πολιτικοποιημένα συνδικάτα της, στὶς μετωπικὲς ὀργανώσεις, στὶς παρασυρμένες μᾶζες της, στοὺς ἀπατημένους διανοουμένους της, στοὺς τυφλωμένους ἡγέτας της.

Χάνει τὸν κόσμο τῶν οὐδετέρων καὶ ἀκόμη καὶ τὸν δικό της, ὄχι μπροστὰ στὶς ἐνέργειες μιᾶς ἀνωτέρας ὑλικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ ἀπὸ τὶς ἐνέργειες μιᾶς τεραστίας συνωμοσίας ποὺ ἐργάζεται παντοῦ, στοὺς συνοικισμοὺς καὶ στὰ σαλόνια ,στὶς πόλεις καὶ στὴν ὕπαιθρο μὲ ὅλα τὰ μέσα, ὑποκινώντας ἢ ἀποκοιμίζοντας, κολακεύοντας ἢ συκοφαντώνας, προσηλυτίζοντας ἢ διαφθείροντας, ἀλλὰ πάντοτε ἐξαπατώντας.

Ἡ Δημοκρατία πεθαίνει γιατὶ δὲν προπαρασκευάζεται παρὰ γιὰ τὸν θερμοπυρηνικὸ πόλεμο, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ γίνη ποτὲ καὶ δὲν ἀπαντᾶ στὸν πολιτικὸ πόλεμο ποὺ τῆς ἔχουν ἐξαπολύσει ἀπὸ δεκαπέντε ἤδη χρόνια».

Ἡ διάσκεψις, ἀφοῦ ἄκουσε τὴν εἰσήγησι τῆς Σ. Λαμπὶν καὶ τὶς ὁμιλίες διαφόρων ἀντιπροσώπων, ψήφισε μία Διακήρυξι, μὲ τὴν ὁποία προτείνει τὴν δημιουργία ἑνὸς γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἐλευθέρου κόσμου γιὰ τὴν διεξαγωγὴ τοῦ πολιτικοῦ πολέμου, τὴν δημιουργία ἑνὸς κινήματος «ἀποστόλων τῆς ἐλευθερίας» γιὰ νὰ δράσουν στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες, καὶ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν τῶν ἀμυντικῶν ἐνεργειῶν μὲ τὴν ὀργάνωσι μιᾶς τεραστίας πολιτικῆς ἐκστρατείας ἐπιθετικοῦ χαρακτῆρος μὲ αἴτημα τὴν αὐτοδιάθεσι τῶν λαῶν ποὺ εἶναι ὑπόδουλοι στὴ σοβιετικὴ ἐξουσία.

Στὸ παρὸν τεῦχος μας δίνουμε ὁλόκληρο τὸ κείμενο τῆς εἰσηγήσεως τῆς Σ. Λαμπίν. Τὸ κείμενο αὐτό, ποὺ ἔχει τὸν δραματικὸ τίτλο «Εἶναι δώδεκα παρὰ πέντε ...» προορίζεται γιὰ πολιτικὸ ἐγχειρίδιο τοῦ ΝΑΤΟ καὶ ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸ Κογκρέσσο γιὰ τὴν ἐνημέρωσι τῶν μελῶν του καὶ ὅλων τῶν ἀμερικανῶν πολιτικῶν, διπλωματῶν, ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν.

ΕΙΝΑΙ ΔΩΔΕΚΑ ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ!

(Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ)

Ὑπὸ **Σ. ΛΑΜΠΙΝ**

«Τί συνέβη; Ἡ ἄγνοια, ἡ νωθρότης, ἡ μικροψυχία, ἡ συνεχὴς ἀστάθεια καὶ ἡ εὐπιστία τῶν Δυτικῶν κυβερνήσεων, ἐβοήθησαν τὴν Ρωσία νὰ πραγματοποιήσῃ μὲ ἐπιτυχία ὅλους τοὺς σκοπούς της».
ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ
(Νιοὺ Γιὸρκ Τρίμπιουν, 19.4.1853)).

«Πολιτικὴ εἶναι ἀναίμακτος πόλεμος. Πόλεμος εἶναι αἱματηρὰ πολιτική».
ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

Ἡ σημασία τοῦ θέματος

Στὴν Δύσι ἀκοῦμε συχνὰ τὸν κόσμο νὰ λέῃ τὸ ἑξῆς γιὰ αὐτὴ ἢ γιὰ ἐκείνη τὴν σοβιετικὴ ἐνέργεια: «Ὦ, εἶναι μόνο προπαγάνδα». Τὸ νὰ καθησυχάζουμε καὶ ἐνθαρρύνουμε ὅμως τοὺς ἑαυτούς μας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο, γιατὶ ὅταν ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ τοὺς σοβιετικοὺς ἀκριβῶς, ὅταν ἐμφανίζεται ἡ προπαγάνδα σημαίνει ὅτι τὰ πράγματα εἶναι σοβαρά.

Ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις μπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Δημοκρατία ἔχει εἰσαγάγει τὸν Δυτικὸ Κόσμο στὴν ἐποχὴ τῆς πολιτικότητος, στὴν ὁποία οἱ ἄρχοντες τῆς κοινῆς γνώμης καθορίζουν τὰ γεγονότα περισσότερο καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ κατὰ κάποια περίεργη παραδοξολογία, αὐτὴ ἡ μεγάλης σημασίας ἀλλαγὴ ἔχει γίνει καλύτερα ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Δημοκρατίας παρὰ ἀπὸ τοὺς δημιουργούς της.

Μεγάλος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοκρατικῶν πολιτικῶν ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνεργοῦν ὅπως στὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποὺ οἱ ὑπερισχύουσες δοξασίες μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἐλάχιστα ἐπιδροῦσαν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας καὶ ποὺ τὰ σπουδαιότερα θέματα ἀπεφασίζοντο στὰ ἀνακτοβούλια. Ἀλλὰ οἱ ὁλοκληρωτικοὶ ἔχουν καταλάβει ὅτι, ὅπου βασιλεύει ἡ δημοκρατία, δίδει μεγάλη βαρύτητα στὴν κοινὴ γνώμη. Νὰ γιατὶ αὐτοί, ἐνῶ καταπατοῦν τὴν κοινὴ γνώμη στὸν κόσμο τους, δὲν ἔχουν ἄλλο μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν κατακτήσουν στὸν κόσμο τῶν ἀντιπάλων τους, ἐνῶ οἱ δημοκρατίες ποὺ τὴν σέβονται, τὴν ἐγκαταλείπουν στὴν ἐχθρικὴ προπαγάνδα χωρὶς νὰ ἀντιδράσουν. Νὰ γιατὶ ὁ Μικογιὰν δὲν ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν ψυχρὴ ὑποδοχὴ ποὺ τοῦ ἔκανε τὸ Σταίητ Ντηπάρτεμαν, ἐνῶ στὸ Waldorf Astoria, ἡ ὑποδοχὴ ἦταν θερμή. Ὅπως εἶναι ἑπόμενο, τὸ Σταίητ Ντηπάρτεμαν, ποὺ εἶναι δημοκρατικὸ ὄργανο, θὰ ἐνεργήσῃ τελικὰ σύμφωνα μ' αὐτὸ ποὺ ζητοῦν στὸ Waldorf, δηλ. μὲ αὐτὸ ποὺ ζητεῖ ἡ κοινὴ γνώμη.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι, στὸν σημερινὸ ἀνταγωνισμὸ μεταξὺ τοῦ Ἐλευθέρου καὶ τοῦ Σοβιετικοῦ κόσμου, τὸ πολιτικὸ μέτωπο εἶναι τόσο ἀποφαστιστικῆς σημασίας, ὅσο καὶ τὸ στρατιωτικὸ μέτωπο. Τὸ κυριώτερο ὅπλο τοῦ πολιτικοῦ πολέμου εἶναι ἡ προπαγάνδα. Γι' αὐτὸ σήμερα ἡ μελέτη τῆς τεχνικῆς τῆς προπαγάνδας ἔχει καταστῆ τὸ κεντρικὸ θέμα γιὰ τὴν ὀργάνωσι μιᾶς ἐπιτυχοῦς ἀντιστάσεως τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου.

Ἄμεσος προσηλυτισμὸς καὶ ἔμμεσος προπαγάνδα

Ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς προπαγάνδας ἡ Δύσις διαπράττει ἕνα ἄλλο σοβαρὸ

σφᾶλμα, μὲ τὸ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ σοβαρότης τοῦ κινδύνου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δύναμι τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Ὅπως ὅλα τὰ πολιτικὰ συστήματα τῶν ὁποίων ἡ ἕλξις δὲν βασίζεται στὴν λογική, ἔτσι καὶ ὁ κομμουνιστικὸς ὁλοκληρωτισμὸς κινεῖται βασιζόμενος ὀλιγώτερο στὶς πεποιθήσεις τῶν μελῶν του καὶ ἀποδίδοντας μεγαλύτερη σημασία στὴν σύγχυσι τῶν ἀντιπάλων του. Τὰ Κ. Κ. εἶναι ἁπλῶς καὶ μόνο ἐμπρηστικοὶ δαυλοί, καὶ ἡ κυριώτερη προσπάθεια τοῦ Κρεμλίνου εἶναι νὰ ἀποπροσανατολίσῃ καὶ νὰ ἐξασθενήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του, μὲ τὰ κατασκευάσματά του, τὰ Κ.Κ., ποὺ ἐμπηγνύει μεταξύ των. Αὐτὴ εἶναι ἡ κυριαρχοῦσα ἰδέα ποὺ συναντᾶται πίσω ἀπὸ τὶς δρῶσες μειοψηφίες καὶ τὴν ὁποία ὁ Μπολσεβικισμὸς ἐφαρμόζει τόσο στὴν θεωρία ὅσο καὶ στὴν πρᾶξι, ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχει. Ἀνέκαθεν κέρδιζε δύναμι—ἀκόμη καὶ στὴν ΕΣΣΔ καὶ στὴν Κίνα — μὲ κόμματα ποὺ ἀποτελοῦσαν μειοψηφίες ἀλλὰ δροῦσαν σὲ κλυδωνιζόμενες, ἀμφιταλαντευόμενες καὶ ἀποπλανημένες κοινωνίες.

Ἐπιπλέον, ὁ σκοπὸς ἦταν ὄχι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ κομμουνισμοῦ σὰν ἰδεολογίας, ἀλλὰ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν διεθνῶν ἐπιδιώξεων τοῦ σοβιετικοῦ κράτους. Τοῦ λοιποῦ, εἶναι ἐπικίνδυνος χίμαιρα νὰ σκεφθοῦμε ὅτι μιὰ χώρα βρίσκεται σὲ ἀσφάλεια ἐπειδὴ τὸ Κ.Κ. της εἶναι ἀσθενὲς ἢ ἐπειδὴ οἱ φιλοσοβιετικὲς ἀπόψεις ἀντικρούονται πλήρως.

Ἡ παροῦσα μελέτη θὰ ἀφιερώσῃ συνεπῶς μόνο λίγο χῶρο γιὰ τὴν ἄμεση προπαγάνδα, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιστρατεύσῃ μέλη ἢ ψηφοφόρους γιὰ τὸ ἐπίσημο Κ.Κ. σὲ μιὰ δεδομένη χώρα. Θὰ ἀσχοληθοῦμε περισσότερο μὲ τὴν ἔμμεση προπαγάνδα ἢ μὲ τὴν μόλυνσι τοῦ νοῦ, ποὺ ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀτροφία στὶς ἀμυντικὲς ἀντιδράσεις τῶν μὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν.

I. ΑΜΕΣΟΣ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

Τὸ μέγεθος τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων

Μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., μόνον ἡ Γαλλία κι ἡ Ἰταλία ἔχουν μαζικὰ κομμουνιστικὰ κόμματα. Ἔξω ἀπὸ τὸν Ν.Α.Τ.Ο., τὰ κυριώτερα μαζικὰ Κ.Κ. εἶναι ἐκεῖνα τῆς Ἰνδονησίας, τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Φινλανδίας. Σὲ ἄλλες εἴκοσι περίπου χῶρες, ὅπως ἡ Ὁλλανδία, τὸ Βέλγιο, ἡ Σουηδία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἀργεντινή, ἡ Παραγουάη, ἡ Χιλὴ καὶ μερικὰ κράτη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὰ Κ.Κ. ἔχουν μεγάλο ἀριθμὸ μελῶν. Στὸν ὑπόλοιπο κόσμο τὰ Κ.Κ. εἶναι ἀνίσχυρα ἢ μετὰ βίας ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος αἱρέσεως, ὅπως στὴν Ἀγγλία καὶ στὶς Η.Π.Α. Τὸ σύνολο τῶν μελῶν τῶν Κ.Κ. σὲ ὅλες τὶς ἐλεύθερες χῶρες ὑπολογίζεται σὲ 6 ἑκατομμύρια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 3,5 ἑκατ. περιλαμβάνονται σὲ πέντε μαζικὰ κομμουνιστικὰ κόμματα, τὰ 2 ἑκατ. σὲ εἴκοσι λεγόμενα «μαχητικὰ μικρὰ κόμματα» καὶ τὸ ὑπόλοιπο μισὸ ἑκατομμύριο εἶναι διασκορπισμένο σὲ μικροσκοπικὲς κομμουνιστικὲς ὁμάδες. Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ κόμματος, δὲν ὑπάρχει καμμία χώρα στὸν κόσμο χωρὶς τὸ νόμιμο ἢ παράνομο Κ.Κ. της.

Εἴτε ἰσχυρὰ εἴτε ἀσθενῆ εἶναι τὰ Κ.Κ., χαρακτηρίζονται παντοῦ ἀπὸ τὰ ἑπόμενα κοινὰ εἰδικὰ χαρακτηριστικά τους :

1. Ἐλέγχονται αὐστηρῶς ἀπὸ τὸ Κρεμλῖνο, τοῦ ὁποίου ἐκτελοῦν τυφλῶς τὶς διαταγές, ὁποιουσδήποτε ἑλιγμοὺς ἢ ἀρνητικὲς ἐπιπτώσεις καὶ ἂν σημαίνουν γι' αὐτά.

2. Δὲν εἶναι ὠργανωμένα σὰν κόμματα, ἀλλὰ σὰν ὁλοκληρωτικὰ κράτη. Εἶναι φανατικά, μονολιθικὰ καὶ μισαλλόδοξα. Ἡ ἡγεσία τους κυβερνᾶ καὶ μεταχειρίζεται τὰ μέλη ποὺ ἀποτελοῦν τὴν βάσι τοῦ κόμματος, σὰν μιὰ ἁπλῆ δύναμι κρούσεως. Ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ φασιστικὰ κόμματα δὲν ἦσαν παρὰ ἁπλὲς λέσχες ἐρασιτεχνῶν, σὲ σύγκρισι μὲ τὰ στρατικοποιημένα κομμουνιστικὰ κόμματα.

3. Ὁ μηχανισμός τους, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ μέλη τους, εἶναι κατὰ 50 ἕως 100 φορὲς καλύτερα ἐξωπλισμένος μὲ ὑλικὸ καὶ μέσα προπαγάνδας, παρὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο κόμμα. Ἔτσι ἕνα Κ.Κ. διαθέτει κατὰ μέσον ὅρο ἕνα μόνιμο (ἔμμισθο καὶ ἐνεργῶς δρῶν) στέλεχος γιὰ κάθε 25 ὣς 50 μέλη, ἐνῶ τὰ ἄλλα κόμματα (ἀστικά,

σοσιαλιστικὰ κ.λ.π.) διαθέτουν συνήθως ἕνα ἔμμισθο στέλεχος γιὰ κάθε 1000 ἢ 5000 μέλη. Τὸ ἔντυπο ὑλικὸ ποὺ κυκλοφορεῖ—ἐφημερίδες, περιοδικά, φυλλάδια, προκηρύξεις, ἀφίσες, τοπικὰ δελτία, βιβλία—εἶναι ἐπίσης 100 φορὲς μεγαλύτερο γιὰ κάθε μέλος, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παρόμοια δραστηριότητα ὁποιουδήποτε ἄλλου κόμματος, ὁσονδήποτε πλούσιο καὶ ἂν εἶναι αὐτό. Ἡ ἴδια ἀναλογία ἰσχύει καὶ γιὰ ἐκθέσεις, δελτάρια, καὶ ἄλλα ἔντυπα καὶ μία ἀκόμη μεγαλύτερη ἀναλογία ἰσχύει γιὰ ὠργανωμένες ὁμάδες μελέτης, κομματικὲς σχολές, πολιτικὲς συγκεντρώσεις, κοινωνικὲς ὀργανώσεις κλπ.

Ἡ ἔκτασις τοῦ μηχανισμοῦ ποὺ τίθεται σὲ κίνησι μὲ τὸν «ἄμεσο προσηλυτισμὸ» τοῦ κομμουνισμοῦ σὲ ὅλο τὸν δυτικὸ κόσμο, συνάγεται ἀπὸ τοὺς ἑπόμενους ἀριθμούς : 150.000 μόνιμοι προπαγανδισταὶ (ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀμίσθους) καὶ 500 ἑκατ. δολλάρια δαπάνες τὸ χρόνο.

Ἐπαγγελματίαι προπαγανδισταί: Οἱ μόνιμοι

Τὸ σύστημα τῶν μονίμων προπαγανδιστῶν, μιὰ παραφυάδα τῶν «ἐπαγγελματιῶν ἐπαναστατῶν» τοῦ Λένιν, καθορίζει τὴν δύναμι τῶν Κ.Κ. πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅσο τὴν καθορίζουν τὰ μέλη ἢ οἱ ψηφοφόροι των. Γιὰ τὴν ἐργασία τοῦ ἐπαγγελματία ἀγκιτάτορα τὸ κόμμα, κατὰ προτίμησιν στρατολογεῖ ἄτομα ταπεινῆς καταγωγῆς ἢ χωρὶς κοινωνικοὺς δεσμούς, ποὺ θὰ ὀφείλουν τὴν ἄνοδό τους μόνο στὸ κόμμα καὶ θὰ αἰσθάνονται χαμένοι ἔξω ἀπὸ αὐτό. Αὐτοὺς τοὺς ἐκπαιδεύει σὲ εἰδικὲς σχολές, ὅπου λειτουργοῦν πλήρεις κλάδοι διδασκαλίας γιὰ τὴν κατάρτισι προπαγανδιστῶν εἰδικευμένων στοὺς διαφορετικοὺς τομεῖς. Ἔτσι τὸ Κ.Κ. διαθέτει στοιχειώδεις σχολὲς διδασκαλίας τοῦ Λενινισμοῦ καὶ ἀνώτερα ἰνστιτοῦτα καὶ σχολὲς γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι ἐπαγγελματιῶν προπαγανδιστῶν προοριζομένων γιὰ τὴν ὕπαιθρο, γιὰ τὶς πόλεις, ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Σ' αὐτὲς τὶς σχολές, οἱ μέλλοντες προπαγανδισταὶ πρέπει πρῶτα νὰ χάσουν τὴν προσωπικότητά τους καὶ κατόπιν νὰ ἀποκτήσουν μιὰ νέα προσωπικότητα, πλασμένην μὲ μιὰ αὐστηρὴ κομμουνιστικὴ ὀρθοδοξία, ὥστε νὰ γίνουν τυφλὰ ὄργανα στὰ χέρια τῶν ἡγετῶν τους. Τὰ ὄργανα αὐτὰ κατέχουν τὴν τεχνικὴ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἀγκιτάτσιας. Τὸ κόμμα τοὺς διδάσκει νὰ ἀγαποῦν τοὺς πειθαρχικοὺς ἐκτελεστὰς περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους ποὺ σκέπτονται, τὴν δύναμι περισσότερο ἀπὸ τὸ χρῆμα καὶ τὴν δύναμι τῶν παρασκηνίων περισσότερο ἀπὸ τὴν φανερὴ δύναμι. Τοῦτο ἐπιτρέπει στὸ κόμμα νὰ περιορίζη τὴν δραστηριότητα τῶν μονίμων προπαγανδιστῶν σὲ ἀνώνυμες ἐργασίες, νὰ τοὺς πληρώνη σχετικῶς λίγα καὶ νὰ τοὺς ἀναθέτη ὁποιοδήποτε καθῆκον. Εἶναι εὔκολο λοιπὸν νὰ καταλάβουμε πόσα πλεονεκτήματα παρουσιάζουν γιὰ τοὺς σοβιετικοὺς οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐκπαιδευμένοι προπαγανδισταί, συγκρινόμενοι πρὸς ἐκείνους τῶν ἀστικῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, ποὺ ἐκτιμοῦν καὶ ὑπολογίζουν τὴν οἰκονομικὴ ἄνεσι ἢ τὴν ἀφηρημένη θεωρία.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ προσεκτικῶς ἐκπαιδευμένα καὶ σταθερῶς ἐλεγχόμενα στελέχη—ἀντίστοιχα τῶν «πεπαιδευμένων» τοῦ Τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν—εἶναι οἱ κυριώτεροι κινητῆρες τῆς προπαγάνδας καὶ τῆς ζωῆς τῶν Κ.Κ. Σὲ κάθε χώρα τοῦ κόσμου ὑπάρχουν ἀπὸ αὐτοὺς ἀρκετοί, ἂν ὄχι γιὰ μαζικὴ δράσι, τοὐλάχιστον γιὰ νὰ καταλάβουν τὴν ζωτικὴ μηχανὴ τῆς δημοσίας ζωῆς σὲ περίπτωσι μιᾶς κρίσεως. Αὐτὴ ἡ ἱκανότης νὰ διαθέτουν τὸ ἀναγκαῖο προσωπικὸ γιὰ ἕνα πραξικόπημα σὲ ὁποιαδήποτε στιγμή, κάνει τὰ Κ.Κ., ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι μικρά, ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνα. Ἕνα τέτοιο παράδειγμα, ἦταν ἡ Γουατεμάλα ὅπου οἱ κομμουνισταὶ κατέλαβαν τὴν ἐξουσία μέσω τρίτων κομμάτων, ἐνῶ τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ. ἦσαν μόνον γύρω στὰ χίλια ἄτομα.

Τὰ μέλη τῶν Κ.Κ. ὑπόκεινται σὲ συστηματικὴ ἐκμετάλλευσι, ἀπογοητεύονται καὶ ἐκφοβίζονται.

Ὅταν ἕνα ἄτομο αἰχμαλωτισθῆ ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸ μέσω τῆς δημαγωγίας καὶ τοῦ μύθου (ἡ «ἐπανάστασις», ὁ σο-

βιετικὸς «παράδεισος», ἡ «ἀπελευθέρωσις τῶν ἐργατῶν», τὰ «αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων» κ.λ.π.,) τότε κρατεῖται ἐκεῖ μὲ τὴν ἀπειλὴ τῶν ἀντιποίνων στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ ἀποσκιρτοῦσε. Τὰ ἀντίποινα εἶναι κυρώσεις εἴτε ἠθικὲς (συκοφαντία, ἀπομόνωσις), εἴτε ὑλικὲς (σωματικὴ βλάβη, οἰκονομικὸ μποϋκοτάζ). Ὁ βασικὸς κανὼν ποὺ ἐφαρμόζεται εἶναι : προσέλκυσις διὰ τῆς τοξινώσεως καὶ διατήρησις διὰ τοῦ φόβου. Τὸ σπουδαιότερο, γιὰ τὸ Κ.Κ. εἶναι νὰ ἀφαιρέση ἀπὸ τὰ μέλη του τὴν ἐλεύθερη θέλησι, πρᾶγμα ποὺ κάνει τὸ Κ.Κ. νὰ εἶναι τὸ ἀντίθετο ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἕνα κόμμα. Γιατὶ ὁ ρόλος τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων εἶναι νὰ διαπαιδαγωγοῦν τοὺς πολίτες μέσω τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως. Μὲ τοὺς κομμουνιστάς, τὸ κόμμα μεταβάλλεται σὲ μιὰ φυλακὴ τῶν ἰδεῶν.

Συνοψίζοντας, πρέπει νὰ λεχθῆ, ὅτι μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴ μορφὴ τῆς ἐσωτερικῆς των ζωῆς, μὲ τὸν τεράστιο ὄγκο τῶν ὑλικῶν μέσων ποὺ διαθέτουν καὶ μὲ τὴν ἄνευ ὅρων ὑποταγή των στὸ Κρεμλῖνο, τὰ Κ.Κ. δὲν ἀποτελοῦν πολιτικὰ κόμματα μὲ τὴν συνήθη ἔννοια τοῦ ὅρου, ἀλλὰ ἐξωτερικὲς διακλαδώσεις τῆς σοβιετικῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἔτσι τὰ Κ.Κ. σφετερίζονται ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα τῶν μελῶν τους, ποὺ θὰ τοὺς ἐπέτρεπαν νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ ποὺ τοὺς προσφέρει ἡ Δημοκρατία, ὅπως εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς γνώμης.

II. ΕΜΜΕΣΟΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΜΕΤΑΞΥ ΜΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Τεχνικὰ μέσα

Σ' αὐτὸν τὸν τομέα πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ προπαγάνδα δὲν ἐπιδιώκει νὰ ἐπιστρατεύση μέλη γιὰ τὸ Κ.Κ., ἀλλὰ μὲ τὴν ἁπλὴ διασπορὰ καὶ καλλιέργεια ὡρισμένων ἀπόψεων ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ ἐξυπηρετήση τὴν ἐξωτερικὴ σοβιετικὴ πολιτική.

Μιὰ πινακοθήκη τῶν συνοδοιπόρων τοῦ κομμουνισμοῦ

Ὁ μπολσεβικισμὸς εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε ἰδιαίτερη ἀδυναμία γιὰ τὴν κρυφὴ ἐργασία καὶ γιὰ νὰ ἀσκήση ἢ νὰ αὐξήση τὴν ἐπιρροή του ἐχρησιμοποίησε καὶ χρησιμοποιεῖ ἐπικουρικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν παραδέχονται ὅτι ἀνήκουν στὶς τάξεις του. Τοῦτο εἶναι ἕνα δυσάρεστο φαινόμενο γιὰ τοὺς δημοκρατικούς, γιατὶ θὰ προτιμοῦσαν νὰ ἐπιλύσουν τὶς πολιτικὲς διαφορὲς μόνον ἐπὶ τῇ βάσει φανερὰ διακηρυγμένων ἰδεῶν καὶ τοποθετήσεων. Ἀλλὰ θά ἦταν πολὺ περισσότερο δυσάρεστο, θὰ ἦταν καταστρεπτικό, ἐὰν οἱ δημοκρατικοί, περιφρονώντας τὶς κρυφὲς συνεργασίες, ἔκλειναν τὰ μάτια τους καὶ τὶς ἀγνοοῦσαν. Πρέπει νὰ βλέπουμε τὸν κόσμο ὅπως τὸν διαμορφώνει ἡ Μόσχα καὶ ὄχι ὅπως θὰ τὸν θέλαμε νὰ εἶναι. Καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς δυστυχῶς περιλαμβάνει καὶ τοὺς λεγόμενους συνοδοιπόρους.

Ἡ πινακοθήκη τῶν συνοδοιπόρων τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας περιλαμβάνει ἀπειραρίθμως ποικιλόμορφα εἴδη, καθήκοντα καὶ μεθόδους. Στὴν μιὰ ἄκρη βρίσκουμε τὸν κοινὸ μισθωτὸ πράκτορα· στὴν ἄλλη ἄκρη τὸν φίλο,ποὺ θὰ ἐνεργήση μόνο κατόπιν διακριτικῆς παρακλήσεως καὶ σύμφωνα πρὸς τὶς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς του, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἡ συνείδησις ἔχει καταλλήλως ἐπηρεασθῆ. Μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων συναντοῦμε ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τῶν κρυφοκομμουνιστῶν καὶ τῶν συνοδοιπόρων, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἐξαπατημένων, περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀλυσσοδεμένων μὲ ἀπειράριθμα δεσμά, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ χρῆμα καὶ φθάνουν ὥς τὸ συναίσθημα, τὴν φιλοδοξία, τὴν δειλία, τὸ σνομπισμό, τὴν εἰλικρίνεια, τὸ ἐπαγγελματικὸ συμφέρον, κ.λ.π. Μερικοὶ διαδίδουν ψεύδη στὸ ἐξωτερικό, ἐξυμνοῦντες τὸ σοβιετικὸ καθεστώς· ἄλλοι προκαταλαμβάνουν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὰ ἐγκλήματά του. Μερικοὶ λένε «ναί», ἐνῶ ἄλλοι ἀρθρώνουν ἕνα σβυσμένο «ἀλλά».

Ἡ πανωλεθρία ποὺ μποροῦν νὰ προκαλέσουν αὐτοὶ οἱ καλυμμένοι «βοηθητικοί» τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας ἐκφράζεται μὲ τὴν περίπτωσι τοῦ Προέδρου Μπένες, ποὺ ἄφισε τὸν ἑαυτό του νὰ ἐξαπατηθῆ ἀπὸ αὐτούς. Ὅταν κατάλαβε ὅτι εἶχε ἐξαπατηθῆ, ἡ χώρα του, ἡ Τσεχο-

σλοβακία, εἶχε ἤδη ἀλυσσοδεθῆ καὶ ἐκεῖνος πέθανε ἀπὸ τὴν θλίψη του. Μετὰ τὸν θάνατό του ἀπεκαλύφθη ὅτι τὸ περιβάλλον του περιλάμβανε κρυφοκομμουνιστὰς ποὺ παρίσταναν τὰ «φωτεινὰ μυαλὰ» καὶ οἱ ὁποῖοι διοχέτευαν θέσεις εὐνοϊκὲς γιὰ τὸ Κρεμλῖνο καὶ κατώρθωσαν τελικὰ νὰ γίνουν οἱ πνευματικοὶ καὶ ἠθικοὶ καθοδηγηταί του. Πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι στὰ δημοκρατικὰ καθεστῶτα, ὅπου ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ φήμη κερδίζονται μέσω τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν γνωμῶν, μιὰ ὡρισμένη φρασεολογία «τῆς μόδας», μιὰ «πρωτοπορειακὴ» στάσις, μπορεῖ τελικὰ νὰ διαπλάσῃ τὶς πολιτικὲς θέσεις ἀκόμη καὶ τῶν πλέον ὑπευθύνων ἀνθρώπων. «Φωτεινὰ μυαλά», ποὺ μοναδικὸ ἔργο στὴν ζωή τους ἔχουν νὰ «εὐλογοῦν» τὶς μεγάλες δημοκρατικὲς ἀρχές, ὑπῆρχαν ἐπίσης καὶ στὸ περιβάλλον τῶν Προέδρων Ἔρριω καὶ Ροῦζβελτ.

Δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ ἀρνηθοῦμε ὅτι ὅλα τὰ κόμματα δοκιμάζουν νὰ προσελκύσουν «μεγάλους φίλους». Ἀλλὰ οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν χρησιμοποιήσει αὐτὴ τὴν μέθοδο ἐπιστρατεύσεως φίλων σὲ ἀπεριόριστη ἔκτασι καὶ τὴν μετέβαλαν σὲ ἕνα κυριολεκτικα νέο φαινόμενο τῆς πολιτικῆς—νέο ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἔκτασί του, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ στὸν μυστικὸ του χαρακτῆρα. Δὲν ὑπάρχει δημοκρατικὸ κόμμα πού, γιὰ νὰ προσελκύσῃ συμπάθειες, χρησιμοποιῇ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀπαρνοῦνται ἐπισήμως ἐκεῖνα ποὺ ἐπιδιώκει τὸ κόμμα τους. Μόνο τὸ Κ.Κ. ἐργάζεται πίσω ἀπὸ ἕνα τέτοιο προσωπεῖο. Οἱ ἀποδείξεις προέρχονται ἀπὸ ἀπογοητευμένους κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι, ἐγκαταλείποντας τὸ Κ.Κ., ἀποκαλύπτουν ὅτι τὸν καιρὸ ποὺ ἦσαν ὅλο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ Κ.Κ., τὸ τελευταῖο τοὺς ἠρνεῖτο τὴν κομματικὴ ταυτότητα, γιὰ νὰ μποροῦν σὰν «ἐξωκομματικοὶ» νὰ ἐξυπηρετοῦν καλύτερα τὴν σοβιετικὴ προπαγάνδα. Ἔτσι χωρὶς νὰ ἀνήκουν ἐπισήμως στὸ Κ.Κ., χωρὶς νὰ γίνωνται γνωστοὶ ὡς κομμουνισταί, ἀνέπτυσσαν μὲ πλήρη ἀνεξαρτησία τὴν κρυφὴ κομμουνιστική τους δραστηριότητα.

Πῶς μποροῦν νὰ ἀναγνωρισθοῦν οἱ συνοδοιπόροι τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα χρησιμοποιεῖ συνοδοιπόρους, καθιστᾶ ἀναγκαία τὴν ἐξεύρεσι ἑνὸς τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον νὰ τοὺς ἀναγνωρίζουμε, γιατὶ οἱ συνοδοιπόροι δροῦν κρυφὰ καὶ ποικιλόμορφα. Δύο χαρακτηριστικὰ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ τοὺς διακρίνουμε καὶ νὰ τοὺς ἀναγνωρίζουμε: Πρῶτον, ὁ συνοδοιπόρος ὑποστηρίζει πάντοτε ὅλες τὶς προπαγανδιζόμενες ἀπὸ τοὺς σοβιετικοὺς θέσεις σχετικῶς μὲ τὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις καὶ συμφωνεῖ πάντοτε μὲ ὅλες τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἐπιφέρουν σ' αὐτὲς τὶς θέσεις τους οἱ ἴδιοι οἱ σοβιετικοί. Δεύτερον, ὁ συνοδοιπόρος, ἔχει τὴν τάσι νὰ ἐκθειάζῃ συστηματικῶς τὸ σοβιετικὸ καθεστώς, καθὼς καὶ τὰ καθεστῶτα τῶν δορυφόρων, ἐνῶ κατηγορεῖ καὶ δυσφημεῖ συστηματικῶς τὰ δυτικὰ καθεστῶτα.

Παραθέτουμε ἕνα κατάλογο τῶν θέσεων ποὺ ὑπεστήριξαν οἱ συνοδοιπόροι ἐπάνω σὲ ζητήματα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς:

—Ἐναντίον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος καὶ ἰδίως ἐναντίον τῆς δημιουργίας ἑνὸς εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ.

—Ὑπὲρ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.

—Ἐναντίον τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τοῦ Σ.Ε.Α.Τ.Ο.

—Ὑπὲρ τοῦ δικαιώματος τοῦ βέτο στὸν Ο.Η.Ε.

—Ὑπὲρ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Βερολίνου ἀπὸ τοὺς δυτικοὺς καὶ τῆς οὐδετεροποιήσεςω τῆς Γερμανίας.

—Ἐναντίον τῆς Ὁμοσπόνδου Γερμανίας τῆς Μπὸν καὶ χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἀντενάουερ σὰν «ρεβανσιστοῦ».

—Ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν κυβερνήσεων τῆς ἀνατ. Γερμανίας καὶ τοῦ Πεκίνου.

—Ὑπὲρ τῆς διακοπῆς τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ χωρὶς τὴν ἐξασφάλισι ἑνὸς συστήματος ἐλέγχου.

—Ἐναντίον τῆς ἐγκαταστάσεως πυραυλικῶν βάσεων στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη ὄχι ὅμως καὶ ἐναντίον τῶν σοβιετικῶν πυραυλικῶν βάσεων.

—Ἐναντίον τῶν «διεφθαρμένων δικτατόρων» Τσάνγκ—Κάϊ—Σέκ, Νγκὸ Ντὶν Ντιέμ, καὶ Σῆγκμαν Ρῆ, ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν ἀντιαμερικανῶν δικτατόρων τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, Περόν, Βάργκας καὶ Κάστρο.

—Ὑπὲρ τῆς παραδόσεως τῶν νήσων Κεμόϋ καὶ Μαντσοῦ στὸ Πεκῖνο.

—Ἐναντίον τῆς γαλλοβρεττανικῆς ἐπεμβάσεως στὸ Σουέζ, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς σοβιετικῆς ἐπεμβάσεως στὴν Οὐγγαρία.

—Ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ ἀραβικοῦ ἐθνικισμοῦ.

—Ἐναντίον τῆς Γαλλίας διὰ τὸ ἀλγερινὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ Μετώπου Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀλγερίας, ἀλλὰ προκειμένου γιὰ τὸ μυσουλμανικὸ Καζμὶρ ὑπὲρ τῆς Ἰνδίας καὶ κατὰ τοῦ Πακιστάν, καὶ προκειμένου γιὰ τὸ Θιβὲτ ὑπὲρ τῆς Κίνας.

—Ὑπὲρ τῶν Λουμουμπικῶν καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἡγετῶν τοῦ Κογκὸ (Τσομπέ, Μομπούτου, Καζαβούμπου κ.ἄ.).

—Ὑπὲρ μιᾶς διασκέψεως κορυφῆς πάσῃ θυσίᾳ καὶ μετὰ ὑπὲρ τοῦ τορπιλλισμοῦ τῆς διασκέψεως ἀπὸ τὸν Χρουστσώφ.

—Ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, χωρὶς ὅμως τὴν ἀνεξαρτησία τῶν καταδυναστευομένων ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

—Ὑπὲρ τῶν «πνευματικῶν ἀνταλλαγῶν», ἀλλὰ χωρὶς κατάργησι τῆς λογοκρισίας τῶν βιβλίων καὶ τὴν παρεμβολὴ ραδιοφωνικῶν παρασίτων ἐκ μέρους τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

—Ἐναντίον τῆς διενεργείας ἐκλογῶν στὴ Γερμανία ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἐκλογῶν στὸ Βιετνὰμ ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν ὑφισταμένων κυβερνήσεων, μία τῶν ὁποίων εἶναι κομμουνιστική.

—Ἐπίθεσις κατὰ τοῦ «ἰμπεριαλιστικοῦ δολλαρίου» σ' ὅλον τὸν κόσμο, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς βοηθείας τοῦ «ρουβλίου».

—Ἐναντίον τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀσία, ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν σοβιετικῶν βάσεων στὶς χῶρες τῆς Ἀν. Εὐρώπης καὶ τῶν Κ.Κ. ποὺ ἀποτελοῦν σοβιετικὲς βάσεις προωθημένες στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ἄλλων χωρῶν.

Εἶναι φανερὸ ὅτι κάθε ἀνεξάρτητο μυαλὸ μπορεῖ ὀρθὰ ἢ ἐσφαλμένα νὰ συμπέσῃ μὲ τὶς σοβιετικὲς ἀπόψεις στὸ ἕνα ἢ στὸ ἄλλο ζήτημα. Εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ βρίσκεται σὲ συστηματικὴ καὶ συγχρονισμένη συμφωνία μὲ ὅλες τὶς θέσεις ποὺ υἱοθετεῖ ἑκάστοτε τὸ Κρεμλῖνο. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν σταθερὴ συμφωνία μποροῦν νὰ ἀναγνωρισθοῦν οἱ συνοδοιπόροι.

Ἡ διείσδυσις

Ὁ γενικὸς ὅρος «διείσδυσις» μπορεῖ νὰ καλύψῃ ὅλο τὸ σύστημα τῶν παρανόμων καὶ μυστικῶν μέσων ποὺ καθιστοῦν δυνατὴ τὴν διοχέτευσι ἀπόψεων εὐνοϊκῶν γιὰ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. σὲ ὅλα τὰ ζωτικὰ κύτταρα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Τὸ σύστημα αὐτὸ ἔχει δεσμοὺς μὲ τὴν δραστηριότητα τῶν κομμουνιστῶν κατασκόπων οἱ ὁποῖοι μεταβιβάζουν στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. πληροφορίες ποικίλου περιεχομένου. Πάντως δὲν θὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ τὴν δραστηριότητα τῶν κομμουνιστῶν κατασκόπων καὶ θὰ περιορίσουμε τὶς παρατηρήσεις μας στὴν πολιτικὴ διείσδυσι ποὺ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν διάδοσι τῶν φιλοσοβιετικῶν ἀπόψεων.

Ὁ μηχανισμὸς εἶναι πάντοτε ὁ ἴδιος. Ἕνας ἢ περισσότεροι συνοδοιπόροι τοποθετοῦνται στὴν ὀργάνωσι ποὺ πρόκειται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενο τῆς διεισδύσεως ἢ τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐπιδιώκεται νὰ κατακτηθοῦν. Οἱ τοποθετηθέντες συνοδοιπόροι διατηροῦν στενὲς ἐπαφὲς μὲ ἄλλους, ἐκτὸς τῆς ὀργανώσεως συνοδοιπόρους καὶ οἱ τελευταῖοι μὲ τὴ σειρά τους ἐλέγχονται ἀπὸ γνησίους κρυπτοκομμουνιστὰς πράκτορας.

Ἡ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν διαφόρων συνοδοιπόρων γίνεται σὲ διάφορες λέσχες, σαλόνια, καφενεῖα, ἀκόμη καὶ σὲ ἐκκλησιαστικοὺς συλλόγους γιὰ νέους. Ἡ φιλοκομμουνιστικὴ προπαγάνδα περνῶσα μέσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ αὐλάκια προσαρμόζεται καταλλήλως, ὥστε νὰ ἀκολουθῇ τὴν κοίτη τους. Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν καμμία κοινωνική, πολιτικὴ ἢ θρησκευτικὴ ὀργάνωσις ὅπου νὰ μὴ μποροῦν νὰ εἰσέλθουν διαλεκτικὰ μεταμορφωμένα τὰ στοιχεῖα ποὺ

ἐξυπηρετοῦν τὴν ἐξωτερική πολιτικὴ τοῦ Κρεμλίνου, πολὺ περισσότερο ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνάγκη νὰ σεβασθοῦν τὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία τὴν ὁποία δὲν χρειάζεται οὔτε κἂν νὰ ἀναφέρουν.

Αἱ μέθοδοι ποὺ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν διοχέτευσι τῶν σοβιετικῶν ἀπόψεων θὰ ἐξετασθοῦν λεπτομερῶς παρακάτω, στὸ κεφάλαιο «περὶ ψυχολογικῶν καὶ λογομαχικῶν μέσων τῆς προπαγάνδας». Τὰ κυριώτερα ὄργανα ποὺ ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διεισδύσεως εἶναι : ὁ τύπος, τὰ πρακτορεῖα εἰδήσεων, τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, οἱ ἐκκλησίες, τὸ ραδιόφωνο, ἡ τηλεόρασις, τὰ συνδικάτα κ.λ.π.

α) Ὁ τύπος

Πολὺ λίγα ὄργανα τοῦ τύπου σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ «ἀστικὰ» ἔχουν κατορθώσει νὰ ἀποφύγουν τὴν διείσδυσι τῶν σοβιετικῶν πρακτόρων. Οἱ συνοδοιπόροι αὐτοί, ἔχουν σὰν κύριο ἔργο τους νὰ παραπλανοῦν ἢ ἀκόμη καὶ νὰ διαφθείρουν τὸν ἐκδότη, καὶ ἂν τοῦτο εἶναι δύσκολο, τὸν ἀρχισυντάκτη ἢ τοὺς ρεπόρτερς, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐκδότου. Οἱ γενικὲς ἔννοιες ὅπως «αὐτὴ ἡ ἐφημερίδα εἶναι συντηρητικὴ» ἢ «δεξιὰ» δὲν εἶναι πιὰ καθόλου ἀρκετὲς γιὰ νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ καθορίσουμε τὴν πολιτικὴ ποὺ ἡ ἐφημερίδα αὐτὴ ἀκολουθεῖ ἔναντι τῆς Μόσχας. Κάποτε καὶ οἱ ἴδιοι οἱ διευθυνταὶ δὲν ξέρουν ὅτι ἡ ἐφημερίδα τους εἶναι διαβρωμένη.

Οἱ περιοχὲς τοῦ τύπου, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενο τῆς μεγαλυτέρας διεισδύσεως εἶναι οἱ στῆλες οἱ ἀφιερωμένες στὰ διεθνῆ γεγονότα καὶ στὴν κριτικὴ τῶν βιβλίων καὶ τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν. Ὁ προπαγανδιστικὸς ρόλος τῶν κριτικῶν εἶναι σημαντικός, γιατὶ ἡ γνώμη των κάνει πολλοὺς ἀναγνῶστες νὰ διαβάζουν βιβλία ἢ νὰ βλέπουν ἔργα ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν σοβιετικὴ γραμμὴ καὶ ἀγνοοῦν τὰ ἀντίθετα βιβλία καὶ ἔργα.

Μία ἄλλη μέθοδος ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ σοβιετικοὶ γιὰ νὰ ἐπηρεάζουν τὸν τύπο στὶς ἐλεύθερες χῶρες εἶναι ἡ «μαζικὴ ἀποστολὴ ἐπιστολῶν». Οἱ συνοδοιπόροι διαβεβαιώνοντας ὅτι εἶναι «πιστοὶ ἀναγνῶσται», γράφουν δωδεκάδες ὑβριστικῶν ἐπιστολῶν ὅταν ἡ ἐφημερίδα δημοσιεύει κάτι τὸ πολὺ ἀντικομμουνιστικό, καὶ ἐπαινετικὲς ἐπιστολὲς γιὰ κάθε παραχώρησι τῆς ἐφημερίδος πρὸς τὴν γραμμὴ τῆς Μόσχας.

Καὶ καθὼς τίποτα ἀνάλογο δὲν εἶναι ὠργανωμένο ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, αὐτὴ ἡ κατ' ἐντολὴν ἐπιστολογραφία ἀσκεῖ μιὰ κάθε ἄλλο παρὰ ἀμελητέα ἐπίδρασι ἐπάνω στὴν πολιτικὴ τῶν ἐφημερίδων, ποὺ ἐντίμως πιστεύουν ὅτι «πρέπει νὰ συμβαδίζουν μὲ τοὺς ἀναγνῶστες των».

β) Τὰ πρακτορεῖα εἰδήσεων

Τὰ προκτορεῖα εἰδήσεων ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἀρκετὰ εἰδικῶν προσπαθειῶν διεισδύσεως. Οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ τῶν πρακτορείων παρουσιάζουν τὸν εὐκολώτερο στόχο γι' αὐτὸν τὸν σκοπό, γιατὶ ἀποξενώνονται ἀπὸ τὸ ἐθνικό τους περιβάλλον καὶ κατὰ πολὺ φυσικὸ τρόπο ἀναζητοῦν ἐπαφὲς μὲ διπλωμάτες, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ μέσον ὅρο σήμερα, παντοῦ, τὸ ἕνα τρίτο ἀνήκει στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες καὶ τὸ ἄλλο τρίτο στὶς «οὐδέτερες» χῶρες, ὅπου ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα καὶ ἀπάτη δροῦν ἐντόνως. Πρέπει ἐπίσης νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι τὸ εἶδος τῆς ζωῆς ποὺ διάγουν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ξένους ἀνταποκριτὲς στὶς διάφορες χῶρες εἶναι δυσανάλογο ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποὺ διαθέτουν, καὶ ἔτσι προσφέρονται στὸν πειρασμὸ τῆς ἐξαγορᾶς διὰ τοῦ χρήματος.

γ) Τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως

Ἐδῶ, πάλιν, ἡ ἀναλογία τῶν συνοδοιπόρων τῆς Μόσχας εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῶν κομμουνιστῶν σ' μιὰ δεδομένη χώρα. Ἡ διείσδυσις σ' αὐτὸν τὸν κρίσιμο γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν πνευμάτων τομέα, πραγματοποιεῖται μὲ ὅλα τὰ ὄργανα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἀπὸ τὸν φανερὸ κομμουνιστὴ καὶ τοὺς παράνομους κομμουνιστικοὺς πυρῆνες, ὡς τοὺς στρατολόγους, τοὺς ὑμνητὰς τοῦ σοβιετισμοῦ καὶ τὶς μετωπικὲς ὀργανώσεις.

Στὴν Γαλλία, 20.000 δάσκαλοι εἶναι

μέλη τοῦ Κ.Κ.Γ.; ἕνα 25ο/ο τῶν δασκάλων διδάσκουν στὶς τάξεις των σύμφωνα μὲ τὶς κομμουνιστικὲς ὁδηγίες ποὺ λαμβάνουν μέσω πολυαρίθμων ἀγωγῶν :'Εξειδικευμένα περιοδικὰ («Τὸ Σχολεῖο καὶ τὸ Ἔθνος»), δελτία, ἐγκυκλίους, ἐπισκέψεις κομματικῶν ἡγετῶν. Στὴν 'Ιταλία, τὸ ποσοστὸ ἀνέρχεται στὸ 40ο/ο. Πολλὲς φορές, οἱ δάσκαλοι αὐτοὶ μοιράζουν στοὺς μαθητές των κρυφοκομμουνιστικὰ κείμενα, ὅπως λ.χ. τὴν «Ἔκκλησι τῆς Στοκχόλμης».

Ὅταν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀνεκάλεσε ἀπὸ τὸ Μαρόκο γάλλους δασκάλους—ἐξ αἰτίας ἑνὸς ἐπεισοδίου—τὸ Κ.Κ.Γ. διέταξε ἐκείνους ποὺ ἤλεγχε νὰ παραμείνουν στὶς θέσεις των καὶ συνεπλήρωσε τὰ κενὰ ποὺ ἐδημιουργήθησαν, μὲ δασκάλους πιστοὺς πρὸς αὐτό.

Στὴν 'Ινδία, οἱ δάσκαλοι ποὺ προπαγανδίζουν ὑπὲρ τῆς Μόσχας χρησιμοποιοῦν βιβλία ποὺ τυπώνονται εἰδικῶς ἀπὸ τὸ Κ.Κ. τῆς 'Ινδίας. Στὴν 'Αγγλία, καθὼς καὶ στὶς περισσότερες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, τὸ πανεπιστήμιο ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερο καταφύγιο τῶν «συνοδοιπόρων».

Τὰ Εὐρωπαϊκὰ πανεπιστήμια ἔχουν τόσο πολὺ μολυνθῆ, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ λεχθῆ ὅτι τὰ κομμουνιστικὰ καὶ φιλοκομμουνιστικὰ κινήματα τῆς 'Ασίας καὶ τῆς 'Αφρικῆς ἔχουν ἀνατραφῆ σ' αὐτά.

δ) Οἱ ἐκκλησίες

'Αντίθετα ἀπὸ ὅ,τι φανταζόμαστε, οἱ ἐκκλησίες ἔχουν ἐπίσης σὲ μεγάλο βαθμὸ διαβρωθῆ ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα.

Στὴν Γαλλία τὸ 50 ο/ο περίπου τοῦ καθολικοῦ τύπου—συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ «Χριστιανοῦ Μάρτυρος» ποὺ ἔχει τεράστια ἑβδομαδιαία κυκλοφορία—δημοσιεύει φιλοσοβιετικὲς ἀπόψεις. 'Ο Καθολικὸς τύπος ἀντιτίθεται στὸ MRP (Λαϊκὸ Δημοκρατικὸ Κόμμα ποὺ ἔχει ἀρχηγό τὸν Ζ.Μπιντὼ) καὶ εἶναι τό καθ' αὐτὸ καθολικὸ κόμμα καὶ ἰδιαίτερα ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Ενώσεως. Στὶς ΗΠΑ, τὸ πρῶτο μεγάλο «μανιφέστο» γιὰ τὴν ἀναγνώρισι τῆς κομκουνιστικῆς κυβερνήσεως τοῦ Πεκίνου, ἦταν ἔργο μιᾶς θρησκευτικῆς ὀργανώσεως, ποὺ περιλαμβάνει 8.000 ἱερωμένους καὶ 30 ἑκατομμύρια πιστούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶναι «συνοδοιπόροι» καὶ ἔχουν ὀργανώσει πολλὰ ταξίδια στὴν Μόσχα καὶ στὸ Πεκῖνο γιὰ τοὺς ὀπαδούς των. Τὸ 1955 ὁ 'Αλμπὲρ Βασσάρ, πρώην μέλος τοῦ Κ.Κ. Γαλλίας, ἀπεκάλυψε ὅτι τὸ 1936 ἡ Μόσχα εἶχε διατάξει ὅπως τοποθετηθοῦν ἐπίλεκτα μέλη τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας σὲ διάφορα σεμινάρια (ἐκκλησιαστικὲς σχολὲς) καὶ περιβληθοῦν τὸ ἱερατικὸ σχῆμα. Ἄλλοι πάλι διείσδυσαν σὲ διάφορα μοναχικὰ τάγματα καὶ ἰδιαίτερα στὸ τάγμα τῶν Δομινικανῶν!

Στὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Μογγολίας οἱ σοβιετικοὶ εἶχαν ἱδρύσει ἕνα σεμινάριο γιὰ νὰ ἐκπαιδεύουν βουδδιστὲς ἱερεῖς (λάμας), οἱ ὁποῖοι κατόπιν ἐξαπελύθησαν στὴν 'Ασία καὶ ἰδιαίτερα στὸ Θιβέτ, ὅπου ἦσαν εὐπρόσδεκτοι, γιατὶ ἦσαν τῆς ἰδίας φυλῆς μὲ τοὺς Θιβετιανούς. Στὴν Καμπότζη, στὴν Ταϋλάνδη καὶ στὴ Βιρμανία πολλοὶ κομμουνισταὶ περιεβλήθησαν τὸ κίτρινο ράσο καὶ ἔγιναν ἱερεῖς τοῦ Βούδδα. Ἔτσι μποροῦσαν νὰ διαδίδουν τὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα μεταξὺ χιλιάδων νέων, οἱ ὁποῖοι ἐσύχναζαν καὶ συχνάζουν τὰ βουδδιστικὰ μοναστήρια. 'Η διείσδυσις σὲ ὅλες τὶς ἐκκλησίες εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα ἔργα τοῦ σοβιετικοῦ προπαγανδιστικοῦ μηχανισμοῦ.

ε) Λοιπὰ ὄργανα

Σημαντικὴ ἐπίσης διείσδυσις πραγματοποιεῖται στοὺς ἐκδοτικοὺς οἴκους, ἰδιαίτερα σὲ ἐκείνους ποὺ δημοσιεύουν βιβλία μεγάλης κυκλοφορίας. Τὸ ραδιόφωνο καὶ ἡ τηλεόραση ἀποτελοῦν ἐπίσης, παρ' ὅλο τὸν κυβερνητικὸν ἔλεγχο στὸν ὁποῖο ὑπόκεινται, πεδία συχνῆς διαφθορᾶς ἀπὸ μέρους τῆς κρυφοκομμουνιστικῆς προπαγάνδας. 'Ο κινηματογράφος καὶ τὸ θέατρο, ποὺ συμβάλλουν σὲ μεγάλο βαθμὸ στὴν διάδοσι ἰδεῶν, ὑπόκεινται σὲ εἰδικὲς προσπάθειες διεισδύσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Κρεμλίνου. Τέλος, στόχοι τῆς συνοδοιπορίας εἶναι τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἰδιαίτερα τὰ ὑπουργεῖα ἐξωτερικῶν, ὅπου ὡρισμένες

ἀπόρρητες ἐκθέσεις ἐμπνέονται ἀπὸ φιλοσοβιετικὲς ἀπόψεις, καὶ προκαλοῦν στὸν ἐλεύθερο κόσμο μεγάλες ζημίες.

στ) Συνδικάτα καὶ ἄλλα κόμματα

Ὑπ' αὐτὸν τὸν τίτλο συγκαταλέγονται οἱ ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες ὄχι μόνο ἔχουν διαβρωθῆ ἀλλὰ ἔχουν πλήρως ἀποικισθῆ ἀπὸ κομμουνιστὰς καὶ συνοδοιπόρους, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ἁπλᾶ ὑποκατάστατα τοῦ Κ.Κ.

Μὲ αὐτὲς θὰ ἀσχοληθοῦμε στὸ κεφάλαιό μας περὶ παραλλήλων ὀργανώσεων. Ἐδῶ θὰ μιλήσουμε μόνο γιὰ τὰ ἐλεύθερα κόμματα καὶ συνδικάτα, στὰ ὁποῖα ἡ Μόσχα σπέρνει μεγάλο ἀριθμὸ συνοδοιπόρων.

Τὸ ἔργο τῶν κεκαλυμμένων προπαγανδιστῶν εἶναι νὰ ἐπιτύχουν ὅπως ἡ πολιτικὴ τῶν κομμάτων καὶ τῶν συνδικάτων κλίνει εὐνοϊκὰ πρὸς τὴν Μόσχα. Ἐπιδιώκουν ἐπίσης νὰ δημιουργήσουν ἐσωτερικὴ ἀντιπολίευσι, ἡ ὁποία σὲ κατάλληλη στιγμὴ νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ καταλάβη τὴν ἡγεσία τῆς διαβρωμένης ὀργανώσεως ἢ νὰ τὴν διαλύση, προκαλώντας κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο κρίσι. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους ἀποκαλύπτονται ἐντελῶς μόνον ὅταν οἱ χῶρες τους ἔχουν πιὰ περιέλθει ὁριστικὰ κάτω ἀπὸ τὴ σοβιετικὴ ἐπιρροή: Τὰ ὀνόματα τῶν Φίρλινγκερ, Συράνκιεβιτς, Μάροσαν ἔγιναν σύμβολα αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ἀναμφιβόλως στὰ περισσότερα δημοκρατικά μας κόμματα καὶ συνδικάτα ἕνας ὡρισμένος ἀριθμὸς Φίρλινγκερς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται μὲ δραστηριότητα, παράλληλα μὲ τὰ τίμια στελέχη τους. Αὐτὴ εἶναι ἡ παλαιότερη περιοχὴ τῆς διεισδύσεως τοῦ μπολσεβικισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὁποία ὁ Λένιν ἔγραψε τὰ ἑξῆς στὸ βιβλίο του «Ἡ Παιδικὴ ἀρρώστεια τοῦ Κομμουνισμοῦ», ποὺ μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν σὰν τὸ ἐπίγραμμα τῆς σοβιετικῆς διεισδύσεως ποὺ θὰ μεταβληθῆ σὲ ἐπιτάφιο τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἂν αὐτὸς δὲν τὸ πάρη ὑπ' ὄψιν του:

«Πρέπει νὰ μάθουμε πῶς νὰ χρησιμοποιοῦμε ὅλα τὰ στρατηγήματα τῆς πανουργίας, νὰ υἱοθετοῦμε παράνομες μεθόδους, κάποτε νὰ σιωποῦμε, νὰ ἀποκρύπτουμε τὴν ἀλήθεια, μὲ τὸν μοναδικὸ σκοπὸ νὰ διεισδύσουμε στὶς ὀργανώσεις, νὰ παραμείνουμε ἐκεῖ καὶ νὰ ἐκπληρώσουμε τὸ ἔργο τοῦ κομμουνισμοῦ παρὰ τὰ ἐμπόδια»,

Παράλληλοι ὀργανώσεις

Στὴν περίπτωσι τῆς διεισδύσεως, οἱ συνοδοιπόροι δροῦν μέσα σὲ μιὰ ὁμάδα ἡ ὁποία σὰν σύνολο δὲν βρίσκεται ὑπὸ τὸν κομμουνιστικὸ ἔλεγχο. Στὴν περίπτωσι ὅμως τῶν παραλλήλων ὀργανώσεων, τὸ σύνολο τῆς ὁμάδος πέφτει ὑπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἐπιρροή, ἀλλὰ χωρὶς αὐτὸ νὰ γίνεται γνωστό. Αὐτὴ ἡ πρακτικὴ εἶναι ἀποκλειστικὴ μέθοδος τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, εἴτε τὴν πολιτική, τὴν πνευματικὴ ὅπως τὸν κινηματογράφο, τὴν τεχνικὴ ὅπως τὴν βιολογία ἢ τὶς οὐδέτερες ἐκδηλώσεις ὅπως τὸν ἀθλητισμό, κατασκευάζονται ὀργανώσεις ἢ ἀποικίζονται οἱ ὑπάρχουσες κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε πολλοὶ πολίτες νὰ καταλήγουν νὰ ἐργάζωνται γιὰ τὸ Κ.Κ. ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἀκολουθοῦσαν ἂν ἐμφανιζόταν φανερά. Ἡ κυριαρχία τοῦ Κ.Κ. ἐπὶ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν εἶναι κεκαλυμμένη, ἀναφέρουμε δὲ ἐκεῖνες ποὺ βρίσκονται στὴν Γαλλία, ὅπως ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν, οἱ Ὀπαδοὶ τῆς Εἰρήνης, Ἡ Λαϊκὴ Βοήθεια, ἡ Ἕνωσις Γαλλίδων Γυναικῶν, ὁ Γαλλοσοβιετικὸς Σύνδεσμος, καθὼς καὶ ἄλλες μικρότερες ὁμάδες (Ἕνωσις Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος, Ἕνωσις Συνόρων Ὄντερ-Νάϊς). Τέλος ὑπάρχουν στὴν Γαλλία ὀργανώσεις ποὺ πολὺ λίγος κόσμος ὑποψιάζεται ὅτι βρίσκονται ὑπὸ κομμουνιστικὸ ἔλεγχο, ὅπως ἡ Διεθνὴς Δημοκρατικὴ Ἕνωσις Δικηγόρων, τὸ Κέντρον Γαλλικῆς Σκέψεως, ἡ Ἕνωσις τοῦ Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου, ἡ Ἕνωσις γιὰ τὴν μελέτη τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ Ἀθλητικὴ Ἐργατικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορίου, ἡ Γαλλικὴ Ἐπιτροπὴ Δημοκρατικῆς Νεολαίας, οἱ Φίλοι τῆς Φύσεως, ἡ Ἐθνικὴ Ἕνωσις Συνταξιούχων Ἐργατῶν, ἡ Ὁμο-

σπονδία τῆς Λαϊκῆς Μουσικῆς, κ. ἄ.

Στὴν Γαλλία μόνο ὑπολογίζεται ὅτι λειτουργοῦν 140 τέτοιες φιλοκομμουνιστικὰς ὀργανώσεις οἱ ὁποῖες διατηροῦν γραφεῖα, προσωπικὸ καὶ ἐκδίδουν ἔντυπα. Ὅλες οἱ χῶρες, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων μὲ τὰ ἀσήμαντα Κ.Κ., ἔχουν παρόμοιες παράλληλες ὀργανώσεις.

Τὰ διευθύνοντα ὄργανα αὐτῶν τῶν δορυφόρων ὀργανώσεων ἀποτελοῦνται, γενικὰ βεβαίως μιλώντας, κατὰ τὸ ἕνα τέταρτο ἀπὸ δεδηλωμένους κομμουνιστάς, κατὰ τὸ δεύτερο τέταρτο ἀπὸ συνοδοιπόρους τῶν ὁποίων ἡ τοποθέτησις εἶναι καμουφλαρισμένη, τρίτο τέταρτο ἐπιστρατεύεται ἀπὸ τὴν γνωστὴ κοινωνικὴ κατηγορία τῶν «πολιτικῶς ἡμιπαρθένων» ποὺ εἶναι περισσότερο ἢ ὀλιγώτερο ἀθῶοι ἀλλὰ ἀφελεῖς ἄνθρωποι ποὺ ἡ συνεργασία τους ἐξαγοράζεται μὲ τιμητικὲς ἐμφανίσεις σὲ ἐξέδρες μὲ ἐπιφανειακὲς τιμὲς καὶ ψευδῆ συγχαρητήρια, καὶ τέλος, τὸ τελευταῖο τέταρτο ἐπιστρατεύεται μεταξὺ τῶν ἀθεραπεύτως ἀνοήτων τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Χάρις σ' αὐτὸ τὸ ἀμάλγαμα οἱ ἀνωτέρω ἐπιτροπὲς καὶ ὀργανώσεις ἐμφανίζονται ἐξωτερικῶς μὲ τὸ γνωστὸ τροπάριο: «εἴμεθα ἀνεξάρτητοι καὶ ἔχουμε ἀνάμεσά μας καὶ ὀλίγους κομμουνιστές—γιατὶ ὄχι, ἀφοῦ εἴμαστε ἐλεύθεροι;», ἀλλὰ ἐσωτερικῶς βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν αὐστηρὸ ἔλεγχο τῆς Μόσχας.

Φραξιονιστικὴ ἐργασία

Σὲ αὐτὲς τὶς κρυφοκομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ἡ προπαγάνδα γίνεται καὶ τὰ μέλη (τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὑπηρετοῦν τοὺς σοβιετικοὺς) κατευθύνονται μὲ τὴν φραξιονιστικὴ ἐργασία, αὐτὴν τὴν γνωστὴ καὶ τρομερὴ τεχνικὴ ποὺ ἐπεξεργάσθηκαν εἰδικὰ οἱ σοβιετικοί.

Τὰ μέλη μιᾶς ὀργανώσεως ποὺ εἶναι ὠργανωμένοι κομμουνισταὶ καὶ πιστοὶ ἐκτελεσταὶ συνοδοιπόροι, συγκροτοῦν μιὰ δική τους ὀργάνωσι, τὴν λεγόμενη φράξια, ποὺ δρᾶ μυστικὰ μέσα στὴν νόμιμη ὀργάνωσι. Τὰ μέλη τῆς φράξιας συνέρχονται ξεχωριστὰ καὶ μὲ ἀπόλυτη μυστικότητα πρὶν ἀπὸ τὶς γενικὲς συνελεύσεις τῆς νομίμου ὀργανώσεως, γιὰ νὰ καθορίσουν τὶς ἐπιδιώξεις τους, τὴ γραμμή τους καὶ τὸ ρόλο ποὺ θὰ παίξῃ ὁ καθένας τους.

Προσδιορίζουν πόσην ὥρα θὰ μιλήσουν, ἀποφασίζουν γιὰ τὸ τί θὰ λεχθῆ καὶ τί ὄχι, προετοιμάζουν τὰ κείμενα ποὺ θὰ ἐγκριθοῦν, ἐπεξεργάζονται τὶς ὁδηγίες, μαγειρεύουν αὐτὰ ποὺ θὰ σφυρίξουν στὰ αὐτιά, ἐξυφαίνουν μερικὲς συκοφαντίες γιὰ νὰ τὶς ἐξαπολύσουν στὴν κατάλληλη ψυχολογικὴ στιγμὴ εἰς βάρος ἐκείνων ποὺ μπορεῖ νὰ φανοῦν ἀνυπότακτοι. Ἐὰν τὸ πρόσωπο ποὺ ὑποψιάζονται ὅτι διαφωνεῖ μαζί των εἶναι προσωπικότης καὶ χαίρει τῆς ἐκτιμήσεως τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως, τότε, ἐπειδὴ γνωρίζουν ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ συκοφαντήσουν, τὸ ἀπομακρύνουν τὴν ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἀναθέσεως κάποιας ἀποστολῆς μακρυὰ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς συνελεύσεως.

Παράλληλα ἐπιστρατεύουν καὶ χρίζουν σὰν μέλη τῆς ὀργανώσεως κάθε εἴδους ἀνθρώπους (νοικοκυρές, κ.ἄ.), τοῦτο δὲ τὸ κάνουν συνήθως μερικοὺς μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ψηφοφορία ἐπὶ ἑνὸς φλέγοντος ζητήματος, τὰ δὲ νέα μέλη ποὺ γίνονται δεκτὰ τοὺς ἀκολουθοῦν πιστά, καὶ δὲν καταλαβαίνουν τίποτε γιὰ τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀποφασίσουν.

Ἔτσι ἕνας μικρὸς πυρήνας ἀνθρώπων ἀποφασιστικῶν, πειθαρχημένων καὶ ποὺ γνωρίζουν καλὰ τὴν ἐργασία των, κινεῖ τὰ νήματα τῆς α ἢ β ὀργανώσεως καὶ κατευθύνει τὰ μέλη της χωρὶς τύψεις συνειδήσεως καὶ φθάνει στὸ σημεῖο νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν διαφόρων ὁμάδων τοῦ λαοῦ ποὺ εἶναι πολυαριθμότερες ἀλλὰ ὀλιγώτερον πληροφορημένες, ἀναποφάσιστες, εὐκολόπιστες, διστακτικὲς καὶ δεσμευμένες ἀπὸ ἠθικὲς ἰδεολογικὲς ἀρχές.

Μπορεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ σύνολο τοῦ οἰκοδομήματος τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας ἦταν κτισμένο ἐπάνω σὲ μιὰ πυραμίδα ἀπὸ μυστικὲς φράξιες. Οἱ ἡγέτες ποὺ βρίσκονται στὴν κορυφὴ ἑκάστου Κ.Κ. μποροῦν νὰ παραβληθοῦν μὲ μιὰ φράξια ποὺ διευθύνει ὁλόκληρο τὸ κόμμα.

Τὸ ἴδιο τὸ κόμμα ἀποτελεῖ μιὰ φράξια, ποὺ ἀποσκοπεῖ νὰ διεισδύση στὶς παράλληλες ὀργανώσεις. Οἱ παράλληλες ὀργανώσεις εἶναι ὁμάδες ποὺ ἀποσκοποῦν στὸ νὰ διεισδύσουν στὸ σύνολο τῆς κοινωνίας. Ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἕως τὴν βάσι δεσπόζει ἡ κυριαρχοῦσα ἰδέα τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει νὰ ὑποτάξη μιὰ χωρὶς συνοχὴ πλειοψηφία σὲ μιὰ μειοψηφία καλῶς ὠργανωμένη.

Τὰ πλεονεκτήματα ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς παράλληλες ὀργανώσεις

Οἱ παράλληλες ὀργανώσεις ἐξυπηρετοῦν πολὺ τοὺς σοβιετικούς. Μὲ τὶς ἀπόψεις καὶ θέσεις ποὺ υἱοθετοῦν—ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν φαίνεται ὅτι ἐξυπηρετοῦν καὶ ἀπηχοῦν τὶς προσταγὲς τοῦ Κρεμλίνου—καὶ μὲ τὴν διείσδυσί τους στοὺς πλέον διαφορετικοὺς κύκλους ἀνθρώπων, προμηθεύουν στὸ Κρεμλῖνο ἕνα ἀκροατήριο ἀπείρως εὐρύτερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ προμηθεύση ὁποιοδήποτε Κ.Κ. ποὺ θὰ ὑποστήριζε ἀνοικτὰ αὐτὲς τὶς θέσεις.

Ὁ κόσμος ἐντυπωσιάζεται πάντοτε περισσότερο ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν ὑποθετικῶς «ἀνεξαρτήτων» ὁμάδων, ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἐντυπωσιάζετο ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν ὑπηρετῶν ἑνὸς Κ.Κ. Καὶ ἐνῶ ἕνα Κ.Κ. θὰ μποροῦσε νὰ ἀπομονωθῆ ἐὰν ἐνεφανίζετο μὲ τὴν πραγματική του ὄψι, ἐν τούτοις δίδει τὴν ἐντύπωσι ὅτι οἱ φιλοσοβιετικὲς ἀπόψεις υἱοθετοῦνται ἀπὸ ἕνα πλατὺ καὶ γνήσιο ἐθνικὸ κίνημα, χάρις στὶς ἑκατοντάδες τῶν ἀπατηλῶν καθρεπτῶν, ποὺ ἀντανακλοῦν τὶς ἐντολές του ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος καὶ ἀπὸ ἑκατοντάδες διαφορετικὲς γωνίες. Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ καλὰ κατατοπισμένος ἐπὶ τῆς πραγματικότητος γιὰ νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ ἀπαλλάξη τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν ἐπίδραση αὐτοῦ τοῦ ὠργανωμένου ἀντικατοπτρισμοῦ.

Ὅπως βλέπουμε, τὸ ἔργο συνίσταται στὴν μεταφορὰ τῶν θέσεων τῆς Μόσχας στὶς διάφορες ὀργανώσεις συνδικαλιστῶν, φιλοσόφων, εἰρηνιστῶν, χριστιανῶν, κ. ἄ. ἐνῷ συγχρόνως τοὺς δίδεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἐπαναλαμβάνουν ὡρισμένες ἀπόψεις ἀλλὰ ἐκτελοῦν μιὰ πρωτότυπη ἐργασία.

Ἔτσι ὁ εὐκολόπιστος Ὀθέλλος ὠθεῖται πρὸς τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ Ἰάγου ὁ ὁποῖος τὸν πείθει ὅτι αὐτὲς οἱ ἐπιδιώξεις ἀποτελοῦν δική του ἐπιθυμία. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ὁ Ὀθέλλος στραγγαλίζει τὴν Δυσδαιμόνα τὴν ὁποία λατρεύει. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο οἱ παράλληλες ὀργανώσεις ὁδηγοῦν στὸν θάνατο τὴν ἐλευθερία τὴν ὁποία ἐκθειάζουν.

Ἀκόμη καὶ οἱ μικρὲς κρυφοκομμουνιστικὲς ὀργανώσεις μποροῦν νὰ παίξουν σπουδαῖο ρόλο πρὸς ὄφελος τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας. Ἐπιστρατεύοντας διάφορες ἀμφιταλαντευόμενες μετωπικὲς ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες διατηροῦν τὴν ἐπωνυμίαν τους, ἐπιτυγχάνουν νὰ ἀσκήσουν πίεσι ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου. Ὅταν ἕνας βουλευτὴς δέχεται τὶς ἀντιπροσωπεῖες της, συνήθως ἀγνοεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπεστάλησαν ἀπὸ ὁμάδες ποὺ πιστεύουν στὸν κομμουνισμὸ καὶ δὲν τολμᾶ νὰ τοὺς ἐκδιώξη ἀπὸ τὸ γραφεῖο του. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις διάφορες ὀργανώσεις ποὺ ἔχουν ἱδρυθῆ ἀρχικῶς ἀπὸ ἐλεύθερους πολίτες ἀποικίζονται μετὰ ἀπὸ τὸ Κ.Κ. ποὺ ἔτσι κεφαλαιοποιεῖ πρὸς ὄφελός του τὸ κῦρος καὶ τὸ γόητρο ποὺ εἶχαν ἀποκτήσει αὐτὲς οἱ ὀργανώσεις. Αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς Ἑνώσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου στὴν Γαλλία.

Στὶς ὑπανάπτυκτες καὶ στὶς πρώην ἀποικιακὲς χῶρες οἱ παράλληλες ὀργανώσεις παίζουν ἡγετικὸ ρόλο στὴν πολιτική. Καθὼς στὶς χῶρες αὐτὲς ἡ φιλοσοβιετικὴ προπαγάνδα ἐκμεταλλεύεται κυρίως τὸ ἐθνικὸ καὶ ἀντιαποικιακὸ αἴσθημα, ὁ κομμουνισμὸς καμουφλάρει τελείως τὸ πραγματικό του πρόσωπο, καὶ τὸ οὐσιωδέστερο μέρος τοῦ ἔργου του εἶναι νὰ διαφθείρη τὶς σκέψεις καὶ νὰ τοποθετῆ σοβιετικοὺς πράκτορες στὶς παράλληλες ὀργανώσεις. Τὸ καμουφλάρισμα αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων εἶναι ἐπίσης εὐκολώτερο γιατὶ οἱ Ἀφρικανοασιατικοὶ κύκλοι εἶναι λιγώτερο πεπειραμένοι καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα πιὸ πυρετώδης.

'Αναφέρουμε στὴν τύχη ὡρισμένες τέτοιες παράλληλες ὀργανώσεις, ὅπως εἶναι ὁ Σύνδεσμος γιὰ τὴν Πρόοδο τῶν 'Ασιατικῶν Λαῶν, ἡ Ἕνωσις τοῦ Πληθυσμοῦ τοῦ Καμερούν, ὁ Σύνδεσμος τῶν Γάλλων τῆς Τυνησίας, ἡ 'Επιτροπὴ γιὰ τὴν Μελέτη καὶ τὴν Δρᾶσι ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης στὴν 'Αλγερία (μέλη εἶναι κομμουνισταὶ καὶ χριστιανοὶ προοδευτικοὶ καὶ ἡ Ἕνωσις 'Αλγερινῶν ἐργατῶν, τῆς ὁποίας ἡ ἕδρα βρίσκεται σήμερα στὴν Τσεχοσλοβακία).

Μέτωπα εὐκαιρίας καὶ ἐκστρατεῖες

'Εκτὸς ἀπὸ τὶς μόνιμες ὀργανώσεις ποὺ ἀποικίζει λαθραίως μὲ πράκτορές του τὸ Κρεμλῖνο, ὀργανώνει καὶ πολλὰ προσωρινὰ κινήματα: μέτωπα, ἡμέρες ἀλληλεγγύης, ἐπιτροπὲς ἐπὶ τοπικῶν θεμάτων, προσωρινοὺς συνδέσμους ὅπως «γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν Ρόζεμπεργκ», «γιὰ τὸν τερματισμὸ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν», «ἐναντίον τοῦ Γερμανικοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ» κ.ἄ. Ὅλα αὐτὰ τὰ κινήματα κρύπτονται πίσω ἀπὸ τὴν ὀθόνη μιᾶς δῆθεν πολιτικῆς οὐδετερότητος. Μεταξὺ χιλιάδων ἐκδηλώσεων τέτοιου τύπου ἀναφέρομεν τὴν «ἡμέρα ἀλληλεγγύης πρὸς τὸ λαὸ τοῦ Καμερούν», ποὺ ὀργανώθηκε τὸ 1959 στὴ Μόσχα.

Στὶς μεγάλες εὐκαιρίες δουλεύει ὁλόκληρος ὁ μηχανισμὸς τῆς τεχνικῆς τῶν μετώπων εὐκαιρίας. 'Εκδηλώνεται μὲ παγκόσμιες διασκέψεις λαῶν, μὲ διάφορα φεστιβὰλ νέων, μὲ διεθνεῖς συναντήσεις συγγραφέων. Οἱ δαπάνες τοῦ ταξιδιοῦ καὶ τοῦ ξενοδοχείου πληρώνονται γιὰ πολλοὺς ἀντιπροσώπους, τὸ ραδιόφωνο τίθεται ἐπὶ τὸ ἔργον, οἱ σάλπιγγες ἠχοῦν, οἱ ἱερεῖς ξεπροβάλλουν.

Ἕνα κλασσικὸ παράδειγμα ἦταν ἡ ἐκστρατεία τῆς «'Εκκλήσεως τῆς Στοκχόλμης» ἡ ὁποία ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ φιλοκομμουνιστικὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τῆς Εἰρήνης. Αὐτὴ ἡ ὀργάνωσις ἐδαπάνησε δεκάδες ἑκατομμύρια δολλαρίων καὶ συνέλεξε σὲ μὴ κουμμουνιστικὲς χῶρες 50 ἑκατομμύρια ὑπογραφὲς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, πολλὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐδόθησαν μὲ καλὴ πίστι.

Ὅταν παρουσιάζεται κάποιος ἰδιαιτέρως σοβαρὸς κίνδυνος γιὰ τὰ σχέδια τῆς Μόσχας, αὐτὰ τὰ μέτωπα καὶ οἱ ἐπιτροπὲς ξεφυτρώνουν κατὰ κύματα. Ὅταν τὸ γαλλικὸ κονοβούλιο συζητοῦσε τὸ θέμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς 'Αμυντικῆς Κοινότητος καὶ τὰ σύμφωνα τῶν Παρισίων, ξέσπασε πραγματικὸς κατακλυσμός. Κρυπτοκομμουνιστικὲς ἐπιτροπὲς ἐμφανίσθηκαν στὰ ἐργοστάσια, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ ἐργαστήρια μὲ τὶς πιὸ ποικίλες ὀνομασίες, ἀπὸ τὶς πιὸ φανερὲς ὅπως «ἐπιτροπὴ ἀγῶνος κατὰ τοῦ γερμανικοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ» ὥς τὶς πιὸ αἰνιγματικές, ὅπως «ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ». Ὅσο ἐσυνεχίζετο ἡ συζήτησις στὴν Βουλὴ καὶ στὴν Γερουσία, οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ γερουσιασταὶ κατεκλύζοντο καθημερινῶς ἀπὸ ἑκατοντάδες ἐπιστολὲς ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐπιτροπές, ποὺ περιεῖχαν ἐκδηλώσεις, προειδοποιήσεις, ἀκόμη καὶ ἀπειλές. 'Αρκετὲς ἀπὸ αὐτὲς προειδοποιοῦσαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ ὅτι ἐὰν ψηφίσουν τὴν ΕΑΚ οἱ φωτογραφίες τους θὰ ἐξετίθεντο πρὸς δημοσίαν ἐκδίκησιν σὲ κάθε τοῖχο τῆς Γαλλίας, καὶ ἄλλες ὅτι θὰ ἐμποϋκαταρίζοντο οἱ ἰδωτικὲς ἐπιχειρήσεις τῶν βουλευτῶν.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν ἐπιστολῶν ὑπολογίσθηκε σὲ 15 ἑκατομμύρια. Ἡμέρα καὶ νύχτα ἀντιπροσωπεῖες χτυποῦσαν τὶς πόρτες τῶν βουλευτῶν γιὰ νὰ τοὺς ἐπιδώσουν ὑπομνήματα, νὰ τοὺς διαφωτίσουν, νὰ τοὺς ἀπειλήσουν. Τὰ τηλέφωνά τους δὲν σταματοῦσαν νὰ χτυποῦν. Σκοπὸς αὐτῆς τῆς μοναδικῆς στὰ χρονικά της πολιτικῆς ἐκστρατείας, αὐτῆς τῆς πραγματικῆς 'Ιλιάδος τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας, ἦταν νὰ δημιουργήση στοὺς βουλευτὰς τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὅλος ὁ λαὸς εἶχε ξεσηκωθῆ ἐναντίον τοῦ σχεδίου γιὰ ἕνα Εὐρωπαϊκὸ στρατό. Στὴν πραγματικότητα, σύμφωνα μὲ ἕνα παληὸ κινηματογραφικὸ τρίκ, οἱ ἴδιοι κομπάρσοι ἐμφανίσθηκαν δεκάδες φορὲς μὲ ἄλλες ἀμφιέσεις γιὰ νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωσι τοῦ πλήθους. 'Αλλὰ τὸ κόλπο ἔπιασε. Ἡ

τρομακτικὴ πίεσις δημιούγησε ἀρνητικοὺς ψήφους καὶ ἡ ΕΑΚ ἀπερρίφθη, γεγονὸς σημαντικὸ στὴν μεταπολεμικὴ ἱστορία καὶ τεράστια νίκη τῶν σοβιὲτ ποὺ τὴν ἀπέσπασαν μὲ ἕνα καὶ μόνο ὅπλο, τὴν προπαγάνδα.

Λαϊκὰ Μέτωπα

Μεταξὺ τῶν μετώπων εὐκαιρίας εἰδικὴ μνεία πρέπει νὰ γίνη γιὰ τὰ περιβόητα «Λαϊκὰ Μέτωπα». Τὰ τελευταῖα ἀπετέλεσαν μία ἀπὸ τὶς ἀποτελεσματικώτερες μεθόδους διαδόσεως τοῦ σοβιετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Τὰ Κ.Κ. δὲν χάνουν ποτὲ εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴν παροτρύνουν τὰ κόμματα τῆς 'Αριστερᾶς καὶ τοῦ Κέντρου σὲ μία Ἕνωσι μὲ τὴν μορφὴ «λαϊκοῦ μετώπου», χρησιμοποιώντας σὰν δικαιολογητικὸ τὸν κίνδυνο τῆς Δεξιᾶς ἢ τὴν ἀπειλὴ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ προτείνοντας τὸν «κοινὸ ἀγῶνα» ἐναντίον τους.

'Εὰν τὰ ἀριστερὰ καὶ κεντρῶα κόμματα πέσουν στὴν παγίδα καὶ πραγματοποιηθῆ τὸ λαϊκὸ μέτωπο, τότε οἱ ἑνιαῖες ἐπιτροπὲς κατακλύζονται ἀμέσως ἀπὸ κομμουνιστὰς καὶ συνοδοιπόρους, τῶν ὁποίων ὁ μηχανισμός, ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ἔλλειψις ἠθικῶν φραγμῶν ἐξουδετερώνουν τὰ ἄλλα μέλη τῶν ἐπιτροπῶν. Οἱ σύμμαχοι στὰ λαϊκὰ μέτωπα καταπιέζονται συστηματικῶς καὶ ἐκβιάζονται μὲ ἀσύστολη δημαγωγία, ὕπουλους ἑλιγμούς, μηχανορραφίες καὶ σὲ περίπτωσι ἀντιστάσεως ὄχι μόνον συκοφαντοῦνται ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐξοντώνονται φυσικῶς, ὅταν αὐτὸ εἶναι δυνατόν. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ 'Ισπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου δὲν περνοῦσε μέρα ποὺ νὰ μὴν μαχαιρωθοῦν πισώπλατα οἱ δημοκρατικοὶ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς συνεταίρους των. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀντιστάσεως μεγάλος ἀριθμὸς Γάλλων πατριωτῶν ἐδολοφονήθησαν ἀπὸ πράκτορες τῆς Μόσχας, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀνταρτικοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν Ναζὶ ἐξαφάνιζαν τοὺς δημοκρατικοὺς των ἀντιπάλους.

'Εὰν ἕνα λαϊκὸ μέτωπο θριαμβεύση καὶ κατορθώση νὰ ἀναλάβη τὴν ἐξουσία σὲ ἕνα κράτος, τότε οἱ κομμουνισταὶ ἀπομακρύνουν τοὺς χθεσινοὺς συμμάχους των μὲ Μακιαβελλικὸ τρόπο καὶ μέθοδο: Τοὺς ἐκκαθαρίζουν σιγὰ-σιγὰ ἕνα πρὸς ἕνα ὅπως κόβουμε τὶς φέτες στὸ σαλάμι.

'Ο Οὖγγρος κομμουνιστὴς Ράκοσι περιέγραψε μὲ κυνικὸ τρόπο αὐτὴν τὴν «μέθοδο τοῦ σαλαμιοῦ» ποὺ ἐφαρμόστηκε καὶ στὴν Οὑγγαρία (1945-49).

Λαϊκὰ μέτωπα ποὺ αὔξησαν τὴν δύναμι τῶν Κ.Κ. ἢ τὰ ὡδήγησαν στὴν ἐξουσία, ἦσαν ἐκεῖνα τοῦ 1936 καὶ τῆς ἀντιστάσεως στὴν Γαλλία καὶ μετὰ τὸν β' Παγκόσμιο Πόλεμο ἐκεῖνα τῆς 'Ιταλίας, τῆς Κεϋλάνης, τῆς 'Ινδονησίας, τοῦ 'Ιράκ, τῆς 'Ινδοκίνας ποὺ ὡδήγησε τὸν Χὸ Τσὶ-μὶνχ στὴν ἐξουσία, τὰ δύο λαϊκὰ μέτωπα ποὺ ἱδρύθησαν τὸ 1924 καὶ τὸ 1937 στὴν Κίνα μὲ τὸ Κουομιντὰγκ καὶ ποὺ ὡδήγησαν τὸν Μάο Τσὲ-Τοὺγκ στὴν κατάληψι τῆς ἐξουσίας καὶ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ στὴν Πολωνία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Οὑγγαρία καὶ Τσεχοσλοβακία ἀπέληξαν στὴν δυρυφοροποίησι τῶν χωρῶν καὶ στὴν αἱματηρὴ ἐκκαθάρισι τῶν δημοκρατικῶν ποὺ τὰ εἶχαν συνάψει.

Τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα εἶναι ἐπιρρεπῆ στὴν τακτικὴ τῶν λαϊκῶν μετώπων. Πολλὰ ἀπὸ αὐτά, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ σοσιαλιστικὸ κμμα τῆς Γαλλίας, ἔχουν ἀποκτήσει πικρὴ πεῖρα ὥστε νὰ φυλάσσονται σήμερα. Δυστυχῶς τὰ λαϊκὰ μέτωπα ἑλκύουν καὶ ἄλλους κύκλους ὅπως τοὺς ριζοσπαστικοὺς καὶ Καθολικοὺς τῆς Εὐρώπης, τοὺς ἐθνικιστὰς στὴν 'Ασία, τοὺς ἀντιαποικιακοὺς στὴν 'Αφρική. Παρὰ τὶς πολυάριθμες καὶ τραγικὲς καταστάσεις ποὺ ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν—τὸ τίμημα τοῦ Μπένες δὲν ἔχει ξεχασθῆ—τὰ λαϊκὰ μέτωπα ἐξακολουθοῦν νὰ τυφλώνουν πολλοὺς δημοκρατικοὺς πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι ἐλπίζοντας νὰ ἀναρριχηθοῦν στὴν ἐξουσία, ἀπολήγουν στὸν τάφο, ὅπου τοὺς ὁδηγοῦν κατόπιν οἱ κομμουνισταὶ «σύμμαχοί τους».

Χρησιμοποίησις τῶν διπλωματικῶν, μορφωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀνταλλαγῶν

'Η σοβιετικὴ διπλωματία δὲν εἶναι μιὰ διπλωματία μὲ τὴν κοινὴ ἔννοια τοῦ ὅρου. 'Αποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες

σφαῖρες τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας. Κάθε μορφὴ ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν διπλωματική, μορφωτική, ἐμπορική, τεχνικὴ ἢ ἀθλητική, συλλαμβάνεται ὡς ἰδέα καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς πρᾶξις γιὰ προπαγανδιστικοὺς σκοπούς. Ὄχι βεβαίως μὲ φανερὴ προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ μὲ ἔμμεση προπαγάνδα προωθήσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν φιλοσοβιετικῶν ἀπόψεων.

Ὅλα τὰ μέλη τῶν σοβιετικῶν ἀποστολῶν στὸ ἐξωτερικὸ ἐκπαιδεύονται πρωτίστως στὸ πῶς νὰ γοητεύουν καὶ νὰ ἀποκοιμίζουν τοὺς πολιτικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς κύκλους τῶν χωρῶν ὅπου ἀποστέλλονται γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὸν ὑπονομευτικό τους προορισμό. Ἡ δυτικὴ ἄποψις ὅτι οἱ ἐπαφὲς μὲ αὐτοὺς πρέπει νὰ ἀποβλέπουν στὸ νὰ «διευρύνουν τοὺς ὁρίζοντές τους καὶ νὰ καθιστοῦν ἀνθρωπιστικώτερες τὶς ἀπόψεις τους» εἶναι μωρία, γιατὶ τὰ μέλη τῶν κομμουνιστικῶν ἀποστολῶν στὸ ἐξωτερικὸ δὲν εἶναι ἄνθρωποι ποὺ νὰ μποροῦν νὰ δώσουν ἐλεύθερη ἀνάπτυξι στὶς τάσεις τους, ἀλλὰ πειθήνια ἐξαρτήματα τοῦ κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ. Ἐκπαιδεύονται εἰδικά, ἐλέγχονται, παρακολουθοῦνται καὶ ἐξ ἄλλου ἡ παραμικρότερη παρέκκλισις ἀπὸ τὸ ἔργο τους ἔχει ἀντίκτυπο στὶς οἰκογένειές τους, ποὺ ἀποτελοῦν ἕνα εἶδος ὁμήρων στὶς χῶρες τους καὶ εἶναι ὑπεύθυνες γιὰ τὶς τυχὸν παρεκτροπές τους στὸ ἐξωτερικό. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ οἱ κύκλοι ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένοι στὴν Δύσι νὰ ἔρχωνται σὲ ἐπαφὴ μὲ αὐτοὺς παρασύρονται συχνὰ στὰ τεχνάσματά τους λόγῳ ἀγνοίας, ἀνετοιμότητος, ἀβροφροσύνης καὶ ἠλιθιότητος, γιὰ ἐκείνους ποὺ ἔρχονται ἀπὸ «πολὺ μακρυνὲς χῶρες», καθὼς καὶ λόγῳ σνομπισμοῦ, γιὰ ὅ,τι ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀριστερά. Ὅταν ἡ Δύσις ἀνταλλάσσει ἕνα δικό της φοιτητὴ μ' ἕναν ἄλλον προερχόμενο ἀπὸ κομμουνιστικὴ χώρα, τὸ κάνει γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν μορφωτικὴ συμφωνία ποὺ ὑπέγραψε. Οἱ κομμουνισταὶ ὅμως τὸ κάνουν γιὰ ἀνατροπή.

Στὴν Ἰαπωνία δύο κινεζικὲς βιομηχανικὲς ἀποστολὲς ὠργάνωσαν τρεῖς διασκέψεις μὲ βιομηχάνους καὶ ἐδημιούργησαν 15 πολιτικο-κοινωνικὰ κόμματα.

Στὴν Γαλλία μιὰ ἐμπορικὴ ἀποστολὴ τοῦ Βιετμίνχ, ποὺ εἶχε ὑποσχεθῆ στὴ γαλλικὴ κυβέρνησι νὰ μὴν ἐξέλθῃ τῆς σφαίρας τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἄρχισε νὰ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ ὅλες τὶς ξένες διπλωματικὲς ἀποστολὲς ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ ἔφθασε στὸ Παρίσι καὶ ἐμοίρασε πολιτικὰ προπαγανδιστικὰ φυλλάδια στοὺς φοιτητὲς τοῦ Βιετνὰμ ποὺ σπουδάζουν στὴ Σορβόνη.

Τὸ σοβιετικὸ προσωπικὸ στὶς διάφορες πρεσβεῖες, Προξενεῖα, ἐκθέσεις, οἰκονομικὲς καὶ μορφωτικὲς ἀποστολὲς κλπ., ξεπερνᾶ τὸ προσωπικὸ τῶν δυτικῶν χωρῶν σὲ ἀναλογία 10 πρὸς 1. Στὴν Αἰθιοπία λόγου χάριν, οἱ σοβιετικὲς ὑπηρεσίες μόνες τους διαθέτουν πολὺ περισσότερο προσωπικὸ παρὰ ὅλες οἱ ἄλλες πρεσβεῖες μαζί. Στὸ Μεξικὸ οἱ σοβιετικοὶ διαθέτουν τρεῖς φορὲς περισσότερους ὑπαλλήλους παρὰ οἱ Η.Π.Α. Στὴν Ἀργεντινὴ καὶ στὴν Ἰνδονησία ἡ ἀναλογία εἶναι ἐξ ἴσου ἀνώμαλος. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ἐντείνεται συνεχῶς μέσω τῶν διπλωματικῶν, οἰκονομικῶν καὶ μορφωτικῶν ὑπηρεσιῶν ὄχι μόνον τῆς ΕΣΣΔ, ἀλλὰ καὶ τῶν δορυφόρων της, καθὼς καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας. Τέλος ἀναφέρουμε τὴν γνωστὴ δραστηριότητα τῶν σοβιετικῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν ὡς ἀγωγῶν διοχετεύσεως χρημάτων στὸν κομμουνιστικὸ καὶ κρυπτοκομμουνιστικὸ μηχανισμὸ ποὺ δρᾶ στὶς μὴ κομμουνιστικὲς χῶρες.

Προσκλήσεις ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων

Οἱ σοβιετικοὶ ἀποκομίζουν ἐπίσης σημαντικὰ προπαγανδιστικὰ ὀφέλη ἀπὸ τὶς ὠργανωμένες ἐπισκέψεις ἀντιπροσωπειῶν καὶ διαφόρων προσωπικοτήτων, ποὺ τὶς προσκαλοῦν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς χῶρες ὅπου κυριαρχοῦν. Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐνημερώσεως καὶ τῶν ταξιδίων καλῆς θελήσεως ἀποκρύπτεται ἕνας τεράστιος μηχανισμὸς ἐξαπατήσεως καὶ διαφθορᾶς.

Ἡ λειτουργία αὐτοῦ τοῦ μηχανισμοῦ ἔχει ἀναδειχθῆ σὲ πραγματικὴ βιομηχανία, ἡ ὁποία στὴν ΕΣΣΔ καὶ στὴν Κίνα ἀπασχολεῖ ὁλοκληρωτικὰ δεκάδες χιλιάδες ἀνθρώπων. Στὴν Κίνα, λόγου χάριν, οἱ ἐπισκέπται κατανέμονται σὲ ὀκτὼ κατηγορίες. Γιὰ κάθε κατηγορία ὀργανώνονται εἰδικὲς περιοδεῖες καὶ ἡ κατάλληλη κάθε φορὰ ὑποδοχή! Οἱ πρῶτες τέσσερις κατηγορίες ἐπισκεπτῶν γίνονται δεκτὲς μὲ λουλούδια καὶ τοὺς προσφέρονται ἀνθοδέσμες. Εἰδικὲς σχολὲς ἐκπαιδεύουν ξεναγοὺς—διερμηνεῖς, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι ἑλκυστικὲς νέες γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται γιὰ τὴν μυστικὴ ἀστυνομία. Τὰ ἐπιτεύγματα ποὺ ἐπιδεικνύονται στοὺς ἐπισκέπτες, τὰ πρόσωπα ποὺ παρουσιάζονται, οἱ ἀπαιτήσεις ποὺ δίδονται, ὁ τόνος τῆς ὑποδοχῆς, ὅλα εἶναι προκαθωρισμένα καὶ προετοιμασμένα μὲ μεγάλη προσοχή.

Οἱ δαπάνες τῆς ΕΣΣΔ καὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας σ' αὐτὸν μόνο τὸν τομέα, χωρὶς νὰ ἀναφέρουμε τὸν χρόνο ποὺ σπαταλᾶται ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους τῶν ἱδρυμάτων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενο τῆς ἐπισκέψεως, ὑπερβαίνουν κάθε χρόνο τὰ 100 ἑκατομμ. δολλάρια. Ἀλλὰ αὐτὲς οἱ δαπάνες ἀποφέρουν ἑκατονταπλάσιο πολιτικὸ κέρδος γιὰ τὸν Κομμουνισμό. Βιβλία καὶ ἄρθρα ἀναφερόμενα σὲ αὐτὰ τὰ ταξίδια ἀφθονοῦν στὴν Δύσι. Ἡ ρόδινη ἄποψις, ποὺ προβάλλεται στὶς χῶρες τῆς Δύσεως, ὑπὲρ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ὁλοκληρωτικοῦ κόσμου ἀπὸ τοὺς «ἐπιστρέφοντας ταξιδιώτας» μὲ τὶς «ὡραῖες ἐντυπώσεις» ποὺ ἀποκομίζουν, ἔχει γίνει μόνιμη διαφήμισις. Τὰ μεγαλύτερα ὀνόματα τῆς Δύσεως ἔθεσαν τὴν ὑπογραφή τους κάτω ἀπὸ ἐπαινετικὰ ρεπορτὰζ γιὰ ἕνα καθεστὼς ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Χρουστσὼφ ἐχαρακτήρισε μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα στὸ 20ὸ συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. (1956). Ὁ ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς στὴν ΕΣΣΔ. Νταίηβις, ὑπεράσπισε τὶς περιβόητες δίκες τῆς Μόσχας καὶ ἐπεβεβαίωσε τὴν κατηγορία περὶ προδοσίας ἐναντίον τοῦ στρατάρχου Τουχατσέφσκυ, ποὺ ὁ Χρουστσὼφ ἐχαρακτήρισε στὸ 20ὸ συνέδριο σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες δολοπλοκίες τῆς Σταλινικῆς ἐποχῆς. Στὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας ὁ Ἐδουάρδος Ἐρριὼ εἶδε ἕνα εὐημεροῦντα πληθυσμὸ τὸ ἴδιο ἔτος τῆς μεγάλης πείνας ποὺ προκάλεσε τὸν θάνατο 6 ἑκατ. Οὐκρανῶν!

Δυστυχῶς, παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ θλιβερὰ προηγούμενα, οἱ ἐκδρομὲς καὶ τὰ ταξίδια ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξαπατοῦν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων τοῦ Δυτικοῦ κόσμου.

Συντριβὴ τῶν ἀντικομμουνιστῶν: Συκοφαντία, ἐκφοβισμός, ἀπαγωγὴ—δολοφονία.

Μεγάλη σημασία γιὰ τὴν σοβιετικὴ προπαγάνδα παρουσιάζει ὄχι μόνο ἡ ἐξαπάτησις τῶν εὐπίστων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ ἐξουδετέρωσις ἐκείνων ποὺ κατανοοῦν σαφῶς τὸν κίνδυνον καὶ τὸν διακηρύσσουν ἐπίμονα μέσα σὲ μιὰ κατάστασι γενικῆς ἀγνοίας ἢ ἀδυναμίας ἔναντι τῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητος. Ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὀργανώνονται ἐκστρατεῖες μὲ ἀπεριόριστη ἔντασι καὶ ἀτιμία. Οἱ κομμουνισταὶ προσπαθοῦν νὰ τοὺς καταστήσουν ἕνα εἶδος λεπρῶν, νὰ δημιουργήσουν στὴν κοινὴ γνώμη πραγματικὰ ἀντανακλαστικὰ ἐναντίον τους οὕτως ὥστε τὰ ὀνόματά τους νὰ συνδεθοῦν ἐνστικτωδῶς μὲ μίση καὶ ἀπέχθειες. Ὁ κομμουνιστικὸς καὶ κρυπτοκομμουνιστικὸς μηχανισμὸς χρησιμοποιεῖ ὅλα τὰ πολεμοφόδια γιὰ νὰ ἐπιτύχη στὸ ἔργο του χωρὶς νὰ διστάση νὰ καταφύγη στὴν συκοφαντία, τὴν πρόκλησι, τὴν πλαστογραφία ἢ τὸν ἐκβιασμό. Ἐδῶ οἱ συνοδοιπόροι παίζουν ἕνα πρωτεύοντα ρόλο: τοῦ σκανδαλοθήρα. Μερικὲς φορὲς ὁ σοβιετικὸς μηχανισμὸς φθάνει ὡς τὸ σημεῖο νὰ καταγγείλη ἕνα ἀντικομμουνιστὴ σὰν μυστικὸ πράκτορα τοῦ κομμουνισμοῦ! Πολλὲς φορὲς προσπαθοῦν νὰ πείσουν τὴν ἀστυνομία ὅτι εἶναι τρομοκράτης ἢ λαθρέμπορος. Ἡ συκοφαντία ἐναντίον τοῦ ἀντικομμουνιστοῦ συγγραφέως Βίκτωρ Σὲρζ ἔφθασε σὲ τέτοιο σημεῖο παναθλιότητος, ποὺ ἀκόμη καὶ οἱ ὑπηρεσίες τῆς ἀστυνομίας δὲν ἤξεραν τί ἔπρεπε νὰ σκεφθοῦν.

Ὁ προπαγανδιστικὸς μηχανισμὸς τῆς

Μόσχας διέδωσε ὅτι ὁ Λέων Μπλοὺμ ἦταν πράκτορας τῆς ἀσφαλείας καὶ καταδότης. Κατηγόρησε ἐπίσης τὸν Ντὲ Γκὼλ γιὰ συνεργασία μὲ τὴν γερμανικὴ κατασκοπεία κατὰ τὸν β' παγκόσμιο πόλεμο (!) καὶ τὸν Σουστὲλ ὅτι ἦταν... ναζὶ κατάσκοπος(!), ἐκηλίδωσε τὸν Σῆγκμαν Ρῆ μὲ τὴν κατηγορία ὅτι δῆθεν πούλησε τὴν χώρα του στὴν Ἰαπωνία (παρόμοιες κατηγορίες γιὰ ἄλλα πρόσωπα ὑπάρχουν στὴν Σοβιετικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια μὲ ἐνυπόγραφα ἄρθρα κομμουνιστῶν ἡγετῶν ὅπως ὁ Μορὶς Τορέζ).Μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἀτιμίες τῶν κομμουνιστῶν ὑπῆρξε καὶ ἡ δυσφήμησις γιὰ χαφιεδισμὸ τοῦ... Γκὺ Μολλέ, ὁ ὁποῖος ἐκατηγορήθη ὅτι ἦταν πληροφοριοδότης τῆς... Γκεσταπό(!) στὴν ὁποία δῆθεν κατήγγειλε διάφορες ἐνέργειες τῶν συγκρατουμένων του. Στὴν πραγματικότητα βέβαια ὅλες αὐτὲς καὶ ἄλλες παρόμοιες ἐπιθέσεις δὲν ἀποτελοῦν παρὰ σκευωρίες ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος, γιατὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ βάσι καὶ διατυπώνονται ἐν πλήρη γνώσει ὅτι δὲν εἶναι παρὰ ἀσύστολα ψεύδη.

Στὴν ἀνεκτικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν δυτικῶν δημοκρατιῶν, ἡ ἀτέρμονη ἐπανάληψις τέτοιων ἐπιθέσεων ἔχει καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα. Πράγματι δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ ποῦμε, ὅτι πάρα πολὺ λίγοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, παρ' ὅλο ποὺ ἀπετέλεσαν στόχο τῶν κομμουνιστικῶν ἐπιθέσεων οὔτε ἀπεγοητεύθησαν, οὔτε ἔχασαν τὸ ἠθικό τους, οὔτε κατέστησαν ὕποπτοι στὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη.

Ὁ ἀγώνας ἐναντίον τῶν φωτισμένων ἀντικομμουνιστῶν διεξάγεται μὲ ἁπλᾶ μέσα. Ἡ ἀποτελεσματικότης του ὀφείλεται στὴν ἀκούραστη καὶ συστηματικὴ διεξαγωγή του.

Ἐναντίον τῶν ἀντικομμουνιστῶν ἔχει υἱοθετηθῆ ἕνα μόνιμο λεξιλόγιο, ποὺ περιλαμβάνει τοὺς ὅρους «δεξιός», «φασίστας», «ἀρνητικὸ στοιχεῖο», «μύωψ», «πράκτωρ τῆς ἀστυνομίας», «χαφιὲς τῆς ἀσφαλείας», «ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντικομμουνιστής», «συστηματικὸς ἀντικομμουνιστὴς» κ.ἄ.

Καὶ ὑπάρχουν δημοκράτες ποὺ πείθουν τοὺς ἑαυτούς των ὅτι ὑπάρχει κάτι τὸ κατακριτέο στὸ νὰ εἶναι κάποιος συστηματικὸς ἀντικομμουνιστής, ξεχνώντας ὅτι οἱ ἴδιοι ὑπερηφανεύονται γιὰ τὸν συστηματικὸ ἀντιφασισμό τους. Καὶ ἀκόμη χειρότερα, δὲν βλέπουν τίποτα τὸ κακὸ στὸν συστηματικὸ ἀντιδημοκρατισμὸ τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κτυπηθῆ ἕνας συστηματοποιημένος κίνδυνος παρὰ μὲ μία συστηματικὴ ἀντιμετώπισί του. Αὐτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλήθεια ἐφαρμόζεται ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Πράγματι, ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας εἶναι νὰ δημιουργήση καὶ νὰ διατηρήση μία ἀτμόσφαιρα ἀπομονώσεως καὶ κριτικῆς τῶν φωτισμένων καὶ συνεπῶν ἀντικομμουνιστῶν.

Ἡ ἐπιτυχία ποὺ σημείωσαν οἱ κομμουνισταὶ σ' αὐτὸν τὸν ἰδιαίτερο τομέα εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε δημιουργήθηκε στὸν δυτικὸ κόσμο μιὰ πραγματικὰ ἀπίθανη κατάστασις, στὴν ὁποία συχνὰ ὁ ἀντικομμουνισμὸς θεωρεῖται σὰν κακὸ μεγαλύτερο καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κομμουνισμό. Ὅταν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους, σὲ ἕνα ἀδιάπτωτο καὶ ἀνηλεῆ ἀγῶνα ἀρχίζει νὰ πιστεύη ὅτι εἶναι κακὸ νὰ πολεμήση τὸν ἐχθρό του μὲ τὰ ἴδια ὅπλα ποὺ χρησιμοποιεῖ ἐκεῖνος, τότε εἶναι αὐτονόητο ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐκέρδισε μιὰ ἀποφασιστικὴ νίκη στὸν πόλεμο τῆς προπαγάνδας, ποὺ σκοπός του εἶναι ἡ διανοητικὴ ὑποδούλωσις καὶ ὁ ἐκφοβισμὸς τοῦ ἀντιπάλου.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἄρχισαν νὰ ἐκδηλώνονται. Ὅταν οἱ σοβαροὶ καὶ φωτισμένοι κύκλοι σιωποῦν, εἶναι φυσικὸ ὅτι παραχωροῦν τὸν στιγματισμὸ τοῦ κομμουνισμοῦ μόνον στοὺς ἀντιδραστικοὺς τῶν ἄκρων. Καὶ ἔτσι φαίνεται σὰν νὰ ἐπιβεβαιώνεται ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι «ἀντικομμουνισμὸς σημαίνει ἀντίδρασι». Καὶ τότε οἱ σοβαροὶ καὶ φωτισμένοι κύκλοι παραμένουν πιὸ σιωπηλοὶ ἀπὸ ποτέ. Ὁ Μὰκ Κάρτυ κέρδισε μιὰ τόσο μεγάλη δυσφήμησι μὲ τὸ νὰ ξεσκεπάζη τὸν κρυπτοκομμουνισμό, ὥστε δὲν εἶναι πιὰ σχεδὸν δυνατὸν νὰ κατηγορήσης κάποιον γιὰ συνοδοιπόρο χωρὶς νὰ σὲ χαρακτηρίσουν σὰν κυνηγὸ μαγισσῶν.

Καὶ ὅμως εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ κρυπτοκομμουνισμὸς δὲν ἔπαυσε νὰ ὑπάρχη ὡς διὰ μαγείας μαζὶ μὲ τὸν Μὰκ Κάρτυ.

Ὅταν ὁ ἐκφοβισμὸς δὲν ἐπιτυγχάνει νὰ φιμώση τὴν ἀντιπροπαγάνδα ὡρισμένων θαρραλέων καὶ ἐξεχόντων ἀντικομμουνιστῶν, τότε τὰ σοβιὲτ δὲν διστάζουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἔγκλημα γιὰ νὰ πνίξουν τὶς φωνές τους. Τοὺς δολοφονοῦν (Τρότσκυ, Κριβίτσκυ, Νὶν κ.ἄ.) ἢ τοὺς ἀπάγουν (Τρούσνοβιτς).

Ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ

Ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα μέσω τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τοῦ Παραπετάσματος εἶναι πολὺ γνωστή, ὥστε νὰ μὴ θέλη ὑπογράμμισι. Σημειώνουμε ὅτι σ' αὐτὸν τὸν τομέα, ὅπου αἱ Η.Π.Α. ἔχουν καταβάλει πραγματικὰ τεράστιες προσπάθειες, οἱ σοβιετικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τὶς ξεπερνοῦν σὲ ἀναλογία 4 πρὸς 1 σὲ χρόνο ἐκπομπῶν.

Ἕξη ραδιοσταθμοὶ τῆς ΕΣΣΔ μεταδίδουν προγράμματα σὲ γαλλικὴ γλῶσσα ἀπευθυνόμενα στὴν Γαλλία ἢ σ' ἄλλες χῶρες, ἐνῶ ἡ Γαλλία δὲν διαθέτει οὔτε ἕνα σταθμὸ ποὺ νὰ μεταδίδη ἐκπομπὴ σὲ ρωσικὴ γλῶσσα. Πολυάριθμοι ἐπίσης εἶναι οἱ κρυφοκομμουνιστικοὶ πομποὶ ποὺ μεταδίδουν κομμουνιστικὰ προγράμματα. Ἔτσι ἡ ραδιοφωνία τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἐγκατέστησε ἕνα ἰσχυρὸ ραδιοσταθμὸ στὸ Κόνακρυ (πρωτεύουσα τῆς Γουϊνέας τῆς Ἀφρικῆς) ὥστε ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα νὰ ἀκούεται ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς.

Εἰδικαὶ σχολαὶ

Ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶναι καὶ ὁ πλοῦτος τῶν εἰδικῶν σχολῶν γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι καὶ ἐξάσκησι προπαγανδιστῶν. Κάθε Κ.Κ. σὲ κάθε χώρα διαθέτει τέτοιες σχολὲς γιὰ νὰ δημιουργῆ ἀγκιτάτορες. Στὴν Γαλλία ὑπάρχουν ἕξη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Σχολὴ Βιροφλαὶ καὶ ἕνα Λενινιστικὸ Πανεπιστήμιο. Οἱ ἱκανώτεροι τῶν σπουδαστῶν πηγαίνουν νὰ σπουδάσουν στὰ λεγόμενα «Οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ» ἰνστιτοῦτα τῆς Μόσχας ἢ τοῦ Λένινγκραντ. Ἐκεῖ ἔχουν ἐκπαιδευθῆ οἱ ἐπαγγελματίαι ἐπαναστάται Μάο Τσὲ—Τούγκ, Τσοὺ Ἐν-Λάϊ, Χὸ Τσὶ—Μίνχ, Μπαγκντὰς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Συχνὰ οἱ σπουδασταὶ ἐγγράφονται ὑπὸ ψευδῆ ὀνόματα καὶ ἡ πραγματική τους ἰδιότης τηρεῖται μυστική.

Στὴν Τασκένδη τοῦ σοβιετικοῦ Τουρκμενιστὰν λειτουργεῖ ἕνα Πανεπιστήμιο Ἀφρικανο—Ἀσιατικῶν σπουδῶν. Παρακολουθεῖται ἀπὸ χιλιάδες κιτρίνων καὶ μαύρων σπουδαστῶν—τῶν τελευταίων προερχομένων ἀπὸ τὴν Γκάνα, τὴν Γουϊνέα, τὸ Σουδάν, τὸ Καμερούν—τοὺς ὁποίους ἐπιστρατεύουν γιὰ σπουδὲς διαρκείας τριῶν ἐτῶν, σὲ ποικίλα ἰνστιτοῦτα. Τὰ προγράμματα περιλαμβάνουν μεθόδους καμουφλαρισμένης προπαγάνδας καὶ τρόπους διαβρώσεως μιᾶς χώρας. Αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιο ἔχει καταστῆ τὸ φυτώριο τῶν συνοδοιπόρων τοῦ Κρεμλίνου στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Πράγα ἔχει καταστῆ κέντρο προπαγανδιστικῆς διδασκαλίας, γιατὶ ἡ δυτική της μορφὴ καὶ τὸ πνευματικό της γόητρο τὴν κάνουν πιὸ ἑλκυστική. Ἐκεῖ λειτουργοῦν δύο σχολὲς γιὰ τὴν «ἀφρόκρεμα» ποὺ προέρχεται εἰδικῶς ἀπὸ τὶς πρώην ἀποικιακὲς χῶρες. Ὁ Σεκοὺ Τουρὲ (πρόεδρος τῆς Γουϊνέας), ὁ ἀδελφὸς τοῦ Δρος Ν' Κρουμὰχ τῆς Γκάνα, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φιντὲλ Κάστρο τῆς Κούβας καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐξεπαιδεύθησαν σ' αὐτὲς τὶς σχολές. Ἀλλὰ καὶ οἱ κυριώτερες κατασκοπευτικὲς σχολὲς βρίσκονται στὴν Πράγα. Στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ τὸ κέντρο τῶν εἰδικῶν σχολῶν γιὰ προπαγανδιστὰς ἔχει μετακινηθῆ στὸ Πεκῖνο, ποὺ κάθε χρόνο ἐκπαιδεύει πολλὲς ἑκατοντάδες «ἀντιαποικιστῶν» ἀποστόλων καὶ συνοδοιπόρων, τοὺς ὁποίους ἀποστέλλει στὴν Βιρμανία, Ταϋλάνδη, Καμπότζη, Λάος, Ἰνδονησία καὶ Ἰαπωνία. Ἐπιπροσθέτως, τὰ κανονικὰ Πανεπιστήμια τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν διατηροῦν τμήματα, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ μανδύα, εἶναι στὴν πραγματικότητα σχολὲς συνοδοιπόρων, τμήματα ἀποικιακῶν προβλημάτων, τμήματα ἀφρικανολογίας, τμήματα γλωσσικῶν διαλέκτων, τμήματα στοιχειωδῶν οἰκονομικῶν μελετῶν, κ.ο.κ.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν προπαγανδιστῶν ποὺ ἀποφοιτᾶ κάθε χρόνο ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω σχολὲς ἐκτιμᾶται σὲ ἀρκετὲς χιλιάδες.

Οἱ εἰδικὲς σχολὲς ἀποτελοῦν ἕνα φοβερὸ ὅπλο. Γιὰ τὸν μικρὸ ἢ τὸν φτωχὸ ἄνθρωπο ποὺ γίνεται δεκτὸς σ' αὐτές, τὸ μεγάλο ταξίδι καὶ ἡ ἀνακάλυψις νέων χωρῶν σημαίνει ἐνθάρρυνσι, προαγωγὴ καὶ εὐχάριστες ἀναμνήσεις. Οἱ σπουδασταὶ ἀποκτοῦν φίλους μεταξὺ τῶν συναδέλφων τους καὶ τῶν παραγόντων τῆς χώρας ὅπου βρίσκονται, ἀπολαμβάνουν τὴν γοητεία τῆς μυήσεως, αἰσθάνονται σὲ ἐπαφὴ μὲ μία ἐπιβλητικὴ δύναμι ποὺ τοὺς ἐμπιστεύεται μιὰ μυστικὴ ἀποστολὴ καὶ ἀφομοιώνουν μία τεχνικὴ ποὺ τοὺς κάνει διαφορετικοὺς καὶ σπουδαίους. Πάνω ἀπὸ ὅλα, πιστεύουν ὅτι ἔγιναν οἱ φορεῖς τῆς ἀλήθειας. Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τῆς ἀποστολικῆς ἐργασίας καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τροφοδοτῆται μὲ συχνὲς ἐπαφὲς καὶ τεχνικὴ καὶ ὑλικὴ βοήθεια. Ἡ ἀλήθεια ποὺ διδάσκονται εἶναι στὴν πραγματικότητα μία ἀπάτη, ἀλλὰ τὸ ὀρθολογιστικό της περιεχόμενο πολὺ λίγο τοὺς ἐνδιαφέρει. Τὰ μαθήματα καὶ τὰ θέματα τοὺς διδάσκονται μὲ μιὰ ὡρισμένη φρασεολογία, μ' ἕνα ὡρισμένο προφορικὸ σύστημα ποὺ περιλαμβάνει ταξινομημένες ἀπαντήσεις γιὰ κάθε ἐρώτημα, μὲ μία ὡρισμένη τέχνη συζητήσεως, ποὺ ἔχει περισσότερη σχέσι μὲ τὴν ἀκροβασία παρὰ μὲ τὴν εὐφυΐα, ἡ ὁποία ὅμως ὑπνωτίζει τὸ ἀκροατήριό της.

III. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

Στὶς χῶρες ὅπου δρᾶ ἕνας ἰσχυρὸς μηχανισμὸς ἀμέσου κομμουνιστικοῦ προσηλυτισμοῦ, ὑπολογίζεται ὅτι ὁ μηχανισμὸς τῶν παραλλήλων καὶ κρυπτοκομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ἔχει περίπου τὴν ἴδια ἔκτασι μὲ αὐτόν. Στὶς χῶρες ὅπου τὸ Κ.Κ. εἶναι ἀδύνατο ἢ ἀνύπαρκτο, ἡ προπαγάνδα τῆς Μόσχας, ὁ παράλληλος μηχανισμὸς ἔχει ἐξαιρετικὴ εὐρύτητα. Ἀπὸ διάφορες ἐνδείξεις μποροῦμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι ὁ κρυπτοκομμουνιστικὸς προπαγανδιστικὸς μηχανισμός, ποὺ δρᾶ σὲ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου, χρησιμοποιεῖ 300.000 περίπου ἄτομα καὶ στοιχίζει 1,5 δισεκ. δολλάρια τὸ χρόνο.

Ἂν σ' αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς συμπεριληφθοῦν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἄμεση προπαγάνδα καθὼς καὶ στὴν προπαγανδιστικὴ προσπάθεια μέσα στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες γιὰ ἐξωτερικὴ χρῆσι (ὠργανωμένες περιοδεῖες, ραδιοφωνικὲς ἐκπομπές, εἰδικὲς σχολές), τότε μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ ἑξῆς ὑπολογισμός:

Οἱ διάφοροι τύποι κομμουνιστικῆς προπαγάνδας πρὸς τὸν ἐλεύθερο κόσμο προϋποθέτουν τὴν χρησιμοποίησι ἑνὸς προσωπικοῦ 500.000 ἀτόμων καὶ μιᾶς ἐτησίας δαπάνης 2 δισεκατομμυρίων περίπου δολλαρίων.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ γίνεται γιὰ τὴν ἐξαπάτησι ἑνὸς δισεκατομμυρίου ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν ἐκτὸς τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ Μόσχα (μὲ μικρὴ βοήθεια τοῦ Πεκίνου) δαπανᾶ 2 δολλάρια τὸ χρόνο γιὰ κάθε ἐλεύθερο ἄνθρωπο γιὰ νὰ τὸν καθυποτάξῃ. Γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸ μέγεθος αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ, ποὺ ἐκφράζει τὴν ἔκτασι τοῦ πολιτικοῦ πολέμου ποὺ διεξάγει ἡ Μόσχα ἐναντίον τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι μία Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ἔχει ὑπολογίσει ὅτι τὰ ποσὰ ποὺ διατίθενται ἀπὸ τὶς Η.Π.Α. γιὰ παγκόσμια προπαγάνδα ἀνέρχονται σὲ 1 1/4 σέντς κατ' ἄτομο τὸν χρόνο. Ἐὰν προστεθοῦν καὶ τὰ ποσὰ ποὺ διατίθενται ἀπὸ ὅλες τὶς ἐλεύθερες χῶρες γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, τότε ἔχουμε δαπάνη 2 σέντς κατ' ἄτομο τὸν χρόνο.

Ἀπὸ τὴν ἄποψι τῶν δαπανῶν λοιπὸν ἡ σοβιετικὴ προπαγανδιστικὴ προσπάθεια εἶναι 100 φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνη ὅλου τοῦ ὑπολοίπου κόσμου καὶ ἐπὶ πλέον ἀποτελεῖ ἕνα φαινόμενο διαφορετικῆς φύσεως. Γεγονὸς πάντως εἶναι, ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς καὶ παρακομμουνιστικὸς μηχανισμὸς προπαγάνδας ἀποτελεῖ ἕνα κολοσσὸ μοναδικὸ στὸ εἶδος του καὶ στὴν ἔκτασί του στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Αὐτὸ εἶναι μία βασικὴ ἀλήθεια, σχετικὴ μὲ τὸν κομμουνισμό, ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὴν ξεχνοῦμε ποτέ.

Τὰ κυριώτερα στηρίγματα τῆς Σοβιετικῆς προπαγάνδας

Τὸ χρῆμα

Ἡ κινητήριος δύναμις αὐτῆς τῆς σχεδὸν φανταστικῆς μηχανῆς εἶναι τὸ χρῆμα ποὺ προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὴν ὑπερεκεκμετάλλευσι τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ποὺ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸ ζυγό. Αὐτὲς οἱ μᾶζες ἐργάζονται μέχρις ἐξουθενώσεως μὲ πολὺ χαμηλὰ ἡμερομίσθια γιὰ νὰ ἐπιτρέπουν στοὺς ἀφέντες τους ὄχι μόνο νὰ τὶς κυριαρχοῦν καὶ νὰ τὶς κατευθύνουν ὅπως θέλουν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ νὰ ἐξαπατοῦν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες τῶν ἐλευθέρων χωρῶν.

Ἕνα ἄλλο μέρος τοῦ χρήματος ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα, προέρχεται ἀπὸ τὰ κέρδη σειρᾶς βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰσαγωγικῶν—ἐξαγωγικῶν οἴκων, ποὺ λειτουργοῦν στὶς ἐλεύθερες χῶρες γιὰ λογαριασμὸ χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσι συνοδοιπόρων.

Στὶς χῶρες ὅπου ὑφίστανται ἰσχυρὰ Κ.Κ. ἀπομυζῶνται πολλὰ ἱδρύματα, ὅπως δῆμοι καὶ κοινότητες, ἐργατικὰ συνδικάτα κ.λ.π. ποὺ ὑποχρεώνονται νὰ συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν Κ.Κ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρόλο τοῦ χρήματος πρέπει νὰ τονισθῇ πόσο ἀνάξιο εἶναι γιὰ ἐξ ἐπαγγέλματος ὀρθολογιστὰς νὰ παριστάνουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ νὰ πιστεύουν στὰ θαύματα, προκειμένου γιὰ τὸν κομμουνισμό, ἀρνούμενοι νὰ παραδεχθοῦν ὅτι ἡ συμπάθεια πολλῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων γιὰ μιὰ τόσο ἀπάνθρωπη τυραννία, ὅπως τῆς Μόσχας, ἐξηγεῖται μόνο μὲ τὴν διαφθορά.

Πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι ἡ τεραστία ἔκτασις τῶν ὑλικῶν μέσων ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα εἶναι καὶ μόνη της ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐπιτυχία της. Σὲ πολλοὺς ἀνθρώπους δὲν ἀρέσει νὰ ἐξηγοῦν τὴν πολιτικὴ δύναμι ἀπὸ τὸν μηχανισμὸ ποὺ διαθέτει καὶ θέλουν ὁπωσδήποτε νὰ βρίσκουν στὴν βάσι της κοινωνικὲς κρίσεις. Δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ ἀρνηθοῦμε ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἀδικία ἢ ἡ ἐθνικὴ ἐξάρτησις προσφέρουν θέματα γιὰ τὴν ἀγκιτάτσια (ζύμωσι) ποὺ δημιουργεῖ τὶς ρίζες τοῦ τρομεροῦ δένδρου τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀλλὰ ἡ βροχὴ ποὺ τὸ ποτίζει καὶ τὸ τρέφει εἶναι τὸ σοβιετικὸ χρῆμα.

Ἡ Μαρξιστικὴ ἰδέα ὅτι ἡ πολιτικὴ δύναμις ἀντανακλᾷ πάντοτε τὶς οἰκονομικὲς ἀντιθέσεις, ἰσχύει μόνο γιὰ μιὰ ἐποχὴ ὅπου ἡ προπαγάνδα δὲν εἶχε ἀναπτυχθῇ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν σὲ μία ἐπιχείρησι.

Οὐδεμία ἀμφιβολία χωρεῖ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς μποροῦσε νὰ ριζοβολήσῃ τὸ 1918 σὲ μερικὲς χῶρες ἐπωφελούμενος ἀπὸ μία συγκυρία κοινωνικῶν συνθηκῶν. Ἀλλὰ ἀφοῦ ἔγινε τὸ ἀρχικὸ φύτεμα, ἡ ἐπιρροὴ τῆς Μόσχας διαιωνίζεται μὲ μία διαδικασία ὀστεοποιήσεως ποὺ ἦταν ἡ ἴδια μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Σὲ τελευταία ἀνάλυσι ἡ ἐξαιρετικὴ μακροβιότης τῶν ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν δύναμι τοῦ μηχανισμοῦ κυριαρχίας ποὺ διαθέτουν. Καὶ σήμερα ἔχει ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὰ καλύτερα πνεύματα ὅτι αὐτὸς ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς ἔχει πιὰ μετατραπῇ σὲ ἕνα ξεχωριστὸ sui generis παράγοντα στὴν ἐξέλιξι τῶν γεγονότων, ἐξ' ἴσου ἄξιον νὰ εἰσέλθῃ στὸν κατάλογο τῶν ἱστορικῶν αἰτίων μὲ τὶς περιβόητες παραγωγικὲς σχέσεις. Καὶ ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ σοβιετικοῦ κράτους.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ὀργανώσεως

Ἕνα μεγάλης σημασίας χαρακτηριστικὸ τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας εἶναι ἡ ἐνσωμάτωσίς της σὲ διάφορες ὀργανώσεις: κόμματα, συνδέσμους, ἐπιτροπές, συνέδρια, ἑνώσεις, συνδικάτα, ἑταιρεῖες, λέσχες. Ὁ μπολσεβικισμὸς ἔχει κάνει μία σημαντικὴ ἀνακάλυψι: τὴν δύναμι τῆς ὀργανώσεως. Ἡ προπαγάνδα δὲν κάνει τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ ρίχνῃ τὰ σπέρματα· ἡ ὀργάνωσις εἶναι ἐκείνη ποὺ συντηρεῖ τὴν ἐπιδημία ποὺ προκαλοῦν αὐτὰ τὰ σπέρματα. Μὲ αὐτὴν οἱ ὀπαδοί της μεταβάλλονται σὲ στρατιῶτες. Μὲ αὐτήν, οἱ σκέψεις εὐθυγραμμίζονται, οἱ καρδιὲς συγχρονίζονται καὶ οἱ θελήσεις ὑποτάσσονται. Ἡ ὀργάνωσις εἶναι γιὰ τὴν προπα-

γάνδα ὅ,τι εἶναι τὸ ἐργοστάσιο γιὰ τὴν ἐπιστήμη. Ὁ κομμουνιστὴς εἶναι ὁ ἀστὸς τῆς ὀργανώσεως, ὅπως καπιταλιστὴς ἦταν ὁ ἀστὸς τοῦ ἐργοστασίου.

Ἡ εὐπιστία τοῦ ἐλευθέρου κόσμου

Ὅσο περίεργο καὶ ἂν φαίνεται, μία τρίτη—καὶ ὄχι ἡ ὀλιγώτερο σημαντική—, κινητήριος δύναμις ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὴν σοβιετικὴ προπαγάνδα εἶναι ἡ προθυμία τοῦ τύπου τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, νὰ ἀνταποκρίνεται σ' αὐτὴν χωρὶς ἐπιφυλάξεις. Ἡ πραγματικὴ δύναμις τῆς προπαγάνδας τοῦ Κρεμλίνου ὑπερβαίνει τοὺς φοβεροὺς ὑπολογισμοὺς ποὺ κάναμε γι' αὐτήν, γιατὶ ἐνισχύεται καὶ διαδίδεται ἐθελοντικὰ ἀπὸ ὅλα τὰ δημοκρατικὰ ὄργανα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Μὲ τὴν μεγάλη ἀγάπη τους πρὸς τὸ ἐντυπωσιακό, μὲ τὴν μανία τῆς ἀναζητήσεως συγκλονιστικῶν εἰδήσεων, μὲ τὴν ἐπιθυμία τους νὰ πωλήσουν περισσότερα φύλλα, μὲ τὴν ἀφέλειά τους ἀπέναντι στὰ σοβιετικὰ τεχνάσματα καὶ ψεύδη ἐπαναλαμβάνουν θεληματικὰ ἕνα ἀριθμὸ ἀπὸ αὐτὰ τὰ τεχνάσματα καὶ τὰ ψεύδη, χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ ὠθοῦνται σ' αὐτὸ ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους ποὺ διεισδύουν σ' αὐτά.

IV· ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ἀφοῦ ἐξετάσαμε τὰ τεχνικὰ μέσα τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας, θὰ προχωρήσουμε στὴν ἐξέτασι τῶν μέσων ἐκείνων μὲ τὰ ὁποῖα ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα προσπαθεῖ νὰ διεγείρη τὰ ἀνθρώπινα αἰσθήματα καὶ ἰδιαίτερα θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὶς ἀπάτες στὶς ὁποῖες καταφεύγει γιὰ νὰ ἀποπλανήση τὴν σκέψη.

Ἀναίσχυντος δημαγωγία

Τὸ ἁπλούστερο καὶ δυστυχῶς τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ μέσο ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα, εἶναι ἁπλούστατα ἡ χονδροκομμένη δημαγωγία σὲ μιὰ κλίμακα ποὺ καταντᾶ ἀπίστευτη. Ἔτσι ἐθεωρεῖτο πάντοτε σὰν κάτι τὸ ἀδύνατο νὰ ὑποστηρίξη κανεὶς ἀντίθετα πράγματα ταυτοχρόνως. Καὶ ὅμως αὐτὸ κάνει καθημερινῶς τὸ Κρεμλῖνο· στρέφει τὴν πόλι ἐναντίον τῆς ὑπαίθρου ἐπειδὴ τὸ ψωμὶ εἶναι ἀκριβό, τὴν ὕπαιθρο ἐπειδὴ τὸ σιτάρι εἶναι πολὺ φθηνό, τοὺς ἐμπόρους ἐναντίον τοῦ Κράτους, ἐν ὀνόματι τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, τὸ Κράτος ἐναντίον τῶν ἐμπόρων, ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ, τοὺς Εὐρωπαίους ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν γιὰ τὴν διάσωσι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος, τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης. Μεγαλύτερες ἀκόμη ἀντιφάσεις συναντῶνται ἐναντίον τῶν διεθνιστικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν θεωριῶν ποὺ διδάσκει ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα, ποὺ χρησιμοποιεῖ τὸν σωβινισμὸ ὅταν προσπαθῆ νὰ καλλιεργήση τὴν ἔχθρα μεταξὺ Γάλλων καὶ Γερμανῶν καὶ τὸν ἀντισημιτισμὸ σὲ περίπτωσι ποὺ τὸ Ἰσραὴλ στέκεται σὰν ἐμπόδιο στὸν σοβιετικὸ ἰμπεριαλισμό. Ἡ κομμουνιστικὴ δημαγωγία εἶναι ἡ πρώτη ποὺ ἔχει λάβη τόση μεγάλη ἔκτασι στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ἀπεριόριστη ψευδολογία

Ὅτι ὁ μπολσεβικισμὸς ἔχει φθάσει τὸ ἀπόλυτο ψεῦδος φαίνεται ἀπὸ τὴ βασική του θέσι νὰ ὑπόσχεται πλήρη ἀπελευθέρωσι, ἐνῶ ὀργανώνει τὴν πλήρη ὑποδούλωσι.

Ὁ ἑπόμενος κατάλογος παραδειγμάτων, ποὺ εἶναι ἐξ ἄλλου πολὺ ἀτελής, μᾶς δίδει μιὰ εἰκόνα τῆς σοβιετικῆς ἀπάτης ποὺ δὲν ἔχει ποτὲ ἄλλοτε συναντηθῆ στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἔτσι ὁ μπολσεβικισμός:

—Ἀποκαλεῖ «ἀπελευθερωτικὰ» τὰ στρατεύματα ποὺ ἐπέβαλαν τὴν εἰδεχθέστερη ὑποταγὴ στὴν χώρα ποὺ κατέκτησαν.

—Προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του σὲ διάφορες χῶρες ὡς συνεταίρου στὴν «ὑπεράσπισι τῆς ἐλευθερίας», ἐνῶ τοὺς προετοιμάζει τὴν τυραννία.

—Καλεῖ τοὺς ἐργάτες νὰ διεκδικοῦν συνδικαλιστικὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀφαιρεῖ μόλις πάρη τὴν ἐξουσία.

—Τὴν τάσι γιὰ ἐξίσωσι τῶν ἀποδοχῶν τὴν ἀποκαλεῖ «ἀστική» στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες καὶ «κομμουνιστική» στὶς ἀστικές.

—Ἐκβιάζει ἀθώους ἀνθρώπους νὰ «ὁμολογήσουν» ὅτι εἶναι ἐγκληματίαι καὶ εὐλογεῖ τοὺς ἐκτελεστάς των.

—Ἀποκαλεῖ «ἐκλογὲς» τὴν ψήφισι μοναδικῶν ὑποψηφίων καὶ «συζητήσεις» τὴν ὁμόφωνη ἀποδοχὴ ἐντολῶν.

—Καταδικάζει τὸν δυτικογερμανικὸ ἐξοπλισμό, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει ἐπανεξοπλίση τὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία.

Δὲν ἔχει δοθῆ ἀρκετὴ προσοχὴ στὴ Δύσι σχετικὰ μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία, ἕνα πολιτικὸ σύστημα, ἔχει οἰκοδομηθῆ ἐπάνω στὸ ἀπόλυτο (ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸν) ψεῦδος καὶ συνεχίζει σταθερὰ αὐτὸ τὸ ψεῦδος.

Τὸ ἰσχυρὸ σημεῖο αὐτῆς τῆς καταχρήσεως εἶναι ὅτι σιγὰ-σιγά, μὲ τὴν συνεχῆ ἐπανάληψι κατανικᾶ τὴν δυσπιστία. Οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, ζῶντας σὲ ἕνα κόσμο ὅπου τηρεῖται ὁπωσδήποτε ἕνα ἐλάχιστο ὅριο καλῆς πίστεως (ἔστω καὶ μόνο ἐπειδὴ ὁ ἐλεύθερος πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐμποδίζει τὴν μιὰ πλευρὰ νὰ σπρώξη τὸ ψέμμα σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μπορῆ ἡ ἄλλη πλευρὰ νὰ τὴν ξεσκεπάση), δὲν μπορεῖ ἁπλούστατα νὰ πιστέψη ὅτι τὸ ψέμμα εἶναι δυνατὸν νὰ φθάση σὲ τέτοιο σημεῖο. Ἐπὶ πλέον εἶναι ἀδύνατο στὸ συναίσθημα νὰ μὴ ἐπηρεασθῆ ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅταν αὐτὸς ἐμφανίζεται μεταμφιεσμένος μὲ ὡραῖα λόγια. Μήπως οἱ δημοκράτες δὲν ἀποκαλοῦν πάντοτε τὸ σοβιετικὸ καθεστὼς «κομμουνιστικὸ» σὰν αὐτὸ νὰ ἐφαρμόζη τὶς γενικὲς ἀρχὲς ποὺ διατυπώθηκαν πρὶν ἑκατὸ χρόνια μὲ αὐτὴν τὴν ὀνομασία; Καὶ ὅμως ἀπὸ καιρὸ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν υἱοθετήσει τὸν ὅρο «φασισμὸς» ἢ «ὁλοκληρωτισμὸς», γιὰ νὰ χαρακτηρίζουν αὐτὸ τὸ καθεστώς.

Ὁ κλέφτης φωνάζει «κλέφτες»!

Τὸ παλαιὸ τέχνασμα τοῦ κλέφτη ποὺ φωνάζει «κλέφτες» γιὰ νὰ ἀποσπάση τὴν προσοχὴ τῶν ἄλλων ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, εἶναι ἀρκετὰ γνωστό. Ἀποτελεῖ ἕνα βασικὸ στρατήγημα τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας, ποὺ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ὅταν προετοιμάζοντας τὴν σκληρότερη ἐκμετάλλευσι ποὺ ὑπῆρξε ποτὲ στὸν κόσμο, ξεσηκώνει τοὺς δυτικοὺς ἐργάτες ἐναντίον τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερο πεδίο γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ στρατηγήματος παρέχεται ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Προειδοποιώντας τους νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν δυτικὸ ἀποικισμό, ἡ κρυπτοκομμουνιστικὴ προπαγάνδα τοὺς ἐμποδίζει νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ δοῦν τὸν σοβιετικὸ ἀποικισμό.

Ἐκμετάλλευσις τῆς ἀδρανείας καὶ τῆς νωθρότητος τῆς Δύσεως

Ὁ κομμουνισμὸς κερδοσκοπεῖ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀδρανείας διὰ τῆς ὁποίας ἡ συμπάθεια ποὺ ἐκέρδισε κάποτε τὸ πρῶτο σοσιαλιστικὸ κίνημα ἀνάμεσα στὰ φιλελεύθερα πνεύματα τῆς Δύσεως, ἐπεκτείνεται σ' αὐτόν.

Μπορεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἔκανε ὅλη τὴ σταδιοδρομία του σὰν ἕνας ἀπατεώνας μεταξὺ τῆς ἀριστερᾶς, παρασύροντάς την νὰ πιστεύση ὅτι ἀγωνίζεται γιὰ τοὺς ἐργάτες, τὴν πρόοδο, τὸν οἰκονομικὸ ὀρθολογισμό, τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀνεξαρτησία τῶν λαῶν· μὲ λίγα λόγια, ὁ κομμουνισμός, ὑποστηρίζει τὶς ἴδιες ἰδέες μὲ τὴν ἀριστερά, ἐνῶ στὴν πράξι δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀνοίγη τὸν τάφο της.

Ἐνῶ ἡ ΕΣΣΔ παροτρύνει τὰ «προοδευμένα» πνεύματα νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ οἰκονομία της ἔχει πραγματοποιήσει μοναδικὲς στὸν κόσμο ἐπιτυχίες, παροτρύνει τὰ «συντηρητικὰ» πνεύματα νὰ πιστεύσουν ὅτι ἡ διπλωματία της εἶναι ἡ ἴδια μὲ ὁποιασδήποτε ἄλλης χώρας. Στὴν πρώτη περίπτωσι, ἡ ΕΣΣΔ παίζει μὲ τὴν ἀδράνεια ποὺ διαιωνίζει τὴν πίστι. Στὴν δεύτερη περίπτωσι ἡ ΕΣΣΔ παίζει μὲ τὴ νωθρότητα ποὺ εὐνοεῖ τὸν ἐφησυχασμό. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις ψεύδεται. Ἡ θεωρία ὅτι ἡ ΕΣΣΔ εἶναι μιὰ Δύναμις «ὅπως οἱ ἄλλες» στὴν διεθνῆ συμπεριφορά της, τροφοδοτεῖ τὴν πνευματικὴ νωθρότητα, γιατὶ ἀποκλείει τὴν ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰδικὴ μεταχείρισις ἀπέναντι στὶς σοβιετικὲς μεθόδους. Καὶ τοῦτο ἀποφέρει οὐσιαστικὰ κέρδη

στὸ Κρεμλῖνο, γιατὶ παροτρύνει τοὺς δυτικοὺς ἡγέτες νὰ πιστεύσουν ὅτι μὲ τοὺς σοβιετικοὺς μιὰ διάσκεψις, μιὰ συνθήκη, ἕνας ὑπουργός, εἶναι μιὰ διάσκεψη, μιὰ συνθήκη, ἕνας ὑπουργός, ἐνῶ σήμερα ἡ δικτατορία τοῦ Κρεμλίνου τὰ μετέβαλε ἀντιστοίχως σὲ μιὰ παγίδα, σὲ ἕνα κουρελόχαρτο καὶ σὲ ἕνα πράκτορα.

Ὅλες οἱ ἀπόψεις ποὺ τείνουν νὰ διαλύσουν τὸν ἀνώμαλο καὶ ἀπατηλὸ χαρακτῆρα τοῦ σοβιετικοῦ κόσμου καὶ νὰ τὸν παρουσιάσουν σὰν κανονικὸ καὶ εὐπρεπῆ συμβάλλουν τὰ μέγιστα στὴ νίκη του. Ἂς ἀναφέρουμε μερικὲς τέτοιες ἀπόψεις ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀπήχησι στὴν Δύσι:

«Ἕνας σοβιετικὸς πολιτικὸς ἦταν συμπολεμιστής»· μάλιστα, ἀλλὰ ἐνῶ στὴν Δύσι ἕνας πολιτικὸς εἶναι ἕνας ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου οἱ προσωπικὲς κλίσεις καὶ φιλίες ὑπολογίζονται, στὴν ΕΣΣΔ εἶναι ἕνας αὐστηρὸς ἐκτελεστὴς τῶν διαταγῶν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου.

«Ὁ ρωσικὸς λαὸς δὲν θέλει πόλεμο (καὶ πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο λαό)· μάλιστα, ἀλλὰ ἐνῶ στὴ Δύσι ὁ λαὸς ἔχει μιὰ βαρύτητα στὴν πολιτική, στὴν ΕΣΣΔ ὁ λαὸς δὲν παίζει κανένα πολιτικὸ ρόλο.

«Μιὰ διάσκεψις εἶναι προτιμωτέρα ἀπὸ μιὰ ἄρνησι»· μάλιστα, ἀλλὰ αὐτὸ μεταξὺ λαῶν ποὺ συσκέπτονται γιὰ νὰ συζητήσουν τὶς διαφορές των καὶ νὰ βροῦν μιὰ λύσι, ὄχι ὅμως καὶ μὲ τοὺς σοβιετικούς, ποὺ ἐπιζητοῦν διασκέψεις γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὰ τεχνάσματα καὶ τὶς ἀπάτες τῆς προπαγάνδας μὲ τὴν ὁποία ἐλπίζουν νὰ κερδίσουν καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν, χωρὶς νὰ διακινδυνεύσουν ἕνα χτύπημα.

«Ὁ καθένας ἔχει κάνει καὶ κάποιο σφᾶλμα»· μάλιστα, ἀλλὰ τὰ σφάλματα μερικῶν εἶναι σφάλματα, τὰ σφάλματα τῶν σοβιετικῶν εἶναι ἐγκλήματα.

Ἀξιοποίησις τῆς ἴδιας τῆς κακοήθειάς των

Ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα καταφεύγει σ' αὐτὴν τὴν τακτική, ποὺ καταδικάζεται ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς εὐπρεπείας, ὅταν λόγου χάριν ἀφοῦ ἐξανάγκασε τὶς δημοκρατίες νὰ ἐπανεξοπλισθοῦν, ἀξιοποιεῖ τὶς τύψεις ποὺ τοὺς προκαλεῖ αὐτὸς ὁ ἐπανεξοπλισμός.

Ἐξαπάτησις τῶν δημοκρατιῶν μὲ τὶς ἴδιες τους ἀρχὲς

Τὸ Κρεμλῖνο, ποὺ εἶναι σήμερα πολὺ μεγαλύτερος ἀποικιοκράτης καὶ ἰμπεριαλιστὴς ἀπὸ τὴν Δύσι, ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀνήσυχη συνείδησι ποὺ τὰ παληὰ λάθη τῆς Δύσεως δημιούργησαν στὴν δυτικὴ κοινὴ γνώμη.

Ἐκμεταλλεύεται τὸν πατροπαράδοτο φιλειρηνισμὸ τῆς δυτικῆς κοινῆς γνώμης γιὰ νὰ τῆς παρουσιάση κάθε ἀποφασιστικότητα σὰν πολεμοκαπηλισμό. Χρησιμοποιεῖ τὴν δυτικὴ δημοκρατικὴ ἀνοχή, γιὰ νὰ πείση τὴν δυτικὴ κοινὴ γνώμη ὅτι πρέπει νὰ ἀνέχεται τὰ Κ.Κ. ποὺ ἐνσαρκώνουν τὴν ἔλλειψι ἀνοχῆς. Ἐκμεταλλεύεται τὴν ἐκτίμησι τῶν φιλελευθέρων κύκλων πρὸς τὴν ἀντικειμενικότητα, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ νὰ τοὺς ἐξωθήση στὴν οὐδετερότητα μὲ τὸ δικαιολογητικὸ τῆς δημιουργίας μιᾶς ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν σφαλμάτων τῶν Η.Π.Α. καὶ ἐκείνων τῆς ΕΣΣΔ, ἐνῶ εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι ἕνας οὐδέτερος μεταξὺ τοῦ στρατοπέδου τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ στρατοπέδου τῆς σκλαβιᾶς.

Ἐκμεταλλεύεται τὴν πατροπαράδοτη δυσπιστία τῶν φιλελευθέρων ἀπέναντι στὸ ἴδιο τους τὸ κράτος γιὰ νὰ παραλύη κάθε συνένωσι τῶν δυτικῶν δυνάμεων ἐναντίον τοῦ σοβιετικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.

Ἐν ὀλίγοις, ἕνα ἀπὸ τὰ κλειδιὰ τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας εἶναι ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν φιλελευθέρων μέσα στὶς ἴδιες τους τὶς ἀρχές, σὰν σὲ ἕνα σάβανο. Καιρὸς εἶναι πιὰ γιὰ τοὺς δημοκράτες νὰ πάψουν νὰ συλλαβίζουν καὶ νὰ θέσουν τέρμα στὴν κερδοσκοπία ποὺ γίνεται εἰς βάρος τῆς ἀγνότητάς των ἀπὸ τοὺς ἀνήθικους.

Χρησιμοποίησις τοῦ φόβου

Πολλὲς ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας ὀφείλονται ὄχι στὴν πειθώ, ἀλλὰ στὸν φόβο. Τὸ Κρεμλῖνο ἐπιδεικνύει τὴν ἰσχύν του στὸ ἀνώτατο ὅριό

της καὶ τὴν παριστάνει πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ ὅσο πραγματικὰ εἶναι. Ἔτσι ἐπιδρᾶ ἐπὶ τῶν μαζῶν, δημιουργώντας τους τάσεις ὑποχωρήσεως καὶ παίρνει μὲ τὸ μέρος του διάφορες προσωπικότητες, ποὺ πείθονται ὅτι σὲ περίπτωσι νίκης μιὰ τέτοια δύναμις θὰ εἶναι ἀμείλικτη γιὰ τοὺς ἀντιπάλους της, ἐνῶ δὲν διακινδυνεύουν τίποτα προδίνοντας τὴν ἀνεκτικὴ Δύσι.

Ἐκμετάλλευσις τῶν ἀντιζηλιῶν

Ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα μεταχειρίζεται κάθε ἔριδα ποὺ διαιρεῖ τὸν ἐλεύθερο κόσμο καὶ διοχετεύει σ' αὐτὸν διενέξεις. Διατυμπανίζει τὶς ἐθνικές, ἰδεολογικὲς καὶ οἰκονομικὲς ἀντιθέσεις μας. Ἐὰν ὁ ἐλεύθερος κόσμος δὲν ἀπηλεῖτο ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸ ὁλοκληρωτισμό, τότε θὰ ἦταν ὀρθὸ νὰ ἀφίσουμε νὰ ἐκδηλωθοῦν αὐτὲς οἱ ἀντιθέσεις, οἱ ὁποῖες σὲ μιὰ προοδευμένη κοινωνία μποροῦν νὰ γίνουν ζυμώσεις προόδου σὲ ὁμαλὲς ἐποχές. Ἀλλὰ τὸ νὰ τὶς ἀνεχόμεθα τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ συνδυασμένες δυνάμεις ὅλων τῶν μελῶν της δύσκολα ἀρκοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ κοινοῦ κινδύνου, ἀποτελεῖ ἔνδειξι παρακμῆς καὶ φέρνει στὸ νοῦ τὸ θέαμα τοῦ Βυζαντίου, ποὺ χανόταν σὲ συζητήσεις γιὰ τὸ μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας, ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὶς πύλες του.

Ἐκμετάλλευσις τῆς ἀγνοίας

Στὶς δημοκρατίες οἱ μᾶζες καὶ ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἐκλεκτῶν ἀσχολοῦνται μόνον τυχαίως καὶ εὐκαιριακῶς μὲ τὴν πολιτική, γιατὶ δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ ἴδια ἡ φιλοσοφία των, ὑποτάσσοντας τὴν κυβέρνησι στὴν συγκατάθεσι τῶν κυβερνωμένων, κάνει τὴν μοῖρα των νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πολιτική. Οἱ σοβιετικοὶ τὸ ἔχουν ἀντιληφθῆ αὐτό. Γι' αὐτό, ἐνῶ ἀρνοῦνται τὴν ἐλευθερία τῆς γνώμης στὶς χῶρες τους, ἔχουν ὑπερεξοπλισθῆ μὲ ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ κατακτήσουν τὴν κοινὴ γνώμη στὶς χῶρες μας.

Ἀναπτύσσουν μιὰ ἀδιάπτωτη πολιτικὴ δραστηριότητα καὶ ἔχουν συσσωρεύσει ἕνα τεράστιο ἀπόθεμα ἀπὸ τεχνάσματα, ἀπάτες, ἀπόψεις, θέσεις, ἀντιρρήσεις καὶ διαλεκτικὰ ἐπιχειρήματα, ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς δημοκρατικοὺς ποὺ εἶναι ἁπλοὶ ἐρασιτέχνες τῆς πολιτικῆς καὶ τὰ ὁποῖα, ἐνῶ εἶναι σαθρὰ καὶ ἂν ἐξετασθοῦν ἀπὸ κοντὰ ἀνατρέπονται εὔκολα, δὲν παύουν νὰ ἐντυπωσιάζουν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ.

Ἐκμετάλλευσις τῆς ἐπιπολαιότητος

Τὸ ταξίδι τοῦ κ. Μικογιὰν στὶς ΗΠΑ.

Ἐκμετάλλευσις τῆς ἀνεκτικότητος

Τὸ ταξίδι τοῦ κ. Μὰκ Μίλαν στὴν ΕΣΣΔ.

V. ΛΟΓΟΜΑΧΙΚΑ ΜΕΣΑ

Τὸ ἀπαρασκεύαστο τῶν δημοκρατιῶν στὴν γνῶσι τῶν γεγονότων καὶ στὴν τέχνη τῆς συζητήσεως καθιστᾶ δυνατὸν γιὰ τοὺς σοβιετικούς, νὰ κατακλύζουν τὸν ἐλεύθερο κόσμο μὲ ἀπάτες κατάλληλα μαγειρεμένες, μὲ ἀπόψεις φαινομενικὰ ἀποδεκτές, ἀλλὰ συγχρόνως πολὺ χρήσιμες στὰ χέρια τῶν σοβιετικῶν.

Ἀλλαγὴ κριτηρίων καὶ ἐννοιῶν

Γιὰ νὰ ἀποπλανήση τὴν ἀνθρώπινη κρίσι, ἡ κομμουνιστὴ προπαγάνδα χρησιμοποιεῖ πρῶτον μιὰ πανοῦργα καὶ ἀποτελεσματικὴ μέθοδο, ποὺ συνίσταται στὴν σιωπηρὰ ἀλλαγὴ τῶν κριτηρίων καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν διαφόρων ἐννοιῶν, ἀνάλογα μὲ τὸ ἂν ἐφαρμόζονται στὸ σοβιετικὸ καθεστὼς ἢ στὸν ἐλεύθερο κόσμο. Ὁ ἑπόμενος πίνακας συνοψίζει τὶς περισσότερον συνήθεις ἀπὸ αὐτὲς τὶς μεταβολὲς κριτηρίων καὶ στάσεων ποὺ ἐφαρμόζονται μετὰ προσοχῆς ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους.

	Ὅταν πρόκειται γιὰ τὸ σοβιετικὸ καθεστὼς	Ὅταν πρόκειται γιὰ τὰ δυτικὰ καθεστῶτα
—Ἀλλαγὴ κριτηρίου	—Ἡ «διαλεκτική»	—Ἡ Ἠθική
—Ὅροι ποὺ χρησιμοποιοῦνται σὰν κριτήρια.	—«Τὸ μέλλον» —«Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις» —«Οἱ τελικοὶ σκοποί»	—Τὸ παρελθὸν —Τὰ κακὰ τοῦ παρόντος —Τὰ χρησιμοποιούμενα μέσα
—Στοιχεῖα θεωρούμενα ἔγκυρα γιὰ τὴν συναγωγὴ κρίσεων.	— Οἱ ὑποσχέσεις —Οἱ θεωρίες	—Τὰ ἐπιτεύγματα —Οἱ πράξεις
—Στάσις ποὺ υἱοθετεῖται	—Ντετερμινιστικὴ	—Καθαρολόγος
—Πνευματικὰ ἐμβλήματα	—Ἡ «διαλεκτική» διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ ὑπεκφυγὴ τῶν ἀντιφάσεων.	—Ἡ αὐστηρὰ λογικὴ γιὰ νὰ ἐπισημαίνωνται μὲ ἔμφασιν οἱ ἀντιφάσεις.
—Λέξεις - κλεδιὰ χρησιμοποιούμενες σὲ λόγους.	—«Ὁ λαός» —«Ἡ πρόοδος» —«Ἡ ἐργασία»	—Ἡ ὀλιγαρχία —Ἡ στασιμότης —Ἡ ἐκμετάλλευσις
—Ἡ ἐπιδοκιμασία	—Εὔκολη καὶ θερμὴ	—Δύσκολη καὶ ψυχρὴ
—Ἡ κριτικὴ	—Δύσκολη καὶ μετρημένη	—Εὔκολη καὶ δυνατὴ

Ἀπάτη ὑπ' ἀριθ. 1: Ἀντιμετωπίζουμε μιὰ διένεξι μεταξὺ «δύο συνασπισμῶν», ἐκείνου τῆς ΕΣΣΔ καὶ ἐκείνου τῶν ΗΠΑ.

Αὐτὸ τὸ προπαγανδιστικὸ θέμα ἱκανοποιεῖ τὸ παλαιὸ φιλελεύθερο ὅραμα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο οἱ διεθνεῖς συγκρούσεις δὲν ἔχουν παρὰ μιὰ οἰκονομικὴ βάσι.

Οἱ ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει στὴν ΕΣΣΔ αὐτὴ ἡ ἄποψις εἶναι οἱ ἑξῆς :

—Ἀποκαθιστᾶ τὴν ἰσότητα ἐνοχῆς μεταξὺ ΕΣΣΔ καὶ ΗΠΑ, σὰν χῶρες ἐξ ἴσου ἀπασχολούμενες μὲ τὸ νὰ ὑπερασπισθοῦν καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὴν αὐτοκρατορία των.

— Χάρις σ' αὐτὴ τὴν ἀπατηλὴ συμμετρία ἀποκρύπτονται οἱ μονομερεῖς σοβιετικοὶ κοσμοκρατορικοὶ σκοποὶ καὶ οἱ σοβιετικὲς ἐπιθετικὲς ἐνέργειες.

—Ἀφοῦ τὸ πρόβλημα συνίσταται δῆθεν μόνο στὴν ἀντίθεσι μεταξὺ συμφερόντων, τότε πολλὲς χῶρες πείθονται νὰ μείνουν οὐδέτερες καὶ πιστεύουν ὅτι πρέπει νὰ παρακολουθοῦν τὶς διενέξεις ΕΣΣΔ καὶ ΗΠΑ ἀπὸ μακρυά.

Ἐν τούτοις ἡ διένεξις δὲν εἶναι οὔτε ἐθνική, οὔτε οἰκονομική. Ἡ διένεξις δὲν λαμβάνει χώραν μεταξὺ δύο αὐτοκρατοριῶν, οὔτε μεταξὺ σοσιαλισμοῦ καὶ καπιταλισμοῦ. Ὁποιαδήποτε γνώμη καὶ ἂν ἔχῃ κανεὶς ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν συστημάτων, εἶναι φανερὸ ὅτι οἱ ἄρχοντες τοῦ Κρεμλίνου μισοῦν τὸν σοσιαλισμό, ὅσο καὶ τὸν καπιταλισμό, ὅταν αὐτὰ τὰ δύο συστήματα ἔχουν δημοκρατικὴ μορφή. Τὸ μόνο ποὺ κάνει τὸ Κρεμλῖνο εἶναι νὰ συνδυάζῃ τὸν πολιτικὸ ἀπολυταρχισμὸ μὲ τὴν οἰκονομικὴ γραφειοκρατία, ποὺ καθι-

στοῦν δυνατὴ τὴν ἐκμετάλλευσι καὶ τὴν καταπίεσι τοῦ λαοῦ, μὲ μιὰ χωρὶς προηγούμενο σκληρότητα. Τὸ Κρεμλῖνο δὲν ἔχει παρὰ μιὰ μόνο φιλοδοξία: νὰ ἐπιβάλη τὸ ὁλοκληρωτικὸ κράτος, καὶ γιὰ νὰ ἐξυπηρετήση αὐτὴ τὴν φιλοδοξία πρέπει νὰ ἐπεκτείνη τὴν κυριαρχία του σ' ὅλο τὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀνεχθῆ νὰ ὑπάρχη στὸ πλευρό του μιὰ ἐλεύθερη κοινωνία, ποὺ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς της διαλύε τὸν σοβιετικὸ θώρακα τῶν ψευδῶν καὶ σαγηνεύει τοὺς καταπιεζομένους ὑπηκόους του. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Δύσις προσωποποιεῖ τὴν δημοκρατία, γι' αὐτό, καὶ ὄχι γιὰ ἄλλο λόγο, ἡ ΕΣΣΔ θέλει νὰ τὴν συντρίψη.

Ἡ διένεξις λοιπὸν δὲν εἶναι μεταξὺ ΕΣΣΔ καὶ ΗΠΑ, ἀλλὰ μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ δικτατορίας, μεταξὺ ἑνὸς οὑμανιστικοῦ πολιτισμοῦ ἀνοικτῆς κοινωνίας καὶ ἑνὸς δεσποτικοῦ κλειστοῦ συστήματος. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρόκειται περισσότερο γιὰ τὰ ἀνθρώπινα μυαλὰ παρὰ γιὰ ἐδάφη. Γι' αὐτὸ αὐτὴ ἡ σύγκρουσις ἐνδιαφέρει κάθε ἄνθρωπο σὲ ὁποιοδήποτε μέρος τῆς γῆς καὶ ἂν βρίσκεται.

Ἐὰν ἡ λέξις «συνασπισμὸς» σημαίνει τὸ σύνολο τῶν ἀπειλουμένων ἐθνῶν, τότε ὁ ὅρος πρέπει νὰ διευρυνθῆ γιὰ νὰ καλύψη τὸ σύνολο τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ ὄχι νὰ περιορίζεται στὶς ΗΠΑ. Καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύνολο σήμερα περισσότερο ἀπειλοῦνται ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀσία παρὰ ἡ Ἀμερική. Ἐὰν στὴν ἀντιμετώπισι τῆς ΕΣΣΔ, αἱ ΗΠΑ εἶναι τὸ ὀχυρό, ἡ Εὐρασία εἶναι ἡ λεία. Ἡ Οὐάσιγκτον προμηθεύει μία ἀσπίδα, ἀλλὰ ὁ πρῶτος στόχος τῆς σοβιετικῆς ἐπιθέσεως εἶναι τὸ Παρίσι, τὸ Λονδῖνο, τὸ Δελχί.

Ἀπάτη ὑπ' ἀρ. 2: Οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιδροῦν γιατὶ φοβοῦνται

Ἡ γνώμη ὅτι ἡ ΕΣΣΔ ἐξοπλίζεται μὲ πυραύλους καὶ περιβάλλεται ἀπὸ ἕνα φράγμα, γιατὶ φοβᾶται μιὰ ἐπίθεσι ἀπὸ τὴν Δύσι, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς παραλογισμούς, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ φιλοσοβιετικὴ προπαγάνδα γιὰ νὰ ἐξαπατήση τοὺς δυτικούς. Αὐτὴ ἡ ἀπάτη τοῦ δῆθεν φόβου τῆς ΕΣΣΔ γιὰ μιὰ ἐπίθεσι τῶν δυτικῶν, ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ ρίξη ἐπὶ τῶν τελευταίων τὴν εὐθύνη τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ νὰ παρουσιασθῆ ἡ ἐπιτιθέμενη ΕΣΣΔ σὰν τὸ θῦμα, καὶ ἡ ἀμυνομένη Δύσις σὰν ἐπιτιθέμενος.

Ἡ ἄποψις ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἐνεργοῦν ἐπιθετικῶς ὠθούμενοι μόνο ἀπὸ φόβο, δὲν ἀντέχει σὲ κανενὸς εἴδους ἐξέτασι. Καμμιὰ κυβέρνησις στὶς χῶρες τοῦ ἐλευθέρου κόσμου δὲν ἔχει ἔστω καὶ τὴν παραμικρότερη πρόθεσι νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τῆς ΕΣΣΔ, καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη κατὰ τὴν περίοδο 1945-1951, ὅταν ὁ ἐλεύθερος κόσμος ἀφωπλίσθη, καὶ παρέμεινε ἀφωπλισμένος ἀπέναντι σὲ μιὰ ΕΣΣΔ ὑπερεξοπλισμένη. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπίθεσι τῶν κομμουνιστῶν στὴν Κορέα, οἱ Δυτικὲς δυνάμεις ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐξοπλισθοῦν μὲ τὴν σειρά των, ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε μὲ καθαρῶς ἀμυντικοὺς σκοπούς. Ἄρχισαν ἐπίσης νὰ ἐξοπλίζουν τὴν Δυτικὴ Γερμανία, γιατὶ μόνον ἔτσι ἀντιμετωπίζετο ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἀπὸ τοὺς σοβιετικούς.

Εἶναι παράλογο νὰ φαντασθοῦμε ὅτι οἱ ἄρχοντες τοῦ Κρεμλίνου, ποὺ εἶναι πάντοτε καλῶς πληροφορημένοι, σκέπτονται τὸ ἀντίθετο προκειμένου γιὰ μιὰ τόσο φανερὴ ἀλήθεια. Στὴν πραγματικότητα εἶναι τελείως πεπεισμένοι ὅτι καμμία δημοκρατικὴ δύναμις δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διακινδυνεύση ἕνα πόλεμο ἐναντίον τους, καὶ ἐὰν ὑποκρίνωνται ὅτι πιστεύουν τὸ ἀντίθετο, τοῦτο τὸ κάνουν γιὰ νὰ διαιωνίζουν τὴν ὕπαρξι τοῦ μύθου τῆς «καπιταλιστικῆς περικυκλώσεως» ποὺ παίζει πρωτεύοντα ρόλο στὴν προπαγάνδα τους, γιατὶ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ δικαιολογοῦν τὴν δικτατορία τους. Εἶναι τὸ παλαιὸ τέχνασμα τοῦ Χίτλερ, ποὺ ἐπαρουσιάζετο σὰν ὁ ἀθῶος ἀμνὸς ποὺ ἀπηλεῖτο ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ κακοὺς λύκους τῆς Πράγας καὶ τῆς Βαρσοβίας. Πρόκειται γιὰ τὸ διαφανὲς ἀλλά, ὅπως φαίνεται, ἀποτελεσματικὸ ἄλλοθι τοῦ τυράννου, ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι κλείνει τὶς πύλες του γιατὶ ἀπ' ἔξω τριγυρνᾶ ὁ Διάβολος, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι ὁ μοναδικὸς διάβολος ποὺ ὑπάρχει, καὶ κλείνεται γιὰ νὰ κάνη μέσα ὅ,τι θέλει. Ἔτσι

οἱ δικτάτορες τῆς Μόσχας δὲν φοβοῦνται γιατὶ δὲν ἔχουν κανένα λόγο νὰ φοβοῦνται. Ἐὰν ὑπερεξοπλίζονται, τὸ κάνουν πρωτίστως γιατὶ ὁ μιλιταρισμὸς εἶναι τὸ ἀναγκαῖο στήριγμα καὶ κλῖμα κάθε δικτατορίας καὶ δεύτερον γιατὶ ἔχουν ἐπιθετικοὺς σκοπούς.

Εἶναι πλέον καιρὸς ὅπως οἱ «οὐδετερόφιλοι» ἀντιληφθοῦν τὴν πραγματικότητα καὶ μετάσχουν στὸν ἀγῶνα ὅπου κρίνεται καὶ ἡ δική τους τύχη ὅπως καὶ ἐκείνη τῶν συνοδοιπόρων.

Μήπως ἔχουν ξεχάσει τὶς προσαρτήσεις, τὶς ἐπιθέσεις καὶ τὰ πραξικοπήματα τῶν κομμουνιστῶν μετὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο στὴν Μαντζουρία, στὴν Κορέα, στὴν Κίνα, στὶς Βαλτικὲς Χῶρες, στὸ Ἰράν, στὴν Πολωνία, στὴν Τσεχοσλοβακία, στὴν Οὐγγαρία καὶ στὸ Βερολῖνο ;

Ὑπάρχει καμμιὰ παρομοία ἐνέργεια τῆς Δύσεως ; Τὰ ἐγκλήματα τῆς Μόσχας δὲν μποροῦν νὰ συγκρίνωνται μὲ τὰ σφάλματα τῆς Οὐάσιγκτον, ὅπως δὲν συγκρίνονται τὰ ἐγκλήματα τοῦ Χίτλερ μὲ τὰ σφάλματα τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, πρὶν τὴν ἔκρηξι τοῦ β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τὸ νὰ καταμερίζη λοιπὸν κανεὶς ἐξ ἴσου τὶς εὐθύνες ἀνάμεσα στὶς δύο παρατάξεις, δὲν εἶναι οὔτε τίμιο οὔτε θαρραλέο, γιατὶ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθεια. Τὸ τίμιο καὶ θαρραλέο ποὺ τιμᾶ ἕνα σκεπτόμενο ἄνθρωπο, δὲν εἶναι τὸ νὰ λέγῃ πάντοτε ὅτι ἡ παράταξίς του εἶναι ἐξ ἴσου ἔνοχη μὲ τὴν ἄλλη πλευρά, ἀλλὰ τὸ νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθεια ὅποια κι' ἂν εἶναι αὐτή.

Ἀπάτη ὑπ' ἀρ. 3: Ἡ Δύσις αὐτοκαταδικάζεται σὲ ἀρνητικὴ στάσι

Αὐτὸ τὸ προπαγανδιστικὸ θέμα ἐκμεταλλεύεται τὴν ἔμφυτη τάσι τῶν δημοκρατικῶν νὰ ἐπικρίνουν τὶς κυβερνήσεις των. Ἐξυπηρετεῖ τοὺς σοβιετικούς, γιατὶ καλλιεργεῖ ἕνα σύμπλεγμα κατωτερότητος μέσα στὶς δημοκρατίες, ποὺ τὶς ἐμφανίζει σὰν «ἄρνησι» πρὸς ὄφελος τῶν ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων, ποὺ τὰ παρουσιάζει σὰν «θέσι».

Ἀκόμη καὶ ἂν ἐλεγχθοῦν μόνον οἱ ἐντελῶς συγκεκριμένες προτάσεις τῶν «δύο συνασπισμῶν» κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα χρόνια, θὰ βγῆ τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἐποικοδομητικὲς προτάσεις ποὺ συμβάλλουν στὴν κατανόησι μεταξὺ τῶν δύο κόσμων προέρχονται ἀπὸ τὴν Δύσι, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι προῆλθαν μόνον ἀπατηλὰ ἢ φαρμακερὰ λόγια καὶ 87 σοβιετικὰ βέτο στὸν Ο.Η.Ε. θὰ παραβληθοῦν ἔναντι οὐδενὸς τῶν ΗΠΑ. Ποιὸς λοιπὸν εἶναι ἄρνησις ;

Ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Βουδαπέστης, ἡ δημοκρατία ἦταν ἀνεξαντλήτως ὑπομονητικὴ καὶ συγκαταβατικὴ μὲ τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτας καὶ συμπεριεφέρθη ἀρνητικῶς μόνον εἰς τὰ θύματα καὶ ὄχι εἰς τοὺς σφαγεῖς.

Κάθε μέρα ὁ σοβιετικὸς τύπος εἶναι πλήρης ἀπὸ χονδροειδεῖς συκοφαντίες ἐναντίον τῶν ΗΠΑ. Καὶ κάθε μέρα αἱ ΗΠΑ ἀπαντοῦν μὲ ὀλύμπιες παρατηρήσεις, ἐὰν ὄχι καὶ μὲ εὔνοιες, παραχωρώντας λ.χ. τὴν τηλεόρασί τους στοὺς συκοφάντες τους. Στὸ θέμα τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας βιβλίων, ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλο συνασπισμό, ποιὸς ἐφαρμόζει ἀρνητικὴ καὶ ποιὸς θετικὴ στάσι; Ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο ἀνοίγει τὰ βιβλιοπωλεῖα του γιὰ τὶς ἐκδόσεις τοῦ ἄλλου καὶ ποιὸς τὰ κλείνει; Ποιὸς ἐπιτρέπει νὰ ἀκούωνται ἐλευθέρως οἱ ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς καὶ ποιὸς παρεμβάλλει παράσιτα ; Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἡ μόνη θετικὴ στάσις τοῦ Κρεμλίνου εἶναι ἡ ἐπίθεσις. Ἐὰν γιὰ τὴν Δύσι ἡ ἀνάγκη νὰ ἀμυνθῆ χαρακτηρίζεται σὰν ἄρνησις, αὐτὸ σημαίνει ὅτι θετικὴ στάσις θὰ πῆ νὰ ἀφίνης ἀνεμπόδιστα νὰ σὲ σφάζουν.

Ἀπάτη ὑπ' ἀρ. 4: Τὸ σοβαρώτερο πρόβλημα τοῦ σημερινοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια.

Αὐτὸ τὸ προπαγανδιστικὸ θέμα ἐκμεταλλεύεται τὸ εἰρηνιστικὸ συναίσθημα, καθὼς καὶ τὸν δραματικὸ χαρακτῆρα τοῦ νέου πυρηνικοῦ παράγοντος, ὁ ὁποῖος δημιουργεῖ τὴν τάσι νὰ τὸν θεωροῦμε σὰν τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠμέγα τῆς ἐποχῆς μας. Στὴν πραγματικότητα ὅμως τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικά. Τὸ σοβαρώτερο πρόβλημα τοῦ σημερινοῦ κόσμου εἶναι ἡ δι-

κτατορία τῆς Μόσχας. Ἐὰν ἡ τελευταία δὲν ὑπῆρχε, ἐὰν ὁ σημερινὸς κομμουνιστικὸς κόσμος ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ δημοκρατικὲς κυβερνήσεις ὅπως ἐκεῖνες ποὺ λειτουργοῦν στὸ Λονδῖνο, στὴν Βόννη, στὸ Παρίσι καὶ στὴν Οὐάσιγκτων, τότε ἡ γνῶσις περὶ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργεια θὰ μποροῦσε νὰ προοδεύση καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ ὁσοδήποτε, χωρὶς κανεὶς στὸν κόσμο νὰ ἀνησυχῆ γι' αὐτό. Ἐνῶ ἀκόμη καὶ ἐὰν δὲν εἶχε ἀνακαλυφθῆ ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια, ἀκόμη καὶ ἐὰν εἶχαν καταργηθῆ οἱ ὑπερβόμβες καὶ τὰ ἀέρια, εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἦσαν ὑπεραρκετὲς οἱ ἀπειλὲς τοῦ Χρουστσὼφ γιὰ νὰ γεμίσουν τὸν κόσμο μὲ ἀγωνία.

Στὴν πραγματικότητα προσφέρει κανεὶς τὴν μεγαλύτερη ὑπηρεσία στὸ Κρεμλῖνο ὅταν κατηγορῆ τὴν ἐπιστήμη γιὰ τὴν ἀπειλὴ ποὺ ἐπικρεμᾶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἡ κομμουνιστικὴ καταπίεσις.

Ἀπάτη ὑπ' ἀρ. 5: Δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοηθῆ ἕνα δισεκατομμύριο κομμουνιστῶν

Αὐτὸ τὸ θέμα προπαγάνδας κεντρίζει ἰδιαιτέρως τὶς αὐτοαποκαλούμενες «ρεαλιστικὲς τάσεις». Προάγει ὄνειρα φιλικῶν σχέσεων καὶ ἀνταλλαγῶν ἱκανῶν νὰ κερδίσουν τὴν συμπάθεια τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου καὶ νὰ ἀποδείξουν σ' αὐτὸ ὅτι εἴμαστε ὅλοι ἀδελφοί.

Αὐτὴ ἡ προπαγάνδα εἶναι ἀπὸ τὶς περισσότερο πανοῦργες, γιατὶ ἀποκρύπτει τὸ οὐσιῶδες γεγονὸς ὅτι οἱ φιλικὲς σχέσεις ἀναπτύσσονται μόνο μεταξὺ λαῶν οἱ ὁποῖοι διαθέτουν ἐλεύθερη θέλησι, ἐνῶ οἱ λαοὶ ποὺ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῶν ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων ὑποκύπτουν εἰς αὐτὰ καὶ φιμώνονται, καὶ δυστυχῶς καμμία διπλωματικὴ ἢ τουριστικὴ προσέγγισις δὲν μπορεῖ νὰ φθάση μέχρις αὐτῶν.

Ἐπὶ πλέον αὐτὸ τὸ θέμα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας εἶναι ὕπουλο, γιατὶ προσπαθεῖ νὰ πείση τοὺς λαοὺς ὅτι ὑπάρχουν ἕνα δισεκατομμύριο κομμουνιστὲς στὸν κόσμο, πρᾶγμα ποὺ ὑποστηρίζει τὴν ἐπίδειξι ἰσχύος τοῦ Κρεμλίνου, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ πιὸ ψευδές. Δὲν ὑπάρχει ἕνα δισεκατομμύριο κομμουνιστῶν, ἀλλὰ ἕνα δισεκατομμύριο ἀνθρωπίνων ὄντων τὰ ὁποῖα ζοῦν κάτω ἀπὸ μία κομμουνιστικὴ δικτατορία παρὰ τὴν θέλησίν των. Διότι, ἂν δὲν ἦταν παρὰ τὴν θέλησίν των, τότε δὲν θὰ ἦταν ἀναγκαία ἡ δικτατορία. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοηθῆ, εἶναι ὅτι ἕνα δισεκατομμύριο συνανθρώπων μας ὑποφέρει κάτω ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸ ζυγό. Διακηρύσσουν τὸ μῖσος τους ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ καθεστῶτος χύνοντας τὸ αἷμα τους στὴν Βορκούτα, στὴν Τυφλίδα, στὸ Ἀνατολικὸ Βερολῖνο, στὸ Πόζναν, στὴ Βουδαπέστη. Τὸ διακηρύσσουν ὅποτε μποροῦν, ὅπως συνέβη ὅταν ἀπὸ τοὺς αἰχμαλωτισθέντας στὸν πόλεμο τῆς Κορέας, Κινέζους καὶ Βορειοκορεάτας τὸ 90ο)ο προτίμησε νὰ μὴν ἐπιστρέψη στὰ σπίτια του. Τὸ διακηρύσσουν ὅταν δραπετεύουν κατὰ ἑκατομμύρια ἀπὸ ὅλες τὶς ρωγμὲς τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος: Βερολῖνο, Τεργέστη, ζούγκλα τῆς Βιρμανίας, Μακάο, Χὸγκ-Κόνγκ, 30ὸ παράλληλο τοῦ Βιετνάμ, 18ο παράλληλο στὴν Κορέα. Τὸ διακηρύσσουν ἐπίσης μὲ τὴν σιωπή τους, μὲ τὸν λογοκριμένο τύπο τους, μὲ τὶς ἐπονείδιστες ἐκλογές τους. Τὸ διακηρύσσουν ἀπὸ ὅλα τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῆς Σιβηρίας καὶ τῆς Κίνας.

Στὴν πραγματικότητα αὐτοὶ οἱ περίφημοι «ἐκ συστήματος ἀντικομμουνισταί», τοὺς ὁποίους τόσον πολλὰ δυτικὰ «ἐκλεκτὰ πνεύματα» βρίσκουν καλύτερο νὰ καταδικάζουν, ἀντὶ νὰ καταδικάζουν τοὺς σοβιετικοὺς δικτάτορες, εἶναι πρὶν ἀπὸ ὅλους καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλους, τὸ ἕνα δισεκατομμύριο τῶν ὑπηκόων τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν. Χάρις στὸ ἀδάμαστο μῖσος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴν δικτατορία, χάρις στὸ σιωπηλὸ ἀλλὰ ὑπερήφανο «Ὄχι» τους, ποὺ οἱ ἡγέτες τοῦ Κρεμλίνου δὲν παύουν νὰ διαβάζουν στὰ φιμωμένα χείλη τους, συγκρατεῖται ἡ ἀδηφάγος ἐπιθετικότης τῆς Μόσχας καὶ ἔτσι ἡ Δύσις μπορεῖ νὰ χαίρεται τὴν ἐλευθερία της. Γιὰ τὴν Δύσι αὐτὸ τὸ δισεκατομμύριο εἶναι ὁ πιὸ πολύτιμος σύμμαχος στὴν κοινὴ ἄμυνα ἐναντίον τῶν τυράννων του. Εἶναι βεβαίως μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῆ τὸ ΝΑΤΟ, εἶναι βεβαίως ἀνάγκη νὰ συναφθοῦν νέες συν-

θῆκες, εἶναι τέλος ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ γίνη ἀντιπροπαγάνδα, ἀλλὰ τίποτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ μπορέση νὰ μᾶς δώση τὴν ὁριστικὴ ἀσφάλεια, ἐφ' ὅσον οἱ ὁλοκληρωτικοὶ θὰ ἐλέγχουν μιὰ αὐτοκρατορία μὲ ἕνα δισεκατομμύριο δούλων. Ὑπάρχει μόνον μία ἐλπίδα τῆς εἰρήνης γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας : ἡ ἀνατροπὴ τῆς δικτατορίας τῆς Μόσχας. Ὅσο διατηρεῖται αὐτή, κανένας ἄνθρωπος σὲ κανένα μέρος τῆς γῆς δὲν θὰ μπορῆ νὰ ἀντικρύζη τὸ μέλλον μὲ ἐμπιστοσύνη. Καὶ ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ ἕνας παγκόσμιος πόλεμος εἶναι ὅπως αὐτὸ τὸ δισεκατομμύριο τῶν καταπιεζομένων ὑπηκόων ἀνατρέψη τὴν δικτατορία ἀπὸ τὰ ἔσω.

Ἀπάτη ὑπ' ἀρ. 6: Ἡ ἐπιτυχία τοῦ κομμουνισμοῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία

Αὐτὸ τὸ προπαγανδιστικὸ θέμα ἐκμεταλλεύεται τὴν μαρξιστικὴ τάσι ποὺ ἀναζητεῖ τὴν ἀφετηρία κάθε πολιτικῆς ἀσθενείας στὴν οἰκονομικὴ ἀταξία, σὰν μία δῆθεν γενναιόδωρο τάσι ποὺ θέλει νὰ θεραπεύση τὶς αἰτίες μιᾶς ἀσθενείας, παρὰ νὰ ἐξουδετερώση τὶς ἐκδηλώσεις της.

Αὐτὸ ἐπίσης ἐξηγεῖ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει αὐτὴ ἡ ἰδέα στὸν κομμουνισμό : ὠθεῖ τὶς δημοκρατικὲς κυβερνήσεις πρὸς μιὰ θανάσιμη ὑπομονὴ πρὸς ὄφελος τοῦ κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐπιπλέον, διακηρύσσει ὅτι εἶναι μιὰ ἀντίδρασις ἐναντίον τῆς δυστυχίας, ἐνῶ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἐξάρτημα τῆς δικτατορίας.

Ἡ ἀπάτη αὐτῆς τῆς ἰδέας γίνεται ὁλοφάνερη μόλις ἕνα ἄτομο ἀντιληφθῆ ὅτι τὰ ἀσφαλέστερα φρούρια τοῦ κομμουνισμοῦ ὑπῆρξαν συχνὰ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ εἶναι ἀκόμη περισσότερο σήμερα, τὰ πιὸ εὐνοούμενα κοινωνικὰ στρώματα (ἡ ἐργατικὴ ἀριστοκρατία στὴν Γαλλία, στὴν Βαϊμάρη τῆς Γερμανίας καὶ στὴν Τσεχοσλοβακία τοῦ Μπένες· οἱ διανοούμενοι στὴν Ἀσία, οἱ ἐπιχειρηματίες στὴν Ἰαπωνία), ἐνῶ πολυάριθμα φτωχὰ τμήματα τοῦ λαοῦ ἀντιτίθενται ἢ ἀντιτάχθηκαν σ' αὐτὸν (Ἰσπανία, Κίνα πρὸ τοῦ Μάο, Νότιος Ἀμερική).

Ἡ ἰδέα ὅτι οἱ μάζες τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἐλευθερίας καὶ δὲν ζητοῦν τίποτα ἄλλο παρὰ ψωμὶ — καὶ αὐτὴ τάχα εἶναι ἡ αἰτία ποὺ στρέφονται στὴν Μόσχα — εἶναι γιὰ δύο λόγους ψευδής. Πρῶτον, γιατὶ ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸ μέσον βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἑνὸς λαοῦ καὶ δεύτερον γιατὶ ὁ χειρότερος τρόπος γιὰ ἕνα πεινασμένο καὶ φτωχὸ λαὸ νὰ βρῆ ψωμὶ εἶναι νὰ δεχθῆ τὴν κομμουνιστικὴ δικτατορία, ποὺ εἶναι τὸ σύστημα τῆς μονίμου ὑποκαταναλώσεως. Ὁ πραγματικὸς φορεὺς τοῦ κομμουνισμοῦ στὴν Ἀσία δὲν εἶναι ἡ πεῖνα τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἡ φιλοδοξία τῶν διανοουμένων.

Ἀναμφιβόλως γιὰ τοὺς δημοκρατικούς, τὸ πιὸ ἱερὸ καθῆκον εἶναι νὰ ἀνυψώσουν τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν μαζῶν, γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν τὴν ἀνθρώπινη ἀθλιότητα, ἀλλὰ θὰ ἦταν καθαρὴ χίμαιρα νὰ πιστεύσουν ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ ἀποκρούσουν τὸν κομμουνιστικὸ κίνδυνο. Καμμία μεταρρύθμισις δὲν μπορεῖ νὰ κατασιγάση τὴν κομμουνιστικὴ δημαγωγία, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει κανένα περιορισμὸ σὲ κακοπιστία. Ἐπιπλέον εἶναι ἀδιανόητο ὅτι ὅλη ἡ κοινωνικὴ ἀδικία μπορεῖ νὰ ἐξαφανισθῆ μέσα στὶς προσεχεῖς δεκαετίες, ὅσο κι' ἂν προσπαθήσουμε. Ἐνῶ ἡ κομμουνιστικὴ ἀπειλὴ ὑφίσταται ἤδη σὲ ὅλη της τὴν ὀξύτητα καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἄμεσα.

Ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας πρέπει βεβαίως νὰ διεξαχθῆ ἀκούραστα, ἀλλὰ τὸ νὰ θεωρῆται σὰν τὸ καλύτερο ὅπλο καταπολεμήσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸ νὰ βοηθοῦμε τοὺς φτωχοσυνοικισμούς, ὅταν διαβρώνονται τὰ ὑπουργεῖα, σημαίνει ὅτι ἀφίνουμε νὰ χαθῆ πίσω ἀπὸ ἕνα εὐγενικὸ προπέτασμα, τὸ μέγεθος καὶ ἡ οὐσία τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως.

Ἀπάτη ὑπ' ἀρ. 7: Τὸ φάρμακο γιὰ τὴν σοβιετικὴ ἀπειλὴ εἶναι ἡ βοήθεια πρὸς τὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

Αὐτὴ ἡ ἄποψις ἀποτελεῖ τὴν μεταφορὰ τῆς προηγουμένης ἀπάτης σὲ διεθνῆ κλίμακα. Τὰ συναισθήματα καὶ οἱ κύκλοι ποὺ τὴν δημιουργοῦν εἶναι οἱ ἴδιοι. Καὶ ἡ βοήθεια ποὺ προσφέρει στὰ Σοβιὲτ

εἶναι τοῦ ἰδίου τύπου: ἐνῶ αὐτὰ κάνουν μιὰ ἄμεση ἐπίθεσι, μᾶς δίνουν σὰν δῆθεν ἀντιφάρμακο μιὰ ἐργασία μακροτάτης πνοῆς. Ἀσφαλῶς εἶναι ἀναγκαῖο νὰ βοηθηθῆ ἡ καταπολέμησις τῆς πενίας στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες γιὰ λόγους ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης. Εἶναι ὅμως λάθος νὰ νομίζουμε ὅτι αὐτὴ ἡ γενναιοδωρία εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἐξουδετερωθῆ ἡ κομμουνιστικὴ μόλυνσις. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ἔχουν προσβληθῆ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρόβιο πολὺ ἀνεπτυγμένες οἰκονομικὰ χῶρες, ὅπως ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γαλλία, γιατὶ αὐτὸ τὸ μικρόβιο βασίζεται στὰ πάθη καὶ στοὺς μύθους, τοὐλάχιστον τόσο ὅσο βασίζεται καὶ στὶς ἀνάγκες.

Στὴν πραγματικότητα ἡ Ἀμερική, ποὺ διακηρύσσει ὅτι εἶναι ἀνθρωπιστικὴ καὶ Χριστιανική, ἐνεργεῖ κατὰ μαρξιστικὸ τρόπο, ἐνῶ ἡ ΕΣΣΔ ποὺ διατείνεται ὅτι πιστεύει στὸν «μαρξιστικὸ ὑλισμὸ» καταφεύγει μόνο σὲ «ἰδεαλιστικὲς» μεθόδους προσηλυτισμοῦ. Ἡ Ἀμερικὴ πιστεύει ὅτι μόνο μὲ τὸ νὰ κατασκευάζη σχολεῖα, νοσοκομεῖα καὶ σιδηροδρομικὲς γραμμὲς στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες καὶ νὰ ἀποστέλλη κονσέρβες καὶ χυμοὺς φρούτων γιὰ τοὺς λαούς των, ἀντιμετωπίζει αὐτομάτως τὸν σοβιετικὸ ἰμπεριαλισμό. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ΕΣΣΔ ἐργάζεται ἀποκλειστικῶς ἐπάνω στὸ μυαλὸ αὐτῶν τῶν λαῶν. Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι, ἡ ἐξύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν θὰ τοὺς φαίνεται σὰν νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πίστεώς των πρὸς τὸν κομμουνισμὸ καὶ τοῦ μίσους των ἐναντίον τῆς Δύσεως. Καὶ ἡ ΕΣΣΔ διοχετεύει αὐτὲς τὶς ἰδέες μὲ ἕνα ἀνεξάντλητο ρεῦμα, βιβλίων, φυλλαδίων, δελτίων, γραμμένων σὲ κάθε γλῶσσα καὶ προσαρμοσμένων σὲ κάθε πνευματικὸ ἐπίπεδο.

Ἔτσι ἔχει πραγματοποιηθῆ ἕνας καταμερισμὸς ἐργασίας μεταξὺ ΕΣΣΔ καὶ Η.Π.Α. ποὺ ὁδηγεῖ ταχέως στὴν καταστροφὴ τῶν τελευταίων ἀπὸ τὴν πρώτη. Οἱ Η.Π.Α. στέλνουν τρόφιμα καὶ ἡ ΕΣΣΔ στέλνει προπαγάνδα. Οἱ ΗΠΑ κτίζουν σχολεῖα γιὰ νὰ διδάξουν τὸ ἀλφάβητο στοὺς ὑπανάπτυκτους λαοὺς καὶ ἡ ΕΣΣΔ τυπώνει ἀντιαμερικανικὲς ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ποὺ μποροῦν νὰ τὰ διαβάσουν αὐτοὶ οἱ λαοὶ χάρις στὴν Ἀμερικανικὴ βοήθεια. Οἱ Η.Π.Α. οἰκοδομοῦν βιβλιοθῆκες καὶ ἡ ΕΣΣΔ τὶς γεμίζει μὲ λενινιστικὴ φιλολογία. Οἱ Η.Π.Α. κατασκευάζουν νοσοκομεῖα καὶ ἡ ΕΣΣΔ τὰ ἐπανδρώνει μὲ κομμουνίστριες νοσοκόμες ποὺ θὰ προσηλυτίσουν τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω δὲν πρέπει νὰ βγῆ τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ προγράμματα οἰκονομικῆς βοηθείας πρέπει νὰ καταργηθοῦν. Αὐτὴ ἡ βοήθεια δύναται νὰ δώση ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ μόνο σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ περιλαμβάνη καὶ προγράμματα πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως. Δολλάρια χωρὶς στελέχη, ἰθαγενῆ στελέχη ποὺ νὰ γνωρίζουν τὸν κομμουνιστικὸ κίνδυνο, ἀπολήγουν τελικῶς στὶς τσέπες τῶν συνοδοιπόρων τῶν Σοβιέτ.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι γιὰ νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν σοβιετικὴ προπαγάνδα χρειάζεται ἐπειγόντως νὰ δοθῆ βοήθεια ὄχι μόνο στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες, ἀλλὰ στὰ ὑπανάπτυκτα πνεύματα, τόσον τῆς Δύσεως, ὅσον καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Σ' αὐτὴ τὴν βοήθεια ἀποβλέπουν τὰ ἐποικοδομητικὰ μέτρα ποὺ προτείνουμε παρακάτω.

VI· ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ —Η ΕΠΙΒΙΩΣΙΣ ΜΑΣ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Πρὶν προβοῦμε στὴν ἐξέτασι τῶν μέσων τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τὸν ἐλεύθερο κόσμο γιὰ τὴν καταπολέμησι αὐτῆς τῆς φοβερῆς προπαγανδιστικῆς καὶ συνωμοτικῆς μηχανῆς ποὺ διατηροῦν οἱ σοβιετικοί, ἔχει μεγάλη σημασία νὰ πείσουμε τοὺς ἑαυτούς μας ὅτι τὸ ἔργο εἶναι ἐπεῖγον.

Ἡ ἐπιβίωσις τῆς Δύσεως διακινδυνεύεται. Στὴν πραγματικότητα ἀντιστεκόμεθα μόνο στὸ στρατιωτικὸ μέτωπο. Λαμβάνοντας ὅμως ὑπ' ὄψιν τὴν ἰσορροπία τοῦ τρόμου στὴν ὁποία φθάσαμε διὰ τῶν ἀτομικῶν ὅπλων, συμπεραίνουμε, ὅτι ἡ ἔκβασις τῆς συγκρούσεως δὲν θὰ κριθῆ σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Θὰ κριθῆ στὸν τομέα τῆς προπαγάνδας, ὅπου ἡ Δύσις ἀδρανεῖ.

Ἡ Δύσις δὲν ἔχει ἐπαρκῶς ἀντιληφθῆ ὅτι τὰ σπέρματα τῆς προπαγάνδας ἔχουν

ἀποφέρει στοὺς σοβιετικοὺς μιὰ ἐξαιρετικὴ σοδειὰ ἀπὸ ἐδαφικὰ καὶ στρατηγικὰ ὀφέλη, ποὺ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ πραγματοποιηθοῦν ὡς σήμερα παρὰ μὲ τὰ ὅπλα. Στὴν πραγματικότητα, ὅλες σχεδὸν οἱ κατακτήσεις των δὲν ἐπετεύχθησαν μὲ τὶς ξιφολόγχες, ἀλλὰ μέσῳ τοῦ πολιτικοῦ πολέμου, δηλαδὴ σὰν ἀποτέλεσμα τῆς δηλητηριάσεως τῶν δημοκρατικῶν πνευμάτων. Ὁ εὔκολος σοβιετικὸς ἐπεκτατισμὸς ποὺ ἀκολούθησε τὴν νίκη κατὰ τῆς ναζιστικῆς Γερμανίας, προῆλθε ἀπὸ τὶς γενναιοδωρίες τῶν συμμάχων ἡγετῶν στὴν Γιάλτα, γενναιοδωρίες ποὺ δὲν θὰ ἐγίνοντο ἐὰν οἱ ἴδιοι ἡγέται ἔβλεπαν στὸ σοβιετικὸ καθεστὼς ἕνα τόσο μαῦρο δεσποτισμό, ὅσο ἔβλεπαν καὶ στὸ χιτλερικό. Τὸ γεγονὸς ὅτι μπόρεσαν νὰ συνδέσουν αὐτὸ τὸ καθεστὼς μὲ τὶς ἀξίες γιὰ τὶς ὁποῖες ἐπολέμησαν οἱ δημοκρατίες ὅτι συνταίριασαν ἰδέες περὶ ἱστορικῆς προόδου καὶ λαϊκότητος μὲ αὐτό, ἀντάμειψε τὸ Κρεμλῖνο μέσα σὲ μιὰ ἡμέρα κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς Κριμαίας γιὰ τὰ δισεκατομμύρια ρούβλια ποὺ εἶχε ἐπενδύσει στὴν διάδοσι τέτοιων ψευδῶν. Ἡ Κίνα ὑπέκυψε ἐξ αἰτίας τῆς ἰδεολογικῆς μολύνσεως πολὺ περισσότερο παρὰ λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς ὑπεροχῆς τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ Τσεχοσλοβακία ὑπέκυψε ἐξ αἰτίας τῆς ἰδεολογικῆς μολύνσεως τῶν στελεχῶν της. Ὅλες οἱ Μεσοανατολικὲς χῶρες ποὺ μεταπήδησαν στὸ στρατόπεδο τῶν οὐδετέρων ἑλκύσθηκαν σ' αὐτὸ ἀπὸ τὴν γοητεία τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία συνοδεύεται ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ὑπονόμευσι. Ὁ ἀποφασιστικὸς ρόλος τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας γιὰ τὴν ἀπόρριψι τῆς ἰδέας περὶ δημιουργίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Στρατοῦ ἔχει ἤδη ἀναφερθῆ.

Σήμερα, ἡ ἰδέα τῆς οὐδετεροποιήσεως τῆς Γερμανίας, ποὺ κερδίζει ὅλο καὶ μεγαλύτερο ἔδαφος στοὺς δυτικοὺς κύκλους καὶ ὠφελεῖ τοὺς σοβιετικούς, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς στὴ δράση τῆς τεραστίας σοβιετικῆς προπαγανδιστικῆς μηχανῆς ποὺ διασπείρει συνεχῶς ἀπάτες. Ἔτσι τὸ Κρεμλῖνο ἔχει πολλὲς πιθανότητες νὰ στείλη τοὺς ἀμερικανοὺς στρατιῶτες στὰ σπίτια τους, χωρὶς νὰ ρίξη οὔτε μιὰ τουφεκιά, μόνο μὲ τὴν προπαγάνδα.

Θὰ ἔπρεπε νὰ τονισθῆ ὅτι δὲν γίνεται γιὰ τὴ στρατιωτικὴ προσπάθεια τοῦ ΝΑΤΟ, στὴν παροῦσα μελέτη καμμιὰ κριτική. Αὐτὴ ἡ προσπάθεια δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπιδοκιμασθῆ ἀπολύτως. Εἶναι φανερὸ ὅτι ἂν ἀφήσωμε τοὺς σοβιετικοὺς νὰ μᾶς ξεπεράσουν σὲ στρατιωτικὴ ἰσχύ, αὐτὸ θὰ σημαίνη τὴν ἄμεση καταστροφή. Γιατὶ αὐτοὶ δὲν θὰ εἶναι τόσον ἐπιφυλακτικοὶ ὅσο ἦσαν οἱ Ἀμερικανοὶ ὅταν διέθεταν τὸ μονώλιο τῆς ἀτομικῆς βόμβας καὶ δὲν τὸ χρησιμοποίησαν ποτὲ ἐναντίον τῆς ΕΣΣΔ γιὰ νὰ ματαιώσουν τοὺς πολιτικούς σκοπούς της. Ἐὰν πεισθῆ ὅτι κατέχει ἀποφασιστικὴ ὑπεροχὴ σὲ ὁπλισμό, τότε τὸ Κρεμλῖνο θὰ προχωρήση στὴν καθυπόταξι τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Συνεπῶς πρέπει νὰ συγχαροῦμε τοὺς ἑαυτούς μας γιατὶ διαθέτουμε ἕνα ἀμυντινὸ ὀργανισμὸ καὶ ὅπλα. Ὀφείλουμε μάλιστα νὰ ἐπισπεύσουμε τὸν ἐξοπλισμό του γιὰ νὰ μὴ μείνη πίσω. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λεχθῆ ἐπίσης ὅτι αὐτὴ ἡ ἀναγκαία καὶ πολύτιμος στρατιωτικὴ προσπάθεια δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἀφ' ἑαυτῆς. Γι' αὐτό, ὅπως τὸ ΝΑΤΟ ἐξοπλιζόμενο μὲ πυραύλους μᾶς ἐξασφαλίζει ὅτι δὲν θὰ γίνη ἕνας πυραυλικὸς πόλεμος, ἔτσι πρέπει νὰ ἐξοπλισθῆ καὶ γιὰ τὸν πόλεμο ποὺ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ κρίσιμος, τὸν πόλεμο γιὰ τὸ ἀνθρώπινο μυαλό. Ἐὰν δὲν τὸ κάνουμε, τότε θὰ ἐπαναληφθῆ τὸ τραγικὸ σφάλμα τῆς γραμμῆς Μαζινό. Θὰ ἐξοπλισθοῦμε στὸ ἕνα μέτωπο καὶ ὁ ἐχρὸς θὰ περάση ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ 1939 ὁ ναζισμὸς ἐπέρασε ἀπὸ πίσω μας διὰ μέσου ἑνὸς ἐδάφους ποὺ δὲν τὸ ὑπερασπίζετο ἡ Γαλλία, γιατὶ εἶχε βαπτισθῆ «οὐδέτερο».

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ κομμουνισμὸς θὰ περάση ἀπὸ κάτω μας, διὰ μέσου ἑνὸς πολιτικοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖο σύμφωνα μὲ τὸν ἴδιο φετιχισμό, ἐπίσης δὲν εἶναι ὠχυρωμένο γιατὶ ἐσφαλμένα θεωρεῖται σὰν ἀποκλειστικὰ ἐσωτερικὴ ὑπόθεσις κάθε χώρας χωριστά. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἐχθρὸς ριζοβολεῖ εὔκολα σ' αὐτὸ τὸ ἔδαφος. Ἡ δύναμις κάθε χώρας δὲν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἀντισταθῆ στὴν σοβιετικὴ προπαγάνδα. Καί αὐτὸ εἶναι ἕνα ζωτικὸ ἔργ[illegible] ἀναλάβη τὸ ΝΑΤΟ.

'Εξ ἄλλου ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ἀμύνης μας, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς προπαγάνδας, ἀκόμη καὶ μόνο ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς στρατιωτικῆς τεχνικῆς. Ἕνας ἀτομικὸς πόλεμος θὰ κερδιθῆ ἢ θὰ χαθῆ κατὰ τὸ πρῶτο τέταρτο τῆς ὥρας. Τὴν στιγμὴ ποὺ τὸ Κρεμλῖνο θὰ εἶναι πεπεισμένο ὅτι οἱ δυτικοὶ ἡγέται δεσμευμένοι ἀπὸ μιὰ δύστροπη καὶ ἄβουλη κοινὴ γνώμη, θὰ διστάσουν ἐπὶ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας νὰ ἐξαπολύσουν ἀντίποινα, τότε εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἐξαπολύση τὴν ἐπίθεσι. Καὶ τότε ὁ δισταγμὸς ἢ θὰ συνεχισθῆ γιὰ νὰ μεταβληθῆ σὲ σκλαβιὰ ἢ θὰ κατανικηθῆ καὶ θὰ μεταβληθῆ σὲ σφαγή. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις ἡ καταστροφὴ θὰ ἔχη πλέον συντελεσθῆ καὶ αὐτὸ θὰ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ προπαγάνδα τοῦ ἐχθροῦ στάθηκε ἱκανὴ νὰ μᾶς προκαλέση ταλαντεύσεις.

Οἱ πιθανότητες ἀναρρώσεως

Ἡ Δύσις πρέπει νὰ πιστεύση ὅτι ἡ ἀνάρρωσις εἶναι δυνατή, γιὰ νὰ μπορέση νὰ τὴν ἐπιτύχη. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὶς δύο αἰτίες τῆς ἀπελπισίας.

Ἡ πρώτη αἰτία εἶναι ὅτι ἔχουμε ἀφίσει τοὺς ἑαυτούς μας νὰ τρομοκρατηθοῦν ἀπὸ τὸ σοβιετικὸ μηχανισμὸ προπαγάνδας καὶ διεισδύσεως. Σ' αὐτὴν τὴν μελέτη τονίζουμε τὶς διαστάσεις της, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ συμπεράνουμε ὅτι σ' αὐτὸν τὸν τομέα οἱ σοβιετικοὶ ποὺ εἶναι δημιουργοὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐξουδετερωθοῦν. Εἶναι οἱ μόνοι ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ χρησιμοποιοῦν συνειδητῶς τὴν προπαγάνδα σὰν μιὰ αὐθύπαρκτη μηχανή. 'Εφ' ὅσον ὅμως γίνη ἀντιληπτὴ αὐτὴ ἡ μέθοδος, τότε καμμία εἰδικὴ εὐφυΐα δὲν ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσουμε καὶ ἐμεῖς. Κάθε ὁμὰς ἀνθρώπων ποὺ διαθέτει τὰ ἀνάλογα ὑλικὰ μέσα μπορεῖ νὰ τὴν ἐφαρμόση.

Καὶ μάλιστα μποροῦμε νὰ τὴν χρησιμοποιήσουμε μὲ πολὺ μικρότερο κόστος ἀπὸ τοὺς σοβιετικούς, γιατὶ εἶναι βέβαιον ὅτι στοιχίζει πολὺ πιὸ ἀκριβὰ ἡ πώλησις τοῦ ψεύδους σὲ ἐκεῖνον ποὺ θέλει νὰ καθυποτάξη τὴν σκέψι μὲ τὴν ἀπάτη, ἀπὸ ὅτι στοιχίζει ἡ διάδοσις τῆς ἀλήθειας σὲ ἐκεῖνον ποὺ θέλει νὰ ἀφήση ἐλεύθερη τὴν σκέψι ἐφοδιάζοντάς την μόνο μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀντίδοτα.

Ἡ δεύτερη παγίδα ποὺ πρέπει νὰ ἀποφευχθῆ εἶναι ἡ μετὰ προσοχῆς καλλιεργηθεῖσα ἰδέα ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους ὅτι «ἡ προπαγάνδα εἶναι ἄχρηστη». Τοῦτο ἀποτελεῖ μιὰ ἀστήρικτη καὶ καταστρεπτικὴ ἄποψι. Γιατὶ οἱ σοβιετικοὶ ἐντείνουν τὴν κολοσιαία προσπάθεια τῆς προπαγάνδας τους ἂν ἀπὸ αὐτὴν δὲν ἀποκομίζουν ὀφέλη; Καὶ ποιός μπορεῖ νὰ πῆ ποῦ θὰ βρισκόμαστε σήμερα ἂν δὲν εἶχε πραγματοποιηθῆ ἔστω καὶ αὐτὴ ἡ μικρὴ προσπάθεια ἀντιπροπαγάνδας ποὺ κατέβαλε ἡ Δύσις, ἂν κανεὶς δὲν εἶχε καταγγείλει τὴν κομμουνιστικὴ ἀπάτη καὶ τυραννία;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι μέχρι σήμερα ἡ ἀντιπροπαγάνδα μας δὲν εἶχε τὴν ἐπιθυμητὴ ἀποτελεσματικότητα ὄχι γιατὶ ἦταν ὑπερβολική, ἀλλὰ γιατὶ ἦταν παραλόγως ἀνεπαρκὴς συγκρινομένη μὲ τὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ποὺ ἀντιμετωπίζει. Καὶ ἕνα φρούριο δὲν ἀποδεικνύεται ἀπόρθητο ἐπειδὴ δὲν μποροῦμε νὰ ἀναρριχηθοῦμε ἐπάνω του μὲ ἕνα σκαμνί.

Ἕνα ἰνστιτοῦτο ἰδεολογικῆς ἀντιστάσεως στὸν κομμουνιστικὸ ὁλοκληρωτισμό.

'Ενῶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ΝΑΤΟ δὲν δύναται νὰ ἀναλάβη τὴν ἄμεση εὐθύνη γιὰ ὅλη τὴν ἀναγκαία ἀντιπροπαγάνδα, ἐν τούτοις μπορεῖ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νὰ παράσχη στὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν-μελῶν τὰ ἀναγκαῖα ὅπλα γιὰ τὴν πολιτικὴ ἀντίστασι. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο θὰ ἦταν πάρα πολὺ χρήσιμο νὰ ἱδρυθῆ ἕνα ἰνστιτοῦτο γιὰ τὴν ἰδεολογικὴ ἀντίστασι σὲ ὅλες τὶς μορφὲς τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας.

Αὐτὸ τὸ ἰνστιτοῦτο, ἐργαζόμενο ἐπὶ ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου καὶ συνεπῶς προκαλώντας τὶς ἐλάχιστες δυνατὲς ἀντιρρήσεις θὰ εἶχε τὶς ἑξῆς ἀποστολές, ποὺ ἐκτίθενται συνοπτικῶς ἐδῶ:

α) Συλλογὴ καὶ μελέτη ὅλων τῶν γεγονότων ποὺ ἀφοροῦν τὴν φανερὴ καὶ τὴν ὑποχθόνια σοβιετικὴ προπαγάνδα ἐναντίον τῶν δημοκρατιῶν, μὲ σκοπὸ νὰ ἐξηγηθοῦν αἱ μέθοδοι, τὰ μέσα καὶ τὰ τεχνάσματά της, νὰ ἀποκαλυφθοῦν τὰ

διάφορα προσωπεῖα πού χρησιμοποιεῖ σύμφωνα μὲ τὶς περιστάσεις, νὰ καταγραφῆ καὶ νὰ ὑπολογισθῆ ἡ ἐξέλιξίς της καὶ νὰ ἐκτιμηθοῦν τὰ ἀποτελέσματά της.

β) Ἐπιμελὴς πληροφοριοδότησις τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σημείων.

γ) Διαφώτισις τῆς κοινῆς γνώμης μὲ ντοκουμενταρισμένες συνόψεις διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου. Τὸ ἰνστιτοῦτο θὰ μποροῦσε ἐπίσης νὰ δημοσιεύη βιβλία καὶ φυλλάδια καὶ νὰ ὀργανώνη διαλέξεις εἴτε γιὰ τὸ κοινό, εἴτε γιὰ εἰδικούς. Θὰ μποροῦσε ἐπίσης νὰ ἀνασκευάση τὶς ἀπάτες γύρω ἀπὸ τὸν κομμουνισμό, πού τυφλώνουν, παραπλανοῦν καὶ παραλύουν τὶς δυναμικὲς δυνάμεις τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

δ) Προπαρασκευὴ καὶ ὑποβολὴ θεμάτων ἀντιπροπαγάνδας καὶ μεθόδων ἀντιδιεισδύσεως.

ε) Ὀργάνωσις κανονικῶν σειρῶν μαθημάτων ἐπὶ τῶν κομμουνιστικῶν μεθόδων, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ χῶρες-μέλη θὰ μποροῦσαν νὰ στείλουν ἀνωτέρους κρατικοὺς ὑπαλλήλους, πού ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὲς καὶ στὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσαν ἐπίσης νὰ προσκληθοῦν δημοσιογράφοι καὶ

στ) Μελέτη μιᾶς δυνατῆς ἐπεκτάσεως σὲ ὅλες τὶς ἐλεύθερες χῶρες, τῶν ἄρθρων 4 καὶ 18 τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Γερμανικοῦ Συντάγματος, τὰ ὁποῖα ἀντανακλοῦν τὴν ἰδέα ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς μηχανισμὸς παραβλάπτει σοβαρῶς τὴν λειτουργία τῆς δημοκρατίας. Τὴν δυνατότητα υἱοθετήσεως ἑνὸς Διεθνοῦς Ἀστικοῦ Κώδικος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ καλοῦνται ὅλες οἱ πολιτικὲς ὁμάδες τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ νὰ σέβωνται τὶς δημοκρατικὲς ἀρχὲς σὰν ὅπλα καταστροφῆς τῆς ὁλοκληρωτικῆς μηχανῆς τῶν Κ.Κ.

ζ) Πρόσκλησις πολιτῶν ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας οἱ ὁποῖοι θὰ ἀσκήσουν ἐπαγγέλματα συνδεόμενα μὲ τὴν καθοδήγησι τῶν λαῶν των—δάσκαλοι, ἐκφωνηταὶ ραδιοφώνου, ἰατροί, ἐπιχειρηματίαι.—Αὐτοὶ θὰ πρέπει νὰ ἐκπαιδευθοῦν ἀπὸ 1-2 χρόνια, οὕτως ὥστε ἐπιστρέφοντας στὶς χῶρες τους νὰ φέρουν μαζί τους καὶ τὶς ἰδέες τῆς ἐλευθερίας καὶ τὶς ἀλήθειες γιὰ τὶς κομμουνιστικὲς ἀπάτες.

η) Ἵδρυσις μιᾶς ἢ περισσοτέρων σχολῶν γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι μιᾶς «λεγεῶνος ἀποστόλων τῆς ἐλευθερίας» οἱ ὁποῖοι κατόπιν θὰ διασπαροῦν σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Τοῦτο ἀποτελεῖ βασικὸ καθῆκον.

Συνοψίζοντας, αὐτὸ τὸ ἰνστιτοῦτο θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελέση ἕνα χωνευτήρι ἰδεῶν, ἕνα κέντρο γνώσεως, ἕνα ὁπλοστάσιο ἐπιχειρημάτων, καὶ ἕνα σχολεῖο γιὰ φίλους στὸν κοινὸ ἀγῶνα στὸ μέτωπο τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ὀργάνωσις ἑνὸς τέτοιου κέντρου ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Σοβιετικὴ προπαγάνδα εἶναι μία ὑπερεθνικὴ δύναμις, ἡ μοναδικὴ πού ὑπάρχει σήμερα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀντικρουσθῆ μὲ μία ἐξ ἴσου ὑπερεθνικὴ ἀντίστασι καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα χρειάζονται ἕνα ὑπερεθνικὸ μυαλὸ καὶ ἕνα ἐργαστήριο.

Γιὰ νὰ ἔχη τὸ ἰνστιτοῦτο μεγαλύτερη εὐκαμψία, θὰ πρέπει νὰ ἔχη κάποια σχετικὴ αὐτονομία ἔναντι τοῦ ΝΑΤΟ καὶ νὰ ἐξυπηρετῆ ἐπίσης ὀργανισμοὺς ὅπως τὸ ΣΕΑΤΟ καὶ τὸ Σύμφωνο τῆς Βαγδάτης. Θὰ μπορῆ ἐπίσης νὰ διατηρῆ ἀνάλογα κέντρα-παραρτήματα σὲ ὅλες τὶς ἐλεύθερες χῶρες.

Θὰ μποροῦσε νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι αὐτὸς ὁ τύπος διεθνοῦς δράσεως πού προτείνεται ἐδῶ, εἶναι χωρὶς προηγούμενο. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία γι' αὐτό, ἀλλὰ στὸν αἰῶνα μας οἱ πόλεμοι γίνονται διαφορετικά. Καὶ οἱ διηπειρωτικοὶ βαλλιστικοὶ πύραυλοι μὲ πυρηνικὲς γομώσεις ἦσαν ἐπίσης χωρὶς κανένα προηγούμενο. Ἐὰν ὁ ἐχθρὸς μᾶς προσβάλη, μὲ ἄνευ προηγουμένου προπαγανδιστικὰ ὅπλα, πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουμε τὴν σκέψι τῆς ἀμύνης μας, γιατὶ θὰ συμπεριελάμβανε μέσα ἄνευ προηγουμένου;

Πρέπει πραγματικὰ νὰ ἀντιδράσουμε χωρὶς ὑπεκφυγὴ ἢ παραπλάνησι καὶ χωρὶς νὰ περιορισθοῦμε ἀπὸ κανενὸς εἴδους φορμαλισμό. Πρέπει νὰ ἀντιδράσουμε γρήγορα καὶ μὲ σθένος, χρησιμοποιώντας τὶς ὑψηλότερες ἠθικὲς ἀρχές, τὶς ἀσφαλέστερες πολιτικὲς δεξιοτεχνίες καὶ ἀφθονώτερα ὑλικὰ μέσα.

Εἶναι ἡ ὥρα δώδεκα παρὰ πέντε στὸ πεδίο τῆς μάχης τοῦ πολέμου τῶν ἰδεῶν.

Ἡμερολόγιον

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ

Ὑπὸ ΑΥΓ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ

Προκειμένου ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς Ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς, καλὸν εἶναι μὲ λίγα λόγια ν' ἀναφέρωμεν ποῖα περίπου εἶναι τὰ δικαιώματα ποὺ ἀπολαμβάνουν σήμερον οἱ ἐργάται καὶ γενικώτερα οἱ ἐργαζόμενοι, εἰς τὸν Ἐλεύθερον κόσμον. Τὰ δικαιώματα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Τὸ ὀκτάωρον ἔγινε πραγματικότης, σὲ πολλοὺς Κλάδους μάλιστα ἐργασίας ἐφαρμόζεται τὸ 7ωρον, τὸ 6ωρο ἀκόμη καὶ τὸ 5ωρο. Ἡ Κυριακὴ ἀργία καὶ ἡ ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσις καθιερώθη, σὲ πολλὲς μάλιστα χῶρες ἡ ἑβδομαδιαία ἀργία εἶναι διήμερος. Ἡ ἐτησία ἄδεια εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους ἀπὸ 8 μέρες ἕως 30 εἶναι πιὰ γεγονός. Ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις καὶ προστασία τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τὴν ἀσθένεια, τὸ ἀτύχημα, τὰ γηρατειὰ καὶ τὴν ἀνεργία ἐπίσης. Ἡ ἐργατικὴ Νομοθεσία καὶ ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν Δημοκρατικῶν χωρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, εἶναι κτῆμα πλέον τῶν ἐργατῶν καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

Γιὰ νὰ φθάσουν ὅμως αὐτοῦ οἱ ἐργάτες ἐχρειάσθη νὰ κάνουν ἀγῶνες σκληροὺς καὶ αἱματηρούς. Ἐχρειάσθη νὰ ἀγωνίζωνται, ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια γιὰ νὰ φθάσουν αὐτοῦ ποὺ ἔφθασαν. Στὴν διαμόρφωσι ἑνὸς ἐλευθέρου κόσμου, ὅπου ὁ ἐργάτης ἔχει δημοκρατικῶς ἀνεγνωρισμένα καὶ κατοχυρωμένα δικαιώματα.

*

Τὸ 1889, στὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ Συνέδριο ποὺ ἔγινε στὸ Παρίσι, ἐλήφθη ἀπόφαση νὰ καθιερωθῆ ἡ 1η Μαΐου (Πρωτομαγιὰ) ὡς διεθνὴς ἡμέρα τῶν ἐργατῶν εἰς μνήμην τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνα ποὺ ἔκαναν οἱ ἐργάτες τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων στὰ 1889 ἦλθε ὡς ὥριμος καρπὸς συμπυκνωμένης μνήμης ὄχι μόνον τῶν θυμάτων τῶν ἀπεργιακῶν ἀγώνων τῶν ἐργατῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἰδιαιτέρως τὰς ἀπεργίας τῆς 1ης Μαΐου τοῦ ἔτους 1886 τοῦ Σικάγου, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν θυμάτων τῆς ἀδικίας τῶν ἰσχυρῶν, ποὺ ἔπεσαν μέσα στὴν διαδρομὴ τῶν αἰώνων, διεκδικῶντας ἀνθρωπινώτερη μεταχείρισι καὶ ἀνθρωπινώτερους ὅρους ἐργασίας. Διότι ἂν τὸ σημερινὸ ἐργατικὸ κίνημα στὴν ἐποχή μας εἶναι καρπὸς τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία ἤρχισε ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα μὲ ἀρχὰς τοῦ 19ου, ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας καὶ τῆς ἐργασίας τῶν φτωχῶν, εἶναι φαινόμενον ποὺ χρονολογεῖται ἀπὸ πολλοὺς αἰώνας ἐνωρίτερον. Τοῦτο δὲ διότι, ἂν σήμερα οἱ ἐργάται ἐργάζωνται στὰ ἐργοστάσια καὶ στὶς φάμπρικες, παλαιότερα εἰργάζοντο στὸ χτίσιμο τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου, στὰ φράγματα τοῦ κιτρίνου ποταμοῦ, στὰ παλάτια τοῦ Ἡρώδη ἢ κτίζανε τὶς καμένες ἀπὸ τὸν Νέρωνα περιοχὲς τῆς Ρώμης. Τὸ αἴτημα ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν ἐργαζομένων φτωχῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως ἐποχῆς, ἕνα ἦτο, ἡ ἀνθρωπινώτερη μεταχείριση καὶ οἱ καλλίτεροι ὅροι ἐργασίας. Καὶ ὡς πρῶτος ὅρος ἐργασίας ἦτο ὁ περ.ορισμὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας. Διότι οἱ ἐρ-

γάται δουλεύανε νύχτα μὲ νύχτα. Ἀνάπαυση δὲν εἶχαν καθόλου. Οἱ μανάδες καὶ οἱ πατεράδες τὰ παιδιά τους ξύπνια δὲν τὰ βλέπανε ποτέ, γιατὶ νύχτα φεύγανε καὶ νύχτα πηγαίνανε, στὶς ὧρες ποὺ πάντοτε τὰ παιδιά τους κοιμώτανε.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐργάτες τῆς Ἀμερικῆς, στὰ δυὸ Συνέδρια ποὺ ἔκαναν τὸ ἔτος 1885, ἀπεφάσισαν, στὸ Συνέδριο τοῦ Δεκεμβρίου, τὴν προπαρασκευὴ καὶ ὀργάνωση ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν 1ην Μαΐου τοῦ ἔτους 1886 μὲ μοναδικὸν αἴτημα τὴν ἐλάττωσι τῶν ὡρῶν ἐργασίας. Ἔτσι τὴν Πρωτομαγιὰ τοῦ ἔτους αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ βιομηχανικὰ κέντρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, μὲ αἴτημα 8 ὧρες ἐργασίας, 8 ὧρες μόρφωσι-ψυχαγωγία καὶ 8 ὧρες ὕπνο, ἐκήρυξαν τὴν ἀπεργία μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀποφασιστικότητα. Οἱ φάμπρικες καὶ τὰ ἐργοστάσια σταμάτησαν τελείως. Τὸ γεγονὸς ὑπῆρξε πρωτοφανὲς γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἰδιαίτερα στὸ Σικάγο ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ἡ ἀπεργία πῆρε μαχητικὸ χαρακτῆρα διότι οἱ ἐργοδότες, διαθέτοντες μεγάλα ποσὰ χρημάτων, ἐπέτυχαν μὲ ἀπεργοσπάστες ποὺ ἔφεραν ἀπὸ ἄλλες περιοχὲς νὰ κινήσουν μερικὰ ἐργοστάσια. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξώργισε τοὺς ἀπεργοὺς καὶ στὶς 3 Μαΐου χιλιάδες ἀπεργῶν συνεκεντρώθησαν μπροστὰ στὸ μεγαλύτερο ἐργοστάσιο, μὲ σκοπὸ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ἀπεργοσπάστες νὰ ἐργασθοῦν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπακολουθήση σύγκρουσις μὲ τὴν ἀστυνομία καὶ τὸν στρατὸ ποὺ φρουροῦσαν τὸ ἐργοστάσιο.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ συνεχίσθησαν μέχρι τῆς 5 Μαΐου καὶ οἱ συγκρούσεις μεταξὺ ἀπεργῶν καὶ Ἀστυνομίας, ἔλαβαν πολεμικώτερη καὶ φονικώτερη μορφή, διότι οἱ ἀπεργοὶ μαζὶ μὲ τὶς πέτρες καὶ τὰ ξύλα ἄρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ βόμβες. Συνέπεια τῶν φονικῶν αὐτῶν συγκρούσεων ἦταν νὰ σκοτωθοῦν καὶ πολλοὶ ἀστυνομικοί. Αἱ συλλήψεις ποὺ ἐπηκολούθησαν μετὰ τὰ γεγονότα, εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταδικασθοῦν 7 ἐκ τῶν συλληφθέντων, εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον. Οἱ καταδικασθέντες ἦσαν οἱ: Αὔγουσος Σπίς, Λίγκ, Σβάμπ, Φίσερ, Ἔγκελ, Φίλντεν καὶ Πάρσους. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1887 οἱ 4 ἐξ αὐτῶν ἐξετελέσθησαν. Ὁ πέμπτος, ὁ Λίγκ, λίγες ὧρες πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, αὐτοκτόνησε. Οἱ ἄλλοι δύο, ὁ Σβάμπ καὶ Φίλντεν, δὲν ἐξετελέσθησαν. Ἔμειναν ἑπτὰ χρόνια στὶς φυλακὲς καὶ βγῆκαν ὅταν τοὺς δόθηκε χάρι.

Τὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ Συνέδριο τῶν Παρισίων, τὸ ἔτος 1889, τιμῶντας τὴ μνήμη τῶν θυμάτων τῆς ἀπεργίας τῆς 1ης Μαΐου τοῦ 1886, τῶν ἐργατῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθιέρωσε μὲ ἀπόφασή του τὴν Πρωτομαγιὰ ὡς διεθνῆ ἡμέρα τῶν ἐργατῶν.

Ἡ πρώτη ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ γιορτάστηκε διεθνῶς τὸ 1890. Ἡ δεύτερη τὸν ἑπόμενο χρόνο μὲ αἴτημα πλέον ὄχι μόνον τὸ 8ωρο, ἀλλὰ καὶ τὴν Κυριακὴ ἀργία κλπ. Τὴ χρονιὰ αὐτὴ ἔγιναν αἱματηρὲς συγκρούσεις μὲ πολλὰ θύματα νεκροὺς καὶ τραυματίας, ἐργάτες καὶ ἀστυνομικούς, στὸ Φουρμὶ καὶ στὸ Κλισὺ τῆς Γαλλίας.

Στὴ χώρα μας, πρώτη ἐπίσημη γιορτὴ ἔγινε ἀπὸ τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. τὸ ἔτος 1920.

*

Τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἡ συνέχεια καὶ ὁ κατευθείαν κληρονόμος τῶν ἀγώνων τῶν φτωχῶν μέσα στὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων, εἴτε αὐτοὶ ἐλέγοντο δοῦλοι, σκλάβοι, εἵλωτες, πένητες κλπ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ ἐργατικὸ κίνημα τῆς ἐποχῆς μας, ὁ Συνδικαλισμός, μνημονεύοντας τὰ θύματα τοῦ Σικάγου τοῦ ἔτους 1886 καὶ τὰς θυσίας τους γιὰ τὸ 8ωρο καὶ τὴν ἀνθρωπινώτερη μεταχείριση, ν' ἀγνοῆ τὰ θύματα τῶν ἀγώνων ποὺ ἔκαναν οἱ ἐργάτες παλαιοτέρων ἐποχῶν. Διότι οἱ ἀγῶνες ἐκείνων τῶν μακρυνῶν μας προγόνων, ὅπως καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν ἐργατῶν τοῦ Σικάγου, ἐδημιούργησαν τὴν σημερινὴν κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν κρατῶν τοῦ ἐλευθέρου Δημοκρατικοῦ κόσμου, ὥστε οἱ ἐργάτες καὶ γενικώτερα οἱ ἐργαζόμενοι τῆς ἐποχῆς μας νὰ εἶναι ἰσότιμα μέλη τῆς συγχρόνου ἀνθρώπινης Κοινωνίας.

Νομίζομεν ὅτι εἶναι προσφορὰ φόρου τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰ θύματα τῶν μκρυνῶν μας προγόνων, νὰ ὑπενθυμίσωμεν τοὺς ἀγῶνες των. Ἡ ἱστορικὴ μνήμη δὲ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυμάτων τοῦ μακρυνοῦ παρελθόντος, δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῆται ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Κοινωνικοῦ, ἐργατικοῦ καὶ Συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῆς ἐποχῆς μας, ὅταν μάλιστα γνωρίζουμε πὼς νέα τυραννικὰ καὶ ἀπανθρωπώτερα καὶ ἐγκληματικώτερα συστήματα, τὰ κομμουνιστικά, ἐπικρατοῦν στὴν ἐποχή μας στὸ ἕνα τρίτο τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος καὶ χρησιμοποιοῦν μεθόδους ὁμαδικῆς ἐξοντώσεως τῶν ἐργαζομένων χειρότερης ἀπὸ τοὺς Φαραῶ, τοὺς Αὐτοκράτορες τῆς Κίνας κλπ.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἀπὸ τὸ 1500 π.Χ. μέχρι σήμερα, ἔχουν περάσει 35 αἰῶνες. Στὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων αὐτῶν ἔχουν μεσολαβήσει πλεῖστες ὅσες μεταβολὲς στὶς σχέσεις τῶν ἐργαζομένων καὶ τοῦ κράτους, τῶν ἐργζομένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, μεταβολὲς ποὺ μετασχημάτισαν τὴν ὄψι τοῦ κόσμου.

Μέσα στὰ αἴτια τῶν μεταβολῶν αὐτῶν, βρίσκονται οἱ ἐξεγέρσεις τῶν δούλων ἡ ἀνατροπὴ τῶν δουλοκτητικῶν καθεστώτων, ὁ Μεσαίωνας, ἡ Ἀναγέννησις, οἱ τεράστιες ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης, οἱ διάφορες ἐπαναστάσεις τῶν λαῶν, Ἀμερικῆς Γαλλίας κλπ.

Στὸ βάθος ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων, πρωταρχικὸ στοιχεῖο καὶ κίνητρο αὐτῶν, εἶναι ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν ἐργαζομένων νὰ ἐπιτύχη βελτίωσι τῶν ὅρων τῆς διαβιώσεώς του. Ὄχι μόνον ὡς πλῆθος καὶ ὡς τάξις, ἀλλὰ κυρίως καὶ ὡς ἄτομο. Σήμερα τὰ πολιτικὰ καὶ ἀτομικὰ δικαιώματα στὸν ἐλεύθερο κόσμο, εἶναι πλέον γεγονός. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσοτιμία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἔγινε καθεστώς. Στὸ ἐπίτευγμα αὐτό, ἡ συμβο-

λὴ τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἐργατῶν εἶναι ἡ μεγαλύτερη. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι περήφανοι.

*

Συνεχιστὴς καὶ κληρονόμος τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυμάτων αὐτῶν εἶναι τὸ σύγχρονον ἐργατικὸν κίνημα, ὠργανωμένη ἔκφρασις τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ Συνδικαλισμός. Ὁ Συνδικαλισμὸς ὁ ὁποῖος ὡς Κοινωνικὸν κίνημα δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὶς διάφορες κοσμοδιορθωτικὲς καὶ πολιτικὲς ἰδεολογίες, οἱ ὁποῖες ἀποβλέπουν νὰ τὸν ἐκμεταλλευθοῦν διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ τὸν θέσουν κατόπιν, πρῶτον αὐτόν, τὸν Συνδικαλισμόν, ἐκτὸς νόμου.

Αὐτὸ συνέβη μὲ ὅλους τοὺς κοσμοδιορθωτάς, τὸν Μουσολίνι, τὸν Χίτλερ, τὸν Λένιν, Στάλιν, Μάο-Τσὲ-Τούγκ κλπ.

Τὸ κίνημα τῶν φτωχῶν μέσα στὴν ἱστορία καὶ στὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων, ἀντιμετώπισε ποικίλες μορφὲς τυραννίας, δεσποτισμοῦ καὶ ὁλοκληρωτισμοῦ.

Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ σήμερα μὲ τὸν Συνδικαλισμὸ τῆς ἐποχῆς μας, ὁ ὁποῖος δέχεται τὴν ἐξοντωτικὴ ἐπίθεση τοῦ κομμουνιστικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅπου ἐπεκράτησε, κυρίως τὸν συνδικαλισμό, τὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ τοὺς ἐργάτες ἐτσάκισε, τοὺς ἀφαίρεσε ὅ,τι εἶχαν κερδίσει μὲ τοὺς ἀγῶνες τους καὶ τοὺς μετέβαλε σὲ δούλους καὶ σὲ ἄμορφη καὶ ἄβουλη μᾶζα.

«Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπάτη τῆς ἱστορίας. Τὸ ἔδειξε στὴν Οὐγγαρία» γράφει ὁ Χ. ΦΑΣΤ Ἀμερικανὸς πρώην κομμουνιστὴς συγγραφέας ὁ ὁποῖος τιμήθηκε κάποτε μὲ τὸ βραβεῖο Στάλιν.

Πρῶτο ἔργο τῶν κομμουνιστῶν τυράννων, ὅπου ἐπεκράτησαν, ἦταν νὰ ἐπιβάλουν τὴν ἀναγκαστικὴ ἐργασία καὶ νὰ χρησιμοποιήσουν τὶς μεγάλες λαϊκὲς μάζες, τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀγρότες, ὡς πρώτη ὕλη στὴν ἐξαντλητικὴ ἐκμετάλλευσή τους γιὰ τοὺς ἀπάνθρωπους σκοπούς των.

Ὁ Ἀσιατικὸς δεσποτισμὸς καὶ οἱ τυραννίες τοῦ μακρυνοῦ παρελθόντος ὠχριοῦν ἐμπρὸς στὴν ἀπάνθρωπη μεταχείρηση τῶν ἐργατῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς δικτάτορας τῆς ἐποχῆς μας.

Ἂν οἱ Φαραὼ τῆς Αἰγύπτου, οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Κίνας καὶ τῆς Ρώμης ἐσκότωναν καὶ δολοφονοῦσαν κατὰ χιλιάδες τοὺς ἐργάτες-δούλους. Οἱ κομμουνισταὶ δικτάτορες καὶ τύραννοι τῶν λαῶν ποὺ αἰχμαλώτισαν, δολοφονοῦν τοὺς ἐργάτες κατὰ ἑκατομμύρια σήμερα.

Τὸ 600 π.Χ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἔσφαξε 17.000 ἀπεργοὺς γιὰ νὰ ἐξαναγκάση τοὺς ὑπολοίπους νὰ πᾶνε στὴ δουλειά, στὰ φράγματα τοῦ Κιτρίνου ποταμοῦ. Τὸ ἔτος 1958 ὁ Μάο-Τσὲ-Τούγκ ἐσκότωσε 2 ἑκατομμύρια ἐργαζομένους καὶ ἄλλα 3 ἑκατομμύρια ἔστειλε στὰ στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας. Τὴν ἴδια ἐποχὴ σκότωσε 7 ἑκατομ. ἀγρότες καὶ ἄλλα 30 ἑκατομ. τὰ ἔστειλε σὲ στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ στὸν Ρωσσικὸ κομμουνιστικὸ «παράδεισο». Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ, στὰ 175 στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας βρίσκονται 12-15 ἑκατομμύρια σκλάβοι. Ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῶν 200 ἑκατομμυρίων τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ, μὲ τὸ σύστημα ἐργασίας ποὺ ἔχουν καθιερώσει, τὴ νόρμα (μονάδα ἐργασίας—πληρωμὴ μὲ τὸ κομμάτι), οἱ ἐργάτες δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν οὔτε τὸ κατώτατον ἡμερομίσθιον, ποὺ εἶναι ἡμερομίσθιον πείνας κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰδίου Χρουστσώφ, ὁ ὁποῖος στὸ διάλογο ποὺ εἶχε μὲ τὸν Γάλλο Σοσιαλιστὴ Ἀντρὲ Φιλὶπ τὸ 1956 στὴ Μόσχα, ἀνεγνώρισε ὅτι ὕστερα ἀπὸ 40 χρόνια κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἡμερομίσθια τῶν Ρώσων ἐργατῶν εἶναι μικρότερα καὶ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο πολὺ κατώτερο ἀπὸ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν Γάλλων ἐργατῶν. Στὸν ἴδιο ἐπίσης Ἀντρὲ Φιλίπ, ὁ Χρουστσὼφ ὁμολόγησε ὅτι «τὸ 80 % τῶν χωριῶν στὴ Ρωσία δὲν ἔχουν οὔτε ἠλεκτρισμό, οὔτε τρεχούμενο νερό».

Στὸν τρόπο καὶ στὴ μορφὴ τῆς ζωῆς ποὺ ὠργάνωσαν οἱ κομμουνισταὶ ὅπου ἐπικράτησαν, τὰ δικαιώματα τῶν ἐργατῶν κατηργήθησαν τελείως καὶ ὁ Συνδικαλισμὸς κατηργήθη ὡς μέσον ὑπερασπίσεως τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων. Γι' αὐτὸ καὶ πάλιν οἱ ἴδιοι ἐργάτες πρωτοστατουν καὶ ἀγωνίζονται αὐθόρμητα ν' ἀποτινάξουν τὶς κομμουνιστικὲς δικτατορίες, μὲ σκοπὸ νὰ ξαναποκτήσουν τὰ ἀπωλεσθέντα ἐργατικὰ καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματά τους.

Οἱ ἐξεγέρσεις τῶν ἐργατῶν τῆς Κίνας ποὺ καταπνίγονται ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τυράννους των καὶ σκοτώνονται κατὰ ἑκατομμύρια, οἱ ἐξεγέρσεις καὶ οἱ ἀπεργίες τῶν ἐργατῶν τῆς Ρωσίας, καθὼς τῶν νέων ἐργατῶν τοῦ Καζακστὰν ποὺ κατὰ χιλιάδες σκοτώθηκαν τὸ 1959, οἱ ἐξεγέρσεις τῶν ἐργατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας τὸ ἔτος 1953, τῆς Πολωνίας 1956 καὶ τῆς Οὐγγρικῆς ἐπαναστάσεως τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1956, εἶναι οἱ πρόαγγελοι τῆς καταρρεύσεως τῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας, ἡ ὁποία θὰ μείνη στοὺς αἰώνας ὡς τὸ μελανώτερο στῖγμα γιὰ τὰ ἐγκλήματά της εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητος.

Καθῆκον τῶν ἐλευθέρων Συνδικάτων τῶν Δημοκρατικῶν χωρῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν στὸ σύνολό τους, εἶναι ν' ἀγωνισθοῦν ὄχι μόνον ν' ἀποτρέψουν τὴν ἀπειλὴ καὶ τὸν κίνδυνο τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τὶς ἐλεύθερες χῶρες, ἀλλὰ νὰ βοηθήσουν καὶ τοὺς ἀδελφούς των ἐργάτες τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν, ν' ἀποτινάξουν τὴν ἀπάνθρωπη τυραννία τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἰδιαίτερα τὸ καθῆκον αὐτὸ τίθεται στοὺς Ἕλληνες ἐργάτες καὶ στὸν Ἑλληνικὸ Συνδικαλισμό, ὁ ὁποῖος στὰ δυὸ μέτωπα ποὺ ἀντιμετωπίζει, τῆς μικρόψυχης καὶ στενοκέφαλης ἐργοδοσίας καὶ τοῦ ὕπουλου ἀντεργατικοῦ κομμουνισμοῦ, ἀξιολογώντας ὀρθὰ τὸ πρόβλημα, πρέπει νὰ ἐντείνη τὶς προσπάθειές του ὥστε καὶ τὴν ἐργοδοσία νὰ πειθαρχήση, ἀλλὰ καὶ τὸν μέγιστο κίνδυνο τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ ἐξουδετερώση. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦν οἱ Ἕλληνες

ἐργάτες καὶ ὁ Ἑλληνικὸς συνδικαλισμός, τὸ μῖσος ποὺ τρέφει ὁ ξενοκίνητος «Ἑλληνικὸς» κομμουνισμὸς ἐναντίον τῶν ἐθνικὰ σκεπτομένων ἐργατικῶν στελεχῶν. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπέδειξαν οἱ κομμουνισταὶ στὴν Δεκεμβριανὴ ἐπανάσταση ποὺ ἔκαναν τὸ ἔτος 1944. Μέσα στοὺς 56.373 Ἕλληνες ποὺ ἔσφαξαν, οἱ 246 ἦταν Ἕλληνες συνδικαλιστές, οἱ ὁποῖοι εἰς ὅλη τους τὴ ζωὴ ἠγωνίσθησαν στὶς ἐπάλξεις τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας.

Ὁ κομμουνισμὸς ἐνόθευσε καὶ διεστρέβλωσε τὰ πάντα, ἔτσι καὶ τὴν ἐργατικὴ Πρωτομαγιά, ὅπου ἐπεκράτησε, ἀπὸ μνημόνυνο τῶν ἀγωνιστῶν ποὺ ἔπεσαν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργατῶν γιὰ μιὰ καλλίτερη ζωή, τὴν μετέβαλαν σὲ μιὰ στρατιωτικὴ καὶ μιλιταριστικὴ ἐπίδειξη τοῦ Κράτους—ἐκμεταλλευτῆ — ἐργοδότη. Στὴ Μόσχα, μοναδικὸς ὁμιλητὴς κατὰ τὴν ἐφετεινὴ ἡμέρα τῆς Πρωτομαγιᾶς, ἦταν ὄχι ἕνας ἐργάτης ἢ ἕνας συνδικαλιστής, ἀλλὰ ὁ Στρατάρχης Μαλινόφσκυ. Καὶ πρωταγωνισταὶ τῆς «πρωτομαγιάτικης» παρελάσεως δὲν ἦσαν οἱ ἐργαζόμενοι ἀλλὰ οἱ νέοι «ὑπερπύραυλοι» ἢ «πύραυλοι γίγαντες» ποὺ γίνονται ἀπὸ τὸ αἷμα, τὰ δάκρυα καὶ τὶς στερήσεις τῶν ἐργαζομένων τοῦ Παραπετάσματος γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἀπάνθρωποι ἐκμεταλλευταὶ τους νὰ φοβερίζουν τὸν ἐλεύθερο κόσμο καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ τὸν ἐκβιάσουν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅπου ἐπικρατοῦν οἱ κομμουνισταί, οἱ συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες εἶναι ἀνύπαρκτες, ἡ ἀπεργία ἀπαγορεύεται καὶ ὁ σταχανοβισμὸς καὶ ἡ νόρμα, ὡς ἀπάνθρωπο σύστημα ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργατικῆς δυνάμεως, εἶναι τὸ μόνο κριτήριο τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων.

Εἶναι πράγματι «παράδεισος» ἡ ζωὴ στὸν κομμουνιστικὸ κόσμο. Καὶ αὐτὸ τὸ μαρτυροῦν καὶ τὰ ἑκατομμύρια ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸ «παράδεισο» ζητώντας λίγη ζωὴ καὶ ἀνθρωπιὰ στὴ «κόλαση» τοῦ Καπιταλισμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ περιοχὴ τοῦ κόσμου ὅπου οἱ ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων ἔδωσαν πραγματικὰ τοὺς ὡραίους καρπούς των.

Ἀπὸ τὸ ἑπόμενο τεῦχος μας ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις ἑνὸς κειμένου μὲ ἔξοχον ἐνδιαφέρον :

«ΣΥΝΤΟΜΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.».

ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΜΑΪΟΥ

1 Μαΐου—'Απεργία τῶν 'Αμερικανῶν ἐργατῶν μὲ αἴτημα τὸ 8ωρο (1886). 'Αργότερα ἡ ἡμέρα αὐτὴ καθιερώθηκε σὰν διεθνὴς ἡμέρα τῶν ἐργατῶν (1889).

2 Μαΐου—Τὰ σοβιετικὰ στρατεύματα κυριεύουν τὸ Βερολῖνο (1945).

5 Μαΐου—Γέννησις τοῦ Κ. Μὰρξ (1818).

—῾Ημέρα τοῦ σοβιετικοῦ τύπου μὲ ἀφορμὴ τὴν ἔκδοσι τοῦ πρώτου φύλλου τῆς «Πράβντα» (1912).

—῾Ο Χρουστσὼφ ἀνακοινώνει τὴν κατάρριψι ἀμερικανκιοῦ ἀεροπλάνου ὑπεράνω τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. (1960).

6 Μαΐου—῾Η Δυτ. Γερμανία γίνεται μέλος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. (1955).

7 Μαΐου—«῾Ημέρα τῆς σοβιετικῆς ραδιοφωνίας».

8 Μαΐου—῞Ιδρυσις τοῦ Κ.Κ. Ρουμανίας (1921).

9 Μαΐου—«῾Ημέρα τῆς νίκης» στὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

10 Μαΐου—Δημοσίευσις τοῦ πρώτου ρωσικοῦ συντάγματος (1906).

14 Μαΐου—῞Ιδρυσις τοῦ Κ.Κ. Τσεχοσλοβακίας (1921).

—Σύναψις τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας (1955).

15 Μαΐου—'Εξαπόλυσις τοῦ πρώτου σοβιετικοῦ διαστημοπλοίου (1960).

16 Μαΐου—῾Ο Χρουστσὼφ τορπιλλίζει τὴν διάσκεψι κορυφῆς τῶν Παρισίων (1960).

23 Μαΐου—῞Ιδρυσις τοῦ Κ.Κ. 'Ινδονησίας (1920).

—Σύναψις τῆς κινεζοθιβετανῆς συνθήκης ποὺ ἐγγυᾶται τὴν πλήρη αὐτονομία τοῦ Θιβὲτ (1951).

25 Μαΐου—Γέννησις τοῦ προέδρου Τῖτο (1892).

27 Μαΐου—'Ανατροπὴ τοῦ Μεντερὲς (1960).

28 Μαΐου—«῾Ημέρα τῶν συνοριακῶν φρουρῶν» στὴν Ε.Σ.Σ.Δ.

30 Μαΐου—Θάνατος τοῦ Μπ. Παστερνὰκ (1960).

Ἀλληλογραφία

(ΚΡΙΤΙΚΕΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ - ΓΝΩΜΕΣ)

Κον Εὐάγ. ΑΣΠΙΩΤΗΝ, Σέρρας, (ΙΚΑ). Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὶς εὐχές σας.
Ἐλπίζουμε ὅτι θὰ φροντίσετε καὶ γιὰ τὴν διάδοσι τοῦ περιοδικοῦ μας διὰ τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν.

Κον Ν. ΤΣΙΡΑΚΟΓΛΟΥ, Φοιτητὴν Ἰατρικῆς, Θεσσαλονίκη. Μεγάλη χαρὰ μᾶς ἔδωσαν τὰ λόγια σας. γιατὶ δείχνουν ὅτι ἡ ἐργασία μας βρίσκει ἀνταπόκρισι στὴν διανοούμενη νεολαία μας. Σᾶς ἐγγράψαμε συνδρομητή μας σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία σας. Πάντως στὴν Θεσσαλονίκη τὸ περιοδικό μας κυκλοφορεῖ διὰ τῶν κεντρικῶν περιπτέρων.

Κον Ε. ΝΤΟΥΛΑΛΗΝ, Ταγ/ρχην, Κόρινθον. Οἱ δύο νέοι συμδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν διάδοσι τοῦ περιοδικοῦ μας.

Κον ΣΤ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΟΝ, Ἀρχ/νίαν, Ἀθήνας. Τὸ φυλλάδιο ποὺ ἀναφέρετε δὲν ὑπάρχει πλέον. Σᾶς στέλνουμε ὅμως ταχυδρομικῶς κάποιο νεώτερο παρόμοιο ποὺ ἀναφέρεται στὸ ἴδιο θέμα καὶ νομίζουμε ὅτι θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση. Εἴμεθα πάντοτε στὴν διάθεσί σας.

Κον Θ. ΚΟΤΣΜΑΝΙΔΗΝ, Δημ/λον, Λάρισα. Μπορεῖτε νὰ κάνετε ἐλεύθερα ὁποιαδήποτε χρῆσι τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν φωτογραφιῶν ποὺ δημοσιεύει τὸ περιοδικόμας. Ἐμεῖς θὰ χαροῦμε ἂν σᾶς φανῆ χρήσιμο. Ταυτόχρονα σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὅτι οἱ φίλοι τῆς «Σοβιετολογίας» πρέπει νὰ τὴν διαδίδουν ἐγγράφοντας ὅσο τὸ δυνατὸν περισσοτέρους συνδρομητάς.

Κον Χ. ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ, Φλώρινα. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς εὐχές σας καὶ γιὰ τὴν συνδρομή σας. Μὲ τὸ θέμα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει ἀσχοληθήκαμε στὸ πρῶτο τεῦχος μας τοῦ 1960 σελ. 49. Μόλις μᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία θὰ ἀσχοληθοῦμε καὶ πάλιν ἐκτενέστερα.

Κον ΚΟΜΠΟΧΟΛΗΝ, Καβάλα. Σᾶς στείλαμε ταχυδρομικῶς ἀνὰ δέκα ἀντίτυπα ὅλων τῶν τευχῶν μας τοῦ 1961 ὡς καὶ τοῦ Δεκεμβρίου 1960 τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει πίνακα περιεχομένων δι' ὅλα τὰ τεύχη μας τοῦ 1960 τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν καὶ δεμένα εἰς τόμον. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ συνεργασία μας θὰ ἀποδειχθῆ ἀποδοτική. Σᾶς γράψαμε καὶ ἰδιαιτέρως.